

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VII legislatura

Sisè període

Número 311

Dilluns, 27 de març de 2006

S U M A R I

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.01. Lleis i altres normes

1.01.01. Lleis

————— Llei ferroviària (tram. 200-00036/07).
Aprovació. p. 9

1.10. Resolucions

————— Resolució 351/VII del Parlament de
Catalunya, sobre la revisió del Pla director de coo-
peració al desenvolupament 2003-2006 (tram. 259-
00001/07). Correcció d'errades de publicació. p. 34

————— Resolució 363/VII del Parlament de
Catalunya, sobre el suport al sector avícola (tram.
250-00971/07). Adopció en comissió. p. 34

————— Resolució 364/VII del Parlament de Ca-
talunya, sobre la inclusió de Querol (Alt Camp) en la
denominació d'origen Penedès (tram. 250-01009/07).
Adopció en comissió. p. 34

————— Resolució 371/VII del Parlament de
Catalunya, sobre l'impuls del domini «.ct» d'Internet
(tram. 250-00930/07). Adopció en comissió. p. 35

————— Resolució 374/VII del Parlament de
Catalunya, per la qual s'aprova l'Informe de fiscalit-
zació 7/2005: Eleccions al Consell General d'Aran
de 25 de maig de 2003. Comptabilitats i subvenci-
ons electorals (tram. 256-00018/07). Adopció. p. 35

————— Resolució 375/VII del Parlament de
Catalunya, per la qual s'aprova l'Informe de fiscalit-
zació 9/2005: Eleccions a cambres agràries celebra-
des l'1 de desembre de 2002. Subvencions per a
despeses electorals (tram. 256-00017/07). Adopció. p. 35

————— Resolució 376/VII del Parlament de
Catalunya, per la qual s'aprova l'Informe de fiscalit-
zació 19/2005, eleccions al Parlament de Catalunya
celebrades el 16 de novembre de 2003: comptabi-
litats i subvencions electorals (tram. 256-00033/07).
Adopció. p. 35

————— Resolució 377/VII del Parlament de
Catalunya, sobre la millora de l'accessibilitat i l'ade-
quació dels serveis higiènics a les estacions de
Ferrocarri de la Generalitat de Catalunya (tram.
250-00976/07). Adopció en comissió. p. 36

————— Resolució 378/VII del Parlament de
Catalunya, sobre la substitució dels suports de les
tanques de seguretat de la xarxa viària catalana
(tram. 250-00997/07). Adopció en comissió. p. 36

————— Resolució 380/VII del Parlament de
Catalunya, sobre la sol·licitud d'extradició a Perú de
l'expresident peruà Alberto Fujimori (tram. 250-
01063/07). Adopció en comissió. p. 37

2. TRAMITACIONS CLOSES PER RE- BUIG, RETIRADA, CANVI O DECAI- MENT

2.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

2.10.25. Propostes de resolució

————— Proposta de resolució sobre l'habilita-
ció d'una línia d'ajuts directes dins la partida del
Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca per
al sector agrari lleidatà afectat per la sequera i per
les baixes temperatures (tram. 250-01043/07). Re-
buig. p. 37

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

————— Projecte de llei de creació de l'Institut de
Seguretat de Catalunya (ISC) (tram. 200-00044/07).
Propostes de compareixença d'organitzacions i
grups socials presentades pels grups parlamentaris.
Acord de la Comissió sobre les compareixences pro-
posades. Termini de presentació d'esmenes a l'ar-
ticulat. p. 38

————— Projecte de llei de modificació de l'ar-
ticle 81 del text refós de la Llei municipal i de règim
local de Catalunya (tram. 200-00049/07). Text pre-
sentat. Antecedents. p. 39

3.01.02. Proposicions de llei

————— Proposició de llei reguladora de l'accés
a l'entorn de les persones amb discapacitat acom-
panyades de gossos d'assistència (tram. 202-
00067/07). Correcció d'errades de publicació. p. 40

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

————— Proposta de resolució sobre l'impuls
del Govern a l'adopció del domini .cat per entitats
socioculturals catalanes a l'estranger (tram. 250-
01050/07). Pròrroga del termini de presentació d'es-
menes. p. 40

————— Proposta de resolució sobre la creació
del Registre de Càncer de Catalunya (tram. 250-
01051/07). Pròrroga del termini de presentació d'es-
menes. p. 40

————— Proposta de resolució sobre la partici-
pació de la societat civil organitzada en la consulta
que el Govern té prevista per als ens locals relativa

a la nova organització territorial i sobre l'atorgament del caràcter vinculant a la dita consulta (tram. 250-01052/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 40	Proposta de resolució sobre l'establiment de mesures per a evitar l'existència d'habitatges amb sobreocupació (tram. 250-01079/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 43
Proposta de resolució sobre el millorament del servei de telefonia al municipi de l'Albiol (Baix Camp) (tram. 250-01054/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 40	Proposta de resolució sobre l'elaboració d'un pla local d'oferta i demanda d'educació pública a Sant Just Desvern (Baix Llobregat) fins al 2015 (tram. 250-01080/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 43
Proposta de resolució sobre la redacció del projecte del tram de la carretera C-15 entre Puigdàlber i Vilafranca del Penedès (Alt Penedès) (tram. 250-01057/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 41	Proposta de resolució sobre la compensació als ramaders del Pallars Sobirà per la competència tròfica que exerceix la daina en la ramaderia extensiva (tram. 250-01081/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 43
Proposta de resolució sobre l'adquisició de l'actual seu del Departament de Benestar i Família per a ampliar el Museu d'Història de Catalunya (tram. 250-01059/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 41	Proposta de resolució per la qual s'instaura el Govern a reclamar al Govern de l'Estat que amplii les plantilles i cobreixi les places vacants de la Policia Nacional i de la Guàrdia Civil a la província de Tarragona (tram. 250-01083/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 43
Proposta de resolució per la qual s'instaura el Govern a fer les gestions i les actuacions necessàries perquè el senyal de telefonia mòbil arribi correctament als municipis de Capafonts, la Febró i l'Albiol (Baix Camp) (tram. 250-01060/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 41	Proposta de resolució sobre l'increment dels recursos humans i dels mitjans materials del Servei Català de la Salut al Camp de Tarragona (tram. 250-01084/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 44
Proposta de resolució sobre la creació d'una comissaria dels Mossos d'Esquadra al municipi de Salt (Gironès) (tram. 250-01061/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 41	Proposta de resolució sobre l'obertura d'una nova oficina de Correus al barri del Carmel, de Barcelona (tram. 250-01085/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 44
Proposta de resolució sobre la construcció de l'Hospital Comarcal de la Seu d'Urgell (Alt Urgell) (tram. 250-01062/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 41	Proposta de resolució sobre el necessari control de la població de cabres assilvestrades i del seu estat sanitari al Pallars Sobirà (tram. 250-01086/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 44
Proposta de resolució sobre l'acabament de les obres de construcció de l'Hospital Comarcal del Vallès per a la fi del 2007 i la seva entrada en funcionament per al 2008 (tram. 250-01067/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 41	Proposta de resolució sobre les mesures a adoptar amb relació a la proliferació d'estornells vulgars a l'Alt Camp (tram. 250-01087/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 44
Proposta de resolució sobre l'aplicació de les actuacions tècniques necessàries al riu Ripoll, al pas per Ripollet (Vallès Occidental), en la propera fase del Programa de lleres públiques de l'Agència Catalana de l'Aigua (tram. 250-01068/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 42	Proposta de resolució per la qual s'instaura el Govern a adoptar les mesures necessàries per a eliminar l'esquerda que té el pantà de Portbou (Alt Empordà) (tram. 250-01088/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 44
Proposta de resolució sobre el garantiment del dret de determinats treballadors de Correus que han demandat a l'empresa d'ésser inclosos en la corresponent borsa de treball (tram. 250-01070/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 42	Proposta de resolució sobre la implantació de jutjats de marca comunitària a Barcelona (tram. 250-01089/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 44
Proposta de resolució sobre la difusió de l'obra de Josep Puig i Cadafalch amb motiu del cinquantè aniversari de la seva mort (tram. 250-01071/07). Esmenes presentades.	p. 42	Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures per a evitar la desprotecció policial i incrementar la seguretat ciutadana a les Terres de l'Ebre, especialment en el medi rural (tram. 250-01091/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 45
Proposta de resolució sobre la desestimació de l'ampliació de l'abocador de can Mata, als Hostalets de Pierola (Anoia) (tram. 250-01072/07). Pròrrogues del termini de presentació d'esmenes.	p. 42	Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures per a evitar la desprotecció policial i incrementar la seguretat ciutadana al Camp de Tarragona, especialment en el medi rural (tram. 250-01092/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 45
Proposta de resolució sobre el restabliment del servei de ginecologia als centres d'atenció primària de Sant Feliu de Guixols, Palamós, Palafrugell i la Bisbal d'Empordà (Baix Empordà) (tram. 250-01078/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 43	Proposta de resolució sobre el reforçament de la informació relativa a les obres de prolongació dels Ferrocarrils de la Generalitat a Terrassa (Vallès Occidental) (tram. 250-01093/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 45

<p>————— Proposta de resolució sobre l'establiment de la gratuïtat dels medicaments per als infants amb càncer (tram. 250-01094/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. p. 45</p>	<p>3.30. Altres tramitacions</p>
<p>————— Proposta de resolució sobre el millorament de les dietes en concepte de manutenció i allotjament per a les famílies d'infants amb càncer ingressats en hospitals (tram. 250-01095/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. p. 45</p>	<p>3.30.06. Procediments relatius al compte general de les corporacions locals i a altres informes de la Sindicatura de Comptes</p>
<p>————— Proposta de resolució sobre l'Avantprojecte de llei de l'Estat de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència (tram. 250-01096/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. p. 45</p>	<p>————— Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 21/2005: Ajuntament de Barcelona. Exercici 2003 (tram. 258-00031/07). Correcció d'errades de publicació. p. 52</p>
<p>————— Proposta de resolució sobre l'increment de la freqüència de pas del servei d'autobús interurbà entre el Vendrell i Barcelona i l'establiment d'un servei directe entre Vilanova i la Geltrú i Barcelona (tram. 250-01119/07). Presentació. p. 46</p>	<p>4. INFORMACIÓ</p>
<p>————— Proposta de resolució sobre la neteja de boscos i parcs afectats per les nevades del gener del 2006 (tram. 250-01120/07). Presentació. p. 46</p>	<p>4.50. Compliment de resolucions i de mocions</p>
<p>————— Proposta de resolució sobre l'impuls a l'euroregió Pirineus-Mediterrània (tram. 250-01121/07). Presentació. p. 47</p>	<p>4.50.01. Compliment de resolucions</p>
<p>————— Proposta de resolució sobre el desplegament reglamentari de la consideració de municipi turístic (tram. 250-01122/07). Presentació. p. 48</p>	<p>————— Control del compliment de la Resolució 305/VII del Parlament de Catalunya, sobre la situació dels drets humans a Txetxènia (tram. 290-00224/07). Informe relatiu al compliment de la Resolució. p. 53</p>
<p>————— Proposta de resolució sobre l'increment dels crèdits de consum en establiments comercials (tram. 250-01123/07). Presentació. p. 48</p>	<p>4.53. Sessions informatives i compareixences</p>
<p>————— Proposta de resolució sobre el compliment dels terminis contrets amb les administracions locals i comarcals en el desplegament de la banda ampla (tram. 250-01124/07). Presentació. p. 49</p>	<p>4.53.03. Sollicituds de sessió informativa</p>
<p>————— Proposta de resolució sobre el compliment d'una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya relativa a un centre comercial de Les (Val d'Aran) (tram. 250-01125/07). Presentació. p. 50</p>	<p>————— Sollicitud de sessió informativa de la Comissió de Política Territorial perquè el conseller de Medi Ambient i Habitatge expliqui les actuacions del Departament amb relació al desplegament de la Llei 22/2003, de protecció dels animals (tram. 354-00002/07). Sollicitud i tramitació. p. 53</p>
<p>3.10.60. Procediments relatius a la memòria anual i a altres informes de la Sindicatura de Comptes</p>	<p>————— Sollicitud de sessió informativa de la Comissió de Política Territorial perquè el conseller de Política Territorial i Obres Públiques expliqui la proposta de Pla d'infraestructures de transport de Catalunya (tram. 354-00003/07). Sollicitud i tramitació. p. 53</p>
<p>————— Procediment relatiu a l'Informe sobre el Compte general de la Generalitat de Catalunya corresponent a l'any 2003 (tram. 257-00003/07). Ponència de caràcter informatiu. p. 50</p>	<p>————— Sollicitud de sessió informativa de la Comissió de Política Territorial perquè el conseller de Política Territorial i Obres Públiques expliqui l'actuació del Departament amb relació a l'emplaçament d'un aeroport a la comarca del Bages (tram. 354-00004/07). Sollicitud i tramitació. p. 54</p>
<p>3.15. Mocions subsegüents a interpellacions</p>	<p>————— Sollicitud de sessió informativa de la Comissió de Política Territorial perquè el conseller de Política Territorial i Obres Públiques expliqui l'actuació del Departament amb relació a l'elaboració dels plans territorials parcials (tram. 354-00005/07). Sollicitud i tramitació. p. 54</p>
<p>————— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política educativa (tram. 302-00168/07). Presentació. p. 51</p>	<p>4.53.05. Sollicituds de compareixença</p>
<p>————— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política en matèria de societat del coneixement (tram. 302-00169/07). Presentació. p. 51</p>	<p>————— Sollicitud de compareixença del secretari d'Habitatge davant la Comissió de Política Territorial perquè informi sobre la documentació tècnica i administrativa que va avalar els certificats que van permetre el reallotjament dels veïns del barri del Carmel de Barcelona i sobre les actuacions del Departament de Medi Ambient i Habitatge en favor dels veïns afectats (tram. 356-00243/07). Retirada de la sollicitud. p. 54</p>
<p>————— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la prevenció de la violència familiar i la lluita contra aquesta forma de violència (tram. 302-00170/07). Presentació. p. 51</p>	<p>————— Sollicitud de compareixença del conseller de Medi Ambient i Habitatge davant la Comissió de Política Territorial perquè informi sobre la seva actuació en la gestió de la crisi produïda com a conseqüència de l'esfondrament provocat per les obres d'ampliació de la línia 5 del metro al barri del Carmel de Barcelona i sobre la documentació tècnica i administrativa que va avalar els certificats que van permetre el reallotjament dels veïns (tram. 356-00247/07). Retirada de la sollicitud. p. 54</p>
	<p>————— Sollicitud de compareixença del conseller de Política Territorial i Obres Públiques davant la Comissió de Política Territorial perquè informi dels objectius, les prioritats, el contingut i els terminis de realització del Pla director d'infraestruc-</p>

tures (tram. 356-00392/07). Retirada de la sol·licitud.

p. 54

———— Sol·licitud de compareixença del conseller de Medi Ambient i Habitatge davant la Comissió de Política Territorial perquè informi del contingut, els objectius, les prioritats i el calendari de realització del Pla per al dret a l'habitatge 2004-2007 (tram. 356-00393/07). Retirada de la sol·licitud.

p. 55

———— Sol·licitud de compareixença del president del Port de Barcelona davant la Comissió de Política Territorial perquè exposi les línies estratègiques que s'estan impulsant des de l'Autoritat Portuària i la influència que hi té la creixent conflictitat laboral (tram. 356-00418/07). Acord sobre la sol·licitud.

p. 55

———— Sol·licitud de compareixença del conseller de Política Territorial i Obres Públiques davant la Comissió de Política Territorial perquè informi sobre les causes i les conseqüències de la vaga indefinida del sector del transport públic de mercaderies i la seva posició envers la supressió del recàrrec autonòmic en els carburants (tram. 356-00431/07). Retirada de la sol·licitud.

p. 55

———— Sol·licitud de compareixença del conseller de Política Territorial i Obres Públiques davant la Comissió de Política Territorial perquè expliqui la seva posició davant l'informe sobre les obres d'ampliació de la línia 5 del metro de Barcelona, de la Sindicatura de Comptes (tram. 356-00446/07). Retirada de la sol·licitud.

p. 55

———— Sol·licitud de compareixença del conseller de Política Territorial i Obres Públiques i del conseller de Medi Ambient i Habitatge davant la Comissió de Política Territorial perquè fixin llur posició amb relació a la proposta del Govern de la Xarxa Natura 2000, en concret de l'afectació en el Pla especial urbanístic que permet l'ampliació del domini esquiable de Baqueira-Beret (tram. 356-00455/07). Rebuig de la sol·licitud.

p. 55

———— Sol·licitud de compareixença del conseller de Política Territorial i Obres Públiques davant la Comissió de Política Territorial perquè expliqui la situació de l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre i quins són els problemes que es deriven de la gestió d'aquesta entitat (tram. 356-00457/07). Acord sobre la sol·licitud.

p. 55

———— Sol·licitud de compareixença del conseller de Política Territorial i Obres Públiques davant la Comissió de Política Territorial perquè informi sobre les irregularitats detectades en l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre (tram. 356-00458/07). Acord sobre la sol·licitud.

p. 56

———— Sol·licitud de compareixença de representants de l'Associació del Pla Estratègic Metropolità de Barcelona davant la comissió corresponent perquè presenti el document «Urbanisme, habitatge i cohesió social» (tram. 356-00459/07). Acord sobre la sol·licitud.

p. 56

———— Sol·licitud de compareixença del Sr. Joan Ganyet davant la Comissió sobre la Unió Europea perquè informi del Congrés sobre el futur de les muntanyes i del XXIIIè Consell Plenari de la Comunitat de Treball Pirineus (tram. 356-00463/07). Sol·licitud.

p. 56

———— Sol·licitud de compareixença del director de l'Institut Universitari d'Estudis Europeus davant la Comissió sobre la Unió Europea perquè in-

formi sobre l'impacte de l'ampliació de la Unió Europea i les seves conseqüències en l'economia catalana (tram. 356-00464/07). Sol·licitud.

p. 56

———— Sol·licitud de compareixença del president del Consell Assessor de RTVE a Catalunya davant la Comissió de Control de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre les activitats i els projectes del Consell (tram. 356-00486/07). Acord sobre la sol·licitud.

p. 56

———— Sol·licitud de compareixença de representants del Consell del Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya perquè exposin el posicionament de l'entitat amb relació al Projecte de llei d'exercici de professions titulades i col·legis professionals (tram. 356-00506/07). Rebuig de la sol·licitud.

p. 56

———— Sol·licitud de compareixença de representants del Consell del Col·legi de Metges de Barcelona davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè exposin el posicionament de l'entitat amb relació al Projecte de llei d'exercici de professions titulades i col·legis professionals (tram. 356-00507/07). Rebuig de la sol·licitud.

p. 57

———— Sol·licitud de compareixença de representants del Consell del Col·legi de Doctors i Llicenciats de Catalunya davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè exposin el posicionament de l'entitat amb relació al Projecte de llei d'exercici de professions titulades i col·legis professionals (tram. 356-00508/07). Rebuig de la sol·licitud.

p. 57

———— Sol·licitud de compareixença de representants del Consell del Col·legi Oficial d'Infermeria de Barcelona davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè exposin el posicionament de l'entitat amb relació al Projecte de llei d'exercici de professions titulades i col·legis professionals (tram. 356-00509/07). Rebuig de la sol·licitud.

p. 57

———— Sol·licitud de compareixença de representants del Consell del Col·legi Oficial de Metges de Lleida davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè exposin el posicionament de l'entitat amb relació al Projecte de llei d'exercici de professions titulades i col·legis professionals (tram. 356-00510/07). Rebuig de la sol·licitud.

p. 57

———— Sol·licitud de compareixença de representants del Consell del Col·legi Oficial d'Enginyers de Telecomunicacions de Catalunya davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè exposin el posicionament de l'entitat amb relació al Projecte de llei d'exercici de professions titulades i col·legis professionals (tram. 356-00511/07). Rebuig de la sol·licitud.

p. 57

———— Sol·licitud de compareixença de representants del Consell del Col·legi Oficial de Diplomats en Infermeria de Girona davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè exposin el posicionament de l'entitat amb relació al Projecte de llei d'exercici de professions titulades i col·legis professionals (tram. 356-00512/07). Rebuig de la sol·licitud.

p. 57

———— Sol·licitud de compareixença de representants del Consell del Col·legi d'Advocats de Reus davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè exposin el posicionament de l'entitat amb relació al Projecte de llei d'exercici de professions titulades i col·legis professionals (tram. 356-00513/07). Rebuig de la sol·licitud.

p. 58

<p>———— Sol·licitud de compareixença de representants de l'Associació d'Higienistes i Auxiliars Dentals de Catalunya davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè exposin el posicionament de l'entitat amb relació al Projecte de llei d'exercici de professions titulades i col·legis professionals (tram. 356-00514/07). Rebuig de la sol·licitud.</p>	p. 58	<p>d'aquesta entitat sobre el Projecte de llei d'exercici de professions titulades i de col·legis professionals (tram. 356-00541/07). Sol·licitud. Rebuig de la sol·licitud.</p>	p. 59
<p>———— Sol·licitud de compareixença de representants de l'Associació de Mestres Industrials Tècnics Superiors davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè exposin el posicionament de l'entitat amb relació al Projecte de llei d'exercici de professions titulades i col·legis professionals (tram. 356-00515/07). Rebuig de la sol·licitud.</p>	p. 58	<p>———— Sol·licitud de compareixença de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local perquè el conseller de Governació i Administracions Públiques informi sobre la futura organització territorial de Catalunya (tram. 356-00546/07). Sol·licitud i tramesa a la Comissió.</p>	p. 60
<p>———— Sol·licitud de compareixença de representants de l'Associació d'Estudis en Prevenció i Salut Laborals davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè exposin el posicionament de l'entitat amb relació al Projecte de llei d'exercici de professions titulades i col·legis professionals (tram. 356-00516/07). Rebuig de la sol·licitud.</p>	p. 58	<p>4.53.10. Sessions informatives i compareixences de membres del Govern</p> <p>———— Sessió informativa de la Comissió de Política Territorial perquè el conseller de Política Territorial i Obres Públiques expliqui la situació de l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre i els problemes que deriven de la gestió d'aquesta entitat (tram. 355-00138/07). Acord de tenir la sessió informativa.</p>	p. 60
<p>———— Sol·licitud de compareixença de representants del Consell del Col·legi Oficial de Protètics Dentals de Catalunya davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè exposin el posicionament de l'entitat amb relació al Projecte de llei d'exercici de professions titulades i col·legis professionals (tram. 356-00517/07). Rebuig de la sol·licitud.</p>	p. 58	<p>———— Sessió informativa de la Comissió de Política Territorial perquè el conseller de Política Territorial i Obres Públiques informi sobre les irregularitats detectades en l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre (tram. 355-00139/07). Acord de tenir la sessió informativa.</p>	p. 60
<p>———— Sol·licitud de compareixença de representants de la Iniciativa Internacional per a una Vacuna de la Sida (IAVI) davant la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat perquè informin de les iniciatives de l'entitat amb relació a les vacunes de la sida (tram. 356-00520/07). Acord sobre la sol·licitud.</p>	p. 59	<p>———— Sessió informativa de la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat perquè el conseller primer informi sobre l'orientació de la política exterior de la Generalitat (tram. 355-00140/07). Acord de tenir la sessió informativa.</p>	p. 60
<p>———— Sol·licitud de compareixença de representants de les Brigades Internacionals de Pau a Catalunya davant la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat perquè informin sobre les activitats de l'entitat (tram. 356-00522/07). Acord sobre la sol·licitud.</p>	p. 59	<p>4.53.15. Sessions informatives i compareixences d'autoritats, de funcionaris i d'altres persones</p> <p>———— Proposta de compareixença de representants de l'Associació de Perceptors de Pensions No Contributives amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 352-00001/07). Acord sobre la sol·licitud.</p>	p. 60
<p>———— Sol·licitud de compareixença del conseller de Política Territorial i Obres Públiques davant la Comissió de Política Territorial perquè informi sobre els despreniments produïts en les obres de la línia 1 del metro a l'estació de la Sagrera, de Barcelona (tram. 356-00537/07). Sol·licitud i tramesa a la Comissió.</p>	p. 59	<p>———— Proposta de compareixença de representants de l'Associació Catalana en Defensa de les Vídues, Vidus, Orfes i Pensionistes amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 352-00002/07). Acord sobre la sol·licitud.</p>	p. 60
<p>———— Sol·licitud de compareixença de la consellera de Benestar i Família davant la Comissió de Política Social perquè informi sobre la possible repatriació de tres infants ucraïnesos (tram. 356-00538/07). Sol·licitud i tramesa a la Comissió.</p>	p. 59	<p>———— Proposta de compareixença de representants de l'Associació Ciutadana pels Drets de les Dones amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 352-00003/07). Acord sobre la sol·licitud.</p>	p. 61
<p>———— Sol·licitud de compareixença de representants del Col·legi de Farmacèutics de la Província de Barcelona davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè exposin el parer</p>		<p>———— Proposta de compareixença de representants del Col·lectiu pels Drets de les Dones-Vídues de Catalunya amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 352-00004/07). Acord sobre la sol·licitud.</p>	p. 61
		<p>———— Proposta de compareixença de representants de la Fundació Arrels amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 352-00005/07). Acord sobre la sol·licitud.</p>	p. 61
		<p>———— Proposta de compareixença de representants de la Federació d'Associacions de Gent Gran de Catalunya (FATEC) amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 352-00006/07). Acord sobre la sol·licitud.</p>	p. 61
		<p>———— Proposta de compareixença de representants del Comitè Català de Representants de</p>	

Minusvàlids (Cocarmi) amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 352-00007/07). Acord sobre la sol·licitud.

p. 61

Proposta de compareixença de representants del Foro de Vida Independiente amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 352-00008/07). Acord sobre la sol·licitud.

p. 61

Proposta de compareixença de representants de l'Associació de Famílies Acolloïdores de Barcelona (Afabar) amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 352-00009/07). Acord sobre la sol·licitud.

p. 62

Proposta de compareixença de representants de la Federació ECOM amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 352-00010/07). Acord sobre la sol·licitud.

p. 62

Proposta de compareixença de representants de l'Àrea d'Afers Socials de Comissions Obreres amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 352-00011/07). Acord sobre la sol·licitud.

p. 62

Proposta de compareixença de representants de l'Associació de Famílies Acolloïdores de Barcelona (Afabar) amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 352-00012/07). Acord sobre la sol·licitud.

p. 62

Proposta de compareixença d'un representant de l'Associació Ciutadana pels Drets de les Dones amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 352-00013/07). Acord sobre la sol·licitud.

p. 62

Proposta de compareixença d'un representant del Col·lectiu de Vidus i Vídues en Actiu amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 352-00014/07). Acord sobre la sol·licitud.

p. 62

Proposta de compareixença de la presidenta del Col·lectiu pels Drets de les Dones-Vídues de Catalunya amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 352-00015/07). Acord sobre la sol·licitud.

p. 62

Proposta de compareixença del president de l'Associació de Perceptors de Pensions No Contributives amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 352-00016/07). Acord sobre la sol·licitud.

p. 63

Proposta de compareixença del representant de la Federació ECOM al Consell Sectorial d'Atenció a les Persones amb Disminució amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 352-00017/07). Acord sobre la sol·licitud.

p. 63

Proposta de compareixença de representants de la Federació d'Associacions de Gent Gran de Catalunya (FATEC) amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 352-00018/07). Acord sobre la sol·licitud.

p. 63

Proposta de compareixença d'una comissió de la Unió General de Treballadors de Catalunya amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 352-00019/07). Acord sobre la sol·licitud.

p. 63

Proposta de compareixença del director de Justícia i Pau amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 352-00020/07). Acord sobre la sol·licitud.

p. 63

Proposta de compareixença de representants de la Fundació Arrels amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 352-00021/07). Acord sobre la sol·licitud.

p. 63

Proposta de compareixença de representants sindicals i d'associacions de bombers del Cos de Bombers de la Generalitat amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (tram. 352-00022/07). Rebuig de la sol·licitud.

p. 63

Proposta de compareixença de representants de les associacions de Mossos d'Esquadra amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (tram. 352-00023/07). Rebuig de la sol·licitud.

p. 64

Proposta de compareixença del director de l'Escola de Policia de Catalunya amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (tram. 352-00024/07). Rebuig de la sol·licitud.

p. 64

Proposta de compareixença del director de l'Escola de Bombers i Seguretat Civil de Catalunya amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (tram. 352-00025/07). Rebuig de la sol·licitud.

p. 64

Proposta de compareixença de representants de les associacions de policies locals de Catalunya amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (tram. 352-00026/07). Rebuig de la sol·licitud.

p. 64

Proposta de compareixença dels representants sindicals i dels dirigents de les associacions d'agents rurals amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (tram. 352-00027/07). Rebuig de la sol·licitud.

p. 64

Proposta de compareixença de representants de les associacions municipalistes de Catalunya amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (tram. 352-00028/07). Rebuig de la sol·licitud.

p. 64

Compareixença de representants de l'Àrea d'Afers Socials de Comissions Obreres amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 353-00001/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.

p. 65

Compareixença de representants de l'Associació de Perceptors de Pensions No Contributives amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 353-00002/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.

p. 65

Compareixença de representants de l'Associació Catalana en Defensa de les Vídues, Vidus, Orfes i Pensionistes amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 353-00003/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.

p. 65

Compareixença de representants de l'Associació Ciutadana pels Drets de les Dones amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 353-00004/07).

Acord de tenir la sessió de compareixença. Substanciació.	p. 65		
Compareixença de representants del Collectiu pels Drets de les Dones-Vídues de Catalunya amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 353-00005/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.	p. 65		Compareixença de representants de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya (JARC) davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè expliquin les propostes de l'associació davant les dificultats que travessa el sector agrari català (tram. 357-00267/07). Substanciació.
Compareixença de representants de la Fundació Arrels amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 353-00006/07). Acord de tenir la sessió de compareixença. Substanciació.	p. 65		Compareixença del president del Consell Assessor de RTVE a Catalunya davant la Comissió de Control de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre les activitats i els projectes del Consell (tram. 357-00299/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.
Compareixença de representants de la Federació d'Associacions de Gent Gran de Catalunya amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 353-00007/07). Acord de tenir la sessió de compareixença. Substanciació.	p. 66		Compareixença del coordinador d'investigacions del Departament de Campanyes i Estudis d'Intermón Oxfam davant la Comissió d'Estudi del Procés de Mundialització de l'Economia i de les Repercussions en les Relacions Internacionals perquè informi sobre el resultat de la reunió de l'Organització Mundial del Comerç del mes de desembre del 2005 a Hong Kong (tram. 357-00312/07). Acord de tenir la sessió de compareixença. Substanciació.
Compareixença de representants del Comitè Català de Representants de Minusvàlids amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 353-00008/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.	p. 66		Compareixença del president del Port de Barcelona davant la Comissió de Política Territorial perquè exposi les línies estratègiques que impulsa l'Autoritat Portuària i la influència que hi té la creixent conflictivitat laboral (tram. 357-00316/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.
Compareixença de representants del Foro de Vida Independiente amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 353-00009/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.	p. 66		Compareixença de representants de l'Associació del Pla Estratègic Metropolità de Barcelona davant la comissió corresponent perquè presenti el document «Urbanisme, habitatge i cohesió social» (tram. 357-00317/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.
Compareixença de representants de l'Associació de Famílies Acolloïdores de Barcelona amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 353-00010/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.	p. 66		Compareixença de la Sra. Elisabete Lheure, representant de la Comunitat Bahá'í, de Barcelona, davant la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat perquè informi sobre la situació d'aquesta comunitat a l'Iran (tram. 357-00318/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.
Compareixença de representants de la Federació ECOM amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 353-00011/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.	p. 66		Compareixença de representants de la Iniciativa Internacional per a una Vacuna de la Sida (IAVI) davant la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat perquè informi sobre les iniciatives de l'entitat amb relació a les vacunes de la sida (tram. 357-00319/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.
Compareixença de representants del Collectiu de Vidus i Vídues en Actiu amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 353-00014/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.	p. 66		Compareixença del Sr. Ramon Roca, representant de la Coordinadora Territorial d'Organitzacions No Governamentals pel Desenvolupament, davant la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat perquè informi sobre les activitats de l'organització (tram. 357-00320/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.
Compareixença d'una comissió de la Unió General de Treballadors de Catalunya amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 353-00019/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.	p. 67		Compareixença de representants de les Brigades Internacionals de Pau a Catalunya davant la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat perquè informin sobre les activitats de l'entitat (tram. 357-00321/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.
Compareixença del director de Justícia i Pau amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 353-00020/07). Acord de tenir la sessió de compareixença. Substanciació.	p. 67		Compareixença del Sr. Paul Nicholson, representant de la coordinadora internacional La Vía Campesina davant la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat perquè informi sobre les activitats de l'entitat (tram. 357-00322/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.
Compareixença del director de la Casa d'Àsia davant la Comissió sobre Cooperació i Solidaritat perquè informi dels principals programes i línies d'acció (tram. 357-00040/07). Substanciació.	p. 67		
Compareixença del president i el secretari de la Federació Catalana d'ONG per la Pau davant la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat perquè informin sobre les activitats d'aquella entitat (tram. 357-00196/07). Substanciació.	p. 67		

Compareixença del Sr. Arcadi Oliveres, president del Consell Català de Foment de la Pau, davant la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat perquè informi sobre la posada en marxa i les activitats del Consell (tram. 357-00323/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.

p. 69

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i del Govern, i d'altres òrgans

4.70.01. Composició del Govern, delegacions de funcions i encàrrecs de despatx

Encàrrec del despatx del conseller de Comerç, Turisme i Consum a la consellera de Benestar i Família (tram. 330-00099/07). Coneixement.

p. 70

4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes

Memòria explicativa de l'Institut Català del Crèdit Agrari corresponent al període gener-

setembre del 2005 (tram. 334-00094/07). Correcció d'errades de publicació.

p. 70

Estats de desenvolupament i d'execució del Pressupost de la Generalitat de Catalunya el 31 de desembre de 2005 (tram. 334-00096/07). Presentació i tramesa a la Comissió.

p. 70

Informe sobre l'evolució del dèficit el 31 de desembre de 2005 (tram. 334-00097/07). Presentació i tramesa a la Comissió.

p. 71

4.75. Dictàmens del Consell Consultiu

Projecte de Llei d'exercici de professions titulades i de col·legis professionals (tram. 200-00027/07). Dictamen del Consell Consultiu.

p. 71

4.90. Règim interior

4.90.10. Càrrecs i personal

Cessament i nova adscripció de dues funcionàries.

p. 96

NOTES

Els documents publicats en el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

La numeració del Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya no està necessàriament vinculada a una sola data.

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.01. LLEIS I ALTRES NORMES

1.01.01. LLEIS

Llei ferroviària

Tram. 200-00036/07

Aprovació: Ple del Parlament
Sessió núm. 81, 16.03.2006, DSPC-P 72

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 16 de març de 2006, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Política Territorial referent al Projecte de llei ferroviària (tram. 200-00036/07) i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, el Ple del Parlament, en virtut del que estableix l'article 33.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i d'acord amb els articles 112 i 113 del Reglament del Parlament, ha aprovat la Llei de Catalunya següent:

LLEI FERROVIÀRIA

PREÀMBUL

I

De ben segur que una fita emblemàtica en la història de Catalunya és la inauguració de la primera línia ferroviària, entre Barcelona i Mataró, l'any 1848. Aquesta data marca l'inici del transport ferroviari al nostre país, una autèntica revolució des del punt de vista del que avui anomenem *mobilitat*: naixia un nou mode de transport que havia de permetre escurçar notablement les distàncies.

D'una banda, les que havien de recórrer les mercaderies en un context d'intercanvi cada vegada més intens, afavorit pel procés de la revolució industrial, que té la manifestació més significativa en el sector tèxtil, base d'un nou model econòmic.

I de l'altra, les que separaven les persones, distàncies que, des de la perspectiva del món actual, poden semblar fàcilment assumibles, però que s'havien de valorar amb una altra dimensió si s'havien de recórrer amb l'única –i inestimable– ajuda de la tracció de sang.

D'aleshores ençà la història del ferrocarril transcorre de manera paral·lela a l'evolució de la societat moderna, però també de manera discontinua. Èpoques de gran esplendor donen pas a temps de decadència. Grans i petits projectes ferroviaris s'abandonen, en alguns casos fins i tot abans de veure passar una màquina per sobre de les vies. A Catalunya hi ha alguns exemples de línies ferroviàries que amb el temps es van tancar, se-

nyals d'una decadència que té un punt d'inflexió en el moment actual, quan, en alguns casos, s'utilitzen com a vies verdes i, en d'altres, es reivindiquen bé des de la nostàlgia, bé des de la necessitat de tenir un mitjà de transport que respongui a les exigències mediambientals i de sostenibilitat tan en voga.

El segle XXI pot iniciar, sens dubte, una nova era del ferrocarril. El concepte de l'alta velocitat ha permès al transport ferroviari recuperar terreny respecte a altres modes de transport i instal·lar-se en una posició molt avantatjosa, entre el transport per carretera i el transport aeri, de manera que en unes determinades distàncies es pot considerar fortament competitiu.

Aquesta evolució de la tècnica coincideix en el temps amb una tendència, que s'anuncia irreversible, de potenciació dels mitjans de transport més sostenibles. En aquest camp d'acció el ferrocarril també té una situació de partida francament positiva respecte al seu rival més fort: el transport per carretera. Malgrat la limitació que comporta haver de tenir una infraestructura pròpia i exclusiva, la via, sembla que cada cop més els poders públics són favorables a fer les fortes inversions que requereix avui dia la implantació d'una infraestructura ferroviària, pels beneficis socials i ambientals que es generen.

II

En aquest context neix la Llei ferroviària, la primera iniciativa legislativa completa empresa per la Generalitat en matèria ferroviària. Es pot dir que es completa un cert corpus jurídic català en matèria de transports, ja que els darrers anys s'han promulgat lleis reguladores del transport per carretera, per cable i marítim i de les infraestructures del transport aeri (aeroports i heliports).

La Generalitat té competències en matèria ferroviària en dos àmbits. En primer lloc, competències exclusives sobre ferrocarrils que circulen íntegrament pel territori de Catalunya, d'acord amb l'article 9.15 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Un exemple d'aquesta competència són els ferrocarrils actualment explotats per les empreses públiques Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya i Ferrocarril Metropolità de Barcelona, SA, i també els tramvies metropolitans.

En segon lloc, en el marc de l'article 11.9 de l'Estatut, la Generalitat té competències executives sobre els ferrocarrils amb origen i destinació en el territori de Catalunya, malgrat que circulin sobre infraestructures de titularitat estatal. L'exemple són els serveis ferroviaris que integren l'anomenada *xarxa de rodalies de Barcelona* i els serveis regionals, tot i que aquesta competència no s'ha arribat a materialitzar.

En síntesi, el sistema ferroviari de Catalunya està constituït per un conjunt de línies i xarxes de característiques tècniques i funcionals molt diverses. D'una banda hi ha la xarxa de metro de Barcelona, que consta en l'actualitat de sis línies amb un grau baix d'interoperabilitat entre elles, de manera que cadascuna té assignat el seu propi material mòbil. Característiques semblants, quant a capacitat i interoperabilitat, són les pròpies de les línies gestionades per l'empresa Ferro-

carrils de la Generalitat de Catalunya, amb dues xarxes totalment independents, la del Vallès i la del Baix Llobregat, a les quals cal afegir les urbanes. A més, aquesta empresa gestiona els cremalleres de Montserrat i de Núria i la línia ferroviària de Lleida a la Pobla de Segur. En ambdós casos es tracta d'empreses públiques que gestionen línies i xarxes ferroviàries de transport metropolitana o regional en règim de servei públic i que reben les compensacions corresponents per a afrontar llurs obligacions.

D'altra banda, en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei, estan en servei les xarxes de tramvia del Baix Llobregat i del Besòs, les quals no estan connectades. També es tracta de transport metropolitana altament subvencionat.

En un altre àmbit se situa la xarxa que l'Administració general de l'Estat ha qualificat d'interès general, que gestiona l'Administrador d'Infraestructures Ferroviàries i en la pràctica totalitat de la qual opera l'empresa Renfe Operadora. Es tracta de tota la xarxa d'ample ibèric de Catalunya, excepte la línia de Lleida a la Pobla de Segur, transferida a la Generalitat.

III

La Llei ferroviària ha de tenir en compte necessàriament el referent normatiu de les directives de la Unió Europea que integren els anomenats *paquets ferroviaris* i que tenen com a objectiu fixar les bases per a un nou sistema d'organització, basat en el principi de la separació entre infraestructura i servei, que hauria de permetre introduir la competència en el mercat ferroviari: en el de mercaderies en un primer moment i en el de viatgers quan culmini el procés.

Es tracta de les directives 91/440/CEE, sobre el desenvolupament dels ferrocarrils comunitaris; 95/18/CE, sobre la concessió de llicències a empreses ferroviàries; 2001/14/CE, relativa a l'adjudicació de la capacitat d'infraestructura ferroviària, a l'aplicació de cànons per a utilitzar-la i a la certificació de la seguretat, i 2001/16/CE, relativa a la interoperabilitat del sistema ferroviari transeuropeu convencional, amb les modificacions respectives.

En aquest sentit, amb la Llei ferroviària es pretén trobar un equilibri entre el context liberalitzador europeu, establert per les normes enunciades, i la realitat del ferrocarril a Catalunya, és a dir, sense perdre la perspectiva que bona part de la xarxa actual estaria exclosa de l'aplicació d'aquestes directives perquè està configurada com a línies urbanes, suburbanes o regionals.

L'altre referent normatiu el constitueix la Llei 9/2003, del 13 de juny, de la mobilitat, els principis i objectius de la qual inspiren sempre els preceptes de la Llei ferroviària i s'hi materialitzen quan cal, de manera que, sense caure en repeticions innecessàries, no es pot entendre aquesta segona norma sense l'existència prèvia de la primera.

IV

L'estructura d'aquesta llei és plenament coherent amb el que s'ha exposat fins a aquest punt. Al llarg dels deu títols, el text legal aborda, de manera ordenada i siste-

màtica, l'objecte de la seva regulació, les infraestructures i els serveis de transport ferroviari de Catalunya.

El Sistema Ferroviari de Catalunya esdevé la clau de volta d'aquesta construcció jurídica. El títol I el defineix prenent com a base les infraestructures i els serveis que el configuren. El títol II tracta fonamentalment dels aspectes vinculats amb la planificació, prenent com a base una figura essencial, la del Pla d'infraestructures de transport de Catalunya. Els altres títols completen els diferents aspectes vinculats amb aquest sistema ferroviari.

Del títol I cal destacar dos elements essencials: un, el de les definicions, absolutament necessàries per a comprendre millor l'àmbit que és objecte de regulació, i l'altre, el de les competències, no menys important per a delimitar el camp d'acció de les administracions i els ens que poden exercir competències i facultats en aquesta matèria.

Un sistema ferroviari no pot funcionar sense infraestructures que el sustentin. El títol III aporta llum sobre com s'han de projectar i construir, com s'han de configurar amb llurs zones de servei i com s'integren en el territori, tant des del punt de vista urbanístic com de protecció del domini públic que els és inherent.

Com s'ha assenyalat en paràgrafs anteriors, les tendències més avançades en l'àmbit europeu consoliden el principi de separació de la infraestructura i el servei ferroviaris, els quals tradicionalment s'havien integrat de manera indissoluble en el marc de les empreses públiques estatals. En aquest sentit, l'articulat d'aquesta llei, i concretament el títol IV, recull bona part del contingut de la llei que constitueix el seu precedent en aquest aspecte, la Llei 19/2001, que va crear l'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya, el paper cabdal del qual en l'articulació del Sistema Ferroviari de Catalunya es confirma.

L'administració de les infraestructures ferroviàries, entesa com un servei que n'ha de garantir el manteniment, l'explotació i la gestió, requereix una regulació molt detallada –inspirada, com no podia ésser d'una altra manera, en les directives europees que són objecte de transposició– d'aspectes com l'accés a la xarxa, l'adjudicació de capacitat i l'ús d'aquesta capacitat, processos que necessàriament s'han de sotmetre al control de la Comissió de Regulació Ferroviària, que és creada per aquesta llei.

Fixades les regles del joc en aquests termes, el títol V aborda el tractament del servei de transport ferroviari des d'una doble perspectiva: la pròpia del sistema de separació, que fa que les empreses ferroviàries hagin d'obtenir una habilitació administrativa per a poder concórrer al mercat, i la relativa als serveis públics de transport ferroviari, el pes específic dels quals en l'àmbit de Catalunya, especialment a l'àrea metropolitana de Barcelona, demana aquest tractament específic.

Un dels aspectes més innovadors d'aquesta llei és la determinació, en el títol VI, de les normes específiques dels sistemes tramviaris. Si hem assenyalat que el ferrocarril viu un període de renaixença, en el cas dels tramvies es pot afirmar que és un ressorgiment el que s'està produint a les ciutats, de les quals havien estat

expulsats. Llur integració harmònica en la xarxa viària, la renovació espectacular de llur material mòbil i llur capacitat per a transportar persones en un àmbit de continuïtat urbana el configuren com una peça clau en el sistema de transports. Aquesta realitat i, especialment, llur potencialitat futura han merescut un tractament específic en aquesta llei.

El títol següent, relatiu a la seguretat del transport ferroviari, complementa els aspectes anteriors des d'una perspectiva essencial per a la societat actual: la d'assegurar que els transports funcionin en condicions òptimes que no posin en perill ni llurs usuaris ni els que circulin per altres vies, per a la qual cosa és fonamental la regulació dels passos a nivell.

Precisament els usuaris esdevenen els protagonistes del títol VIII, que constitueix un veritable catàleg de llurs drets i deures. No s'ha d'oblidar mai que la raó d'ésser d'aquestes magnífiques infraestructures, d'aquests serveis cada cop més ràpids i eficients, és l'existència de les persones que els fan servir per a satisfer llurs necessitats de mobilitat o les dels béns que són imprescindibles per a afrontar la quotidianitat. I per això mateix revesteix tanta importància la fixació dels drets que tenen els ciutadans en la utilització d'aquests serveis ferroviaris dels quals es dota la societat, però també dels deures que la mateixa societat en conjunt assenyalava per a fer del transport ferroviari un àmbit de convivència.

Reprement els aspectes més vinculats amb l'estructura del sistema ferroviari, aquesta es completa amb la regulació, en el títol IX, del seu règim econòmic i tributari, tant des de la perspectiva de les taxes i els cànonos que són propis d'un sistema que s'articula prenent com a base la separació d'infraestructura i servei com des de la perspectiva de les tarifes que s'apliquen en la relació entre prestador o prestadora i usuari o usuària del servei.

Finalment, la part dispositiva d'aquesta llei es tanca amb el títol X, dedicat a la inspecció i el règim sancionador, en el qual es recullen el règim de responsabilitat, el catàleg d'infraaccions i les sancions que comporten, en els termes que són habituals en les normes de rang legal.

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. OBJECTE

L'objecte d'aquesta llei és regular les infraestructures i els serveis de transport ferroviari en el marc competencial vigent de la Generalitat.

ARTICLE 2. ÀMBIT D'APLICACIÓ

1. Aquesta llei s'aplica als serveis de transport ferroviari i les infraestructures que integren el Sistema Ferroviari de Catalunya, sens perjudici de les competències que corresponguin a l'Administració general de l'Estat.

2. Són compresos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei les infraestructures i els serveis de transport ferroviaris, amb independència que, d'acord amb llur configuració tècnica o llur àmbit territorial, es denominin *ferrocarrils*, *ferrocarrils metropolitans*, *tramvies* o *cremalleres*.

3. No són inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei els telefèrics ni els altres mitjans anàlegs de transport que utilitzen un sol cable o diversos cables tractors i portadors, encara que tinguin camí terrestre de rodolament, els quals es regeixen per llur legislació específica.

ARTICLE 3. DEFINICIONS

Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per:

a) *Acord marc*: l'acord general jurídicament vinculant, basat en el dret públic o en el dret privat, que especifica els drets i les obligacions d'un candidat i de l'administrador d'infraestructures o l'organisme adjudicador amb relació a la capacitat d'infraestructures adjudicada i els cànonos que es perceben durant un període superior a un període de vigència d'un horari de servei.

b) *Adjudicació*: l'adjudicació de capacitat d'infraestructura ferroviària per un administrador d'infraestructura.

c) *Candidat*: l'empresa ferroviària, agrupació nacional o internacional d'empreses ferroviàries i altres persones físiques o jurídiques interessades comercialment o per raons de servei públic a adquirir la capacitat d'infraestructura.

d) *Capacitat d'infraestructura*: el potencial per a programar les franges ferroviàries sol·licitades per a un segment de la infraestructura durant un determinat període.

e) *Coordinació*: el procediment per mitjà del qual l'organisme adjudicador i els candidats intenten resoldre situacions de conflicte de sol·licituds de capacitat d'infraestructura.

f) *Cremallera*: el ferrocarril que utilitza un tercer carril dentat on engranen les corresponents rodes dentades de la locomotora per a obtenir esforços de tracció que permeten superar grans pendents.

g) *Declaració sobre la xarxa*: la declaració que detalla les normes generals, els terminis, els procediments i els criteris relatius als sistemes de cànonos i l'adjudicació de capacitat. Conté, així mateix, les altres informacions que puguin ésser necessàries per a cursar una sol·licitud de capacitat d'infraestructura.

h) *Empresa ferroviària*: l'empresa pública o privada titular d'una llicència o una autorització, d'acord amb la legislació aplicable, l'activitat principal de la qual consisteix en la prestació de serveis de transport de mercaderies o viatgers per ferrocarril. Aquesta empresa, en tots els casos, ha d'aportar la tracció. Són també empreses ferroviàries les que aporten exclusivament la tracció.

i) *Estudi informatiu*: el document que analitza i defineix el traçat, en els aspectes geogràfics, geomètrics i funcionals, i que descriu les opcions de traçat estudiades, l'anàlisi dels avantatges i inconvenients i dels costos de cadascuna de les opcions i llur repercussió en els diversos aspectes de la mobilitat i del medi ambient i en l'ordenació territorial i urbanística.

j) *Ferrocarril*: el mitjà de transport en el qual els vehicles circulen per un camí de rodolament fix, que els serveix de sustentació i guia.

k) *Ferrocarril metropolità*: el ferrocarril, generalment subterrani, destinat al transport de viatgers per l'interior d'una ciutat o una àrea metropolitana.

l) *Franja*: la capacitat d'infraestructura necessària perquè un tren circuli entre dos punts en un moment donat.

m) *Horari de servei*: les dades que defineixen els moviments planificats de trens i material rodant que tenen lloc en una infraestructura en el període en què un horari determinat està vigent.

n) *Infraestructura congestionada*: el tram d'infraestructura en què no es pot atendre plenament la demanda de capacitat d'infraestructura durant determinats períodes, ni tan sols coordinant les diferents sollicituds de capacitat.

o) *Infraestructura ferroviària*: els elements que formen part de les vies principals, de les de servei i dels brancs de desviació, entre els quals hi ha els terrenys; els carrils i les travesses; l'electrificació; les instal·lacions vinculades a la seguretat, a les telecomunicacions, a la senyalització de les línies, a l'enllumenat i a la transformació, la distribució i, si escau, el transport de l'energia elèctrica; els passos a nivell; les estacions; les terminals de càrrega; els edificis; els túnels i els ponts; els equipaments annexos a l'explotació, i els altres que es determinin per reglament.

p) *Infraestructura tramviària*: la infraestructura ferroviària d'un sistema tramviari implantada sobre la via pública, que comprèn els elements que formen part de les vies principals, de les de servei i dels brancs de desviació, entre els quals hi ha l'electrificació; les instal·lacions vinculades a la seguretat, a les telecomunicacions, a la senyalització de les línies, a l'enllumenat i a la transformació, la distribució i, si escau, el transport de l'energia elèctrica; les parades; els edificis i els equipaments annexos a l'explotació, i qualsevol altre que es determini per reglament.

q) *Pla d'augment de la capacitat*: la mesura o el conjunt de mesures, acompanyades d'un calendari d'aplicació, proposades per a mitigar les limitacions de capacitat que hagin motivat la qualificació d'un tram com a infraestructura congestionada.

r) *Plataforma de via segregada*: l'espai reservat a la circulació ferroviària pel qual passa la via, que és comprès entre tanques, vorades o altres elements físics longitudinals que el separen dels vials d'ús públic paral·lels al traçat del ferrocarril. Si un encreuament o una altra circumstància constructiva interromp aquests elements físics, dues línies imaginàries que uneixen per cada costat de la plataforma els punts on s'acaben els dits elements, seguint un traçat paral·lel als eixos de via, limiten el terreny de domini públic inclòs en la plataforma.

s) *Plataforma de via no segregada*: la banda per on té lloc la circulació ferroviària de manera no privativa i que és delimitada per la projecció vertical sobre el terreny dels elements aeris, superficials o subterranis afectes a la via.

t) *Projecte bàsic*: la part del projecte constructiu que consisteix en la determinació dels aspectes geomètrics de l'actuació a executar i en la definició completa dels béns i els drets afectats.

u) *Projecte constructiu*: el document que estableix el desplegament complet de la solució adoptada amb relació a la necessitat d'una determinada infraestructura ferroviària, amb el detall necessari i suficient perquè es pugui construir i explotar.

v) *Punt d'accés per a salvament*: l'espai connectat amb la xarxa ferroviària que permet als serveis d'emergències accedir a la zona de domini públic ferroviari.

w) *Transport ferroviari*: el transport que duen a terme les empreses ferroviàries fent servir vehicles adequats.

x) *Tramvia*: el ferrocarril afecte al servei públic de transport de viatgers que circula principalment per superfície i per la via pública amb carrils fixos encaixats en una plataforma de via que pot ésser segregada o no segregada.

y) *Xarxa*: la infraestructura ferroviària que és propietat d'un administrador d'infraestructures o que és gestionada per aquest.

z) *Zona de servei ferroviària*: la superfície de terrenys que es pot delimitar a l'entorn de les infraestructures ferroviàries.

ARTICLE 4. EL SISTEMA FERROVIARI DE CATALUNYA

1. El Sistema Ferroviari de Catalunya està configurat per les infraestructures i els serveis de transport ferroviari a què fa referència aquest article.

2. Els serveis de transport del Sistema Ferroviari de Catalunya són els que circulen per les infraestructures ferroviàries següents:

a) Les de titularitat de la Generalitat.

b) Les de titularitat de l'Administració general de l'Estat o de les entitats públiques que hi són adscrites si els serveis de transport tenen l'origen i la destinació dins del territori de Catalunya, encara que circulin per vies connectades a la xarxa general de l'Estat, d'acord amb la distribució de competències vigent en aquesta matèria.

c) Les de titularitat de les administracions locals.

d) Les de titularitat privada situades íntegrament dins del territori de Catalunya.

3. Les infraestructures del Sistema Ferroviari de Catalunya són aquelles a què fan referència les lletres *a*, *c* i *d* de l'apartat 2 i aquelles a què fa referència la lletra *b* de l'apartat 2 la titularitat de les quals sigui traspasada a la Generalitat o a les administracions locals.

ARTICLE 5. COMPETÈNCIES

1. El Govern exerceix les seves competències sobre el Sistema Ferroviari de Catalunya de conformitat amb el que estableixen aquesta llei i les normes que la despleguen.

2. El departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport exerceix les funcions següents:

a) La planificació estratègica del Sistema Ferroviari de Catalunya.

b) El desenvolupament del Sistema Ferroviari de Catalunya i la construcció de les seves infraestructures.

- c) L'exercici de la potestat expropiatòria en matèria ferroviària.
- d) L'ordenació general i la regulació del Sistema Ferroviari de Catalunya, que inclou l'establiment de les regles bàsiques del mercat ferroviari i l'elaboració de la normativa necessària per a desplegar-les correctament.
- e) La proposta d'establiment dels règims jurídic i financer de l'administrador d'infraestructures ferroviàries d'acord amb el que estableix aquesta llei.
- f) L'atorgament de llicències i autoritzacions a les empreses ferroviàries, amb l'informe previ de l'ens administrador de les infraestructures ferroviàries, de la manera que estableixen aquesta llei i les normes que la despleguen.
- g) L'atorgament de les autoritzacions per a la prestació de serveis ferroviaris declarats de servei públic i l'establiment, si escau, del règim de compensacions per les obligacions de servei públic assumides per l'empresa operadora.
- h) L'atorgament dels certificats de seguretat, llevat que se li atribueixi a l'administrador d'infraestructures ferroviàries o a un altre ens.
- i) L'atorgament dels certificats d'obertura de línies, trams i terminals de la infraestructura ferroviària al trànsit públic abans de començar a explotar-la. Respecte a l'obertura al trànsit ferroviari dels altres elements que integren la infraestructura, l'administrador d'infraestructures ferroviàries ha de complir les regles que determini el departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport.
- j) La definició i la supervisió del règim tarifari.
- k) L'establiment o, si escau, la modificació de la quantia dels cànon per la utilització de les infraestructures ferroviàries, d'acord amb els elements i els paràmetres que fixa aquesta llei.
- l) La defensa del domini públic ferroviari, sens perjudici de les competències que corresponen a l'administrador d'infraestructures ferroviàries.
- m) L'establiment de les condicions tècniques sobre la projecció, la construcció i l'administració de les infraestructures i sobre el material rodant que hi circuli.
- n) L'aplicació del règim sancionador.
- o) L'homologació de centres habilitats per a certificar la idoneïtat del material rodant i la formació del personal, sens perjudici de la possibilitat de delegar-la en l'administrador d'infraestructures ferroviàries.
- p) La inspecció dels serveis ferroviaris i dels mitjans tècnics i de material mòbil amb els quals es presten, sens perjudici de la possibilitat de delegar-la, totalment o parcialment, en l'administrador d'infraestructures ferroviàries o en les empreses que presten serveis ferroviaris.
- q) Les altres que li confereixin aquesta llei o les normes que la despleguen.
3. L'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya i la Comissió de Regulació Ferroviària exerceixen les competències i les funcions que determina aquesta llei.

4. L'Entitat Metropolitana del Transport exerceix les competències que li atribueix aquesta llei d'acord amb la seva legislació específica i amb la normativa sobre règim local.

TÍTOL II. EL SISTEMA FERROVIARI DE CATALUNYA

ARTICLE 6. LA PLANIFICACIÓ DEL SISTEMA FERROVIARI DE CATALUNYA

1. El Govern planifica les infraestructures i els serveis que integren el Sistema Ferroviari de Catalunya per mitjà del departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport, sens perjudici de la capacitat dels ens locals de planificar, ordenar i regular els serveis que tenen atribuïts. La Generalitat ha de col·laborar amb l'Administració general de l'Estat, per mitjà dels mecanismes legalment establerts, per a planificar, de manera coherent, les infraestructures del Sistema Ferroviari de Catalunya i les de competència estatal.

2. S'han de tenir en compte, en la planificació del Sistema Ferroviari de Catalunya, els principis i els objectius que el planejament territorial i la Llei 9/2003, del 13 de juny, de la mobilitat, estableixen en matèria de transport de viatgers i transport de mercaderies.

ARTICLE 7. EL PLA D'INFRASTRUCTURES DE TRANSPORT DE CATALUNYA

1. El Pla d'infraestructures de transport de Catalunya és l'instrument per mitjà del qual es determinen les grans línies de planificació i ordenació de les infraestructures per on circulen els serveis de transport del Sistema Ferroviari de Catalunya, per a garantir la mobilitat sostenible amb aquest mitjà de transport en el marc de les directrius que estableixen els planejaments territorials general i parcial.

2. El Pla d'infraestructures de transport de Catalunya té caràcter de pla territorial sectorial, d'acord amb la Llei 23/1983, del 21 de novembre, de política territorial, i de pla específic, als efectes del que estableix la Llei 9/2003, i s'ha de tramitar i aprovar d'acord amb el que disposen aquestes lleis i les disposicions reglamentàries que les despleguen.

3. El Pla d'infraestructures de transport de Catalunya s'ha de sotmetre al tràmit d'avaluació ambiental, d'acord amb el que estableix la legislació sectorial aplicable.

4. El desplegament i, si escau, l'actualització del Pla d'infraestructures de transport de Catalunya s'han d'avaluar cada cinc anys.

ARTICLE 8. LA PLANIFICACIÓ DELS SERVEIS DE TRANSPORT FERROVIARI

1. Els serveis de transport del Sistema Ferroviari de Catalunya, d'acord amb els objectius de mobilitat sostenible i en el marc de les directrius que estableix el planejament territorial, s'han de planificar per mitjà del Pla de transports de viatgers de Catalunya, que estableixen la Llei 12/1987, del 28 de maig, de regulació del transport de viatgers per carretera mitjançant vehicles de motor, i la Llei 9/2003.

2. El Pla de transports de viatgers de Catalunya té caràcter de pla territorial sectorial, d'acord amb la Llei 23/1983, i de pla específic, als efectes del que estableix la Llei 9/2003, i s'ha de tramitar i aprovar d'acord amb el que disposen aquestes lleis i les disposicions reglamentàries que les despleguen.

3. El Pla de transport de viatgers de Catalunya s'ha de sotmetre al tràmit d'avaluació ambiental, d'acord amb el que estableix la legislació sectorial aplicable.

ARTICLE 9. ELS FERROCARRILS DE TITULARITAT PRIVADA

1. Són infraestructures ferroviàries de titularitat privada les que pertanyen a particulars, individualment o col·lectivament, que presten serveis de transport ferroviari exclusivament per compte propi, com a complement d'altres activitats principals.

2. Per establir o explotar una infraestructura ferroviària de titularitat privada, cal obtenir, prèviament, l'autorització administrativa del departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport, d'acord amb el procediment que s'estableixi per reglament.

3. El departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport, si l'establiment d'una infraestructura ferroviària de titularitat privada és, d'acord amb la legislació expropiatòria, d'utilitat pública o d'interès social, en pot habilitar el titular per a ocupar els terrenys de domini públic que calguin i, si escau, per a adquirir els de propietat privada per mitjà del procediment d'expropiació forçosa, en què el dit titular té la condició de beneficiari.

4. Les infraestructures ferroviàries de titularitat privada, especialment els apartadors, solament es poden connectar amb les altres infraestructures del Sistema Ferroviari de Catalunya si l'ens administrador de les infraestructures ferroviàries ho autoritza expressament en els termes que s'estableixin per reglament. El titular de la infraestructura ferroviària de titularitat privada ha de facilitar la connexió en els termes que determini l'autorització.

TÍTOL III. LA INFRAESTRUCTURA FERROVIÀRIA

CAPÍTOL I. PROJECCIÓ I CONSTRUCCIÓ D'INFRAESTRUCTURES FERROVIÀRIES

ARTICLE 10. PROJECTES I CONSTRUCCIÓ

1. Per a construir una infraestructura ferroviària o modificar-ne una d'existent, s'ha de redactar un estudi informatiu i un projecte constructiu.

2. L'estudi informatiu i els projectes bàsics que comportin la modificació rellevant d'un estudi informatiu aprovat s'han de sotmetre al procediment d'avaluació d'impacte ambiental en els casos en què ho determini la legislació ambiental, d'acord amb aquesta.

3. La redacció d'un estudi informatiu no és necessària si es tracta d'obres de reposició, de conservació, de condicionament de traçat, d'accessibilitat a les estacions, de supressió de passos a nivell o de qualsevol altra mena que no comportin cap modificació substancial de les infraestructures.

4. L'estudi informatiu es compon de la memòria, els annexos tècnics, els plànols i el pressupost. El contingut d'aquests documents s'ha de determinar per reglament. També ha d'incorporar un estudi d'alternatives; un estudi d'impacte ambiental de les diverses opcions plantejades amb el contingut que determina la legislació vigent d'avaluació d'impacte ambiental; els altres estudis que, en cada cas, exigeixin les altres normatives sectorials aplicables; la previsió de punts d'accés per a salvament; l'inventari de serveis afectats que s'han de reposar, i la identificació gràfica dels terrenys afectats corresponents a l'alternativa seleccionada.

5. L'estudi informatiu s'ha d'elaborar i aprovar d'acord amb el que s'estableixi per reglament. Aquest procés ha d'incloure un tràmit d'audiència als ens locals afectats, per al qual s'ha de fixar un termini que no pot ésser inferior a trenta dies; un tràmit d'informació institucional als departaments de la Generalitat i les altres administracions les competències dels quals tinguin incidència en l'objecte de l'estudi, i un tràmit d'informació pública perquè les persones interessades puguin formular alegacions sobre l'interès general de la infraestructura, la concepció global del traçat o la compatibilitat mediambiental. Aquesta informació pública és independent de la que escaigui en cas d'expropiació forçosa.

6. El projecte constructiu es compon de la memòria, els annexos tècnics, els plànols, el plec de prescripcions i el pressupost. El contingut d'aquests documents s'ha de determinar per reglament. També ha d'incorporar l'inventari de serveis afectats que s'han de reposar, la relació de béns i drets afectats i, en els casos en què es determini per reglament, un estudi de seguretat.

7. S'ha d'aprovar un projecte bàsic que incorpori les modificacions rellevants respecte a l'estudi informatiu aprovat si, en el procés d'elaboració del projecte constructiu, es detecta la necessitat d'incorporar-n'hi per raons d'interès públic. Abans d'aprovar-lo, el projecte bàsic s'ha de sotmetre a audiència, en particular dels ens locals afectats, i, si escau, a informació pública, tràmit en el qual les alegacions solament poden versar sobre les referides modificacions. Una vegada aprovat el projecte bàsic, el seu contingut s'ha d'incorporar al projecte constructiu corresponent i s'ha de continuar l'elaboració d'aquest fins que s'aprovi definitivament.

8. S'ha de tramitar i aprovar un nou estudi informatiu o un nou projecte constructiu, en funció de la importància de les modificacions i en els termes i amb les condicions que s'estableixin per reglament, abans d'introduir modificacions en el projecte constructiu aprovat i en execució, que solament es poden introduir per raons d'interès públic.

9. Els estudis i els projectes d'infraestructures ferroviàries han d'ésser aprovats pel departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport.

10. L'aprovació dels projectes bàsics i dels constructius i l'aprovació de projectes modificats d'aquests comporten la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació dels béns i els drets afectats, als efectes de l'expropiació forçosa, l'ocupació temporal i la imposició o la modificació de servituds. Així mateix, comporten

l'aplicació de les limitacions a la propietat que estableix aquesta llei.

11. Els estudis i els projectes a què fa referència aquest article han de complir les normes aplicables en matèria d'accessibilitat integral a les infraestructures i els serveis de transport ferroviari i en matèria de protecció civil i seguretat.

12. Els projectes constructius d'obres ferroviàries que s'hagin d'executar majoritàriament en un àmbit urbà i que comportin obres i instal·lacions que incideixen en els espais públics municipals s'han de sotmetre a informe de l'ens local abans d'aprovar-los. Aquest informe s'ha d'emetre en el termini d'un mes des de la recepció de la documentació pertinent. Si no s'emet en aquest termini, poden prosseguir les actuacions.

13. S'ha de donar informació complementària de la informació pública, en el cas d'estudis informatius referents a infraestructures ferroviàries que s'hagin de construir al subsòl d'espais edificats als nuclis urbans de les poblacions, de la manera que s'estableixi per reglament, a les persones i les entitats directament afectades per l'obra.

ARTICLE 11. ZONES DE SERVEI FERROVIARI

1. El departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport pot delimitar zones de servei ferroviari, per mitjà del Pla de delimitació i utilització de les zones de servei, en les quals es poden acomplir les activitats que estan vinculades al servei ferroviari o que el complementen. També s'hi poden acomplir altres activitats de caràcter industrial, comercial o de serveis relacionades amb aquest servei, d'acord amb el planejament urbanístic.

2. Les obres que s'executin en les zones de servei ferroviari s'han d'ajustar al que estableixi el Pla de delimitació i utilització de les zones de servei, d'acord amb el planejament urbanístic.

3. S'han d'establir per reglament el contingut, la documentació i el procediment per a tramitar i aprovar el Pla de delimitació i utilització de les zones de servei. El reglament ha d'establir l'elaboració de l'informe de les administracions locals respecte als aspectes que afectin llurs competències urbanístiques.

4. L'aprovació del Pla de delimitació i utilització de les zones de servei comporta la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació dels béns i els drets afectats, als efectes de l'expropiació forçosa, l'ocupació temporal i la imposició o la modificació de servituds. Així mateix, comporta l'aplicació de les limitacions a la propietat que estableix aquesta llei.

ARTICLE 12. CONSIDERACIÓ URBANÍSTICA DE LES INFRAESTRUCTURES FERROVIÀRIES I DE LES ZONES DE SERVEI FERROVIARI I INCIDÈNCIA EN EL PLANEJAMENT

1. Els plans d'ordenació urbanística municipal o els altres instruments de planejament general han de qualificar els terrenys reservats pels estudis informatius o pels projectes constructius aprovats pel departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport per a construir les infraestructures ferroviàries que serveixen de suport al sistema de transport ferroviari

de Catalunya, llurs àrees de protecció i les àrees destinades a zona de servei ferroviari com a sistema urbanístic general de comunicacions i no han d'incloure determinacions que impedeixin o pertorbin l'execució de les obres ferroviàries i llur explotació posterior.

2. S'ha de demanar un informe al departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport en la tramitació dels instruments de planejament general o derivats o de llurs modificacions, una vegada aprovats inicialment, si afecten elements de les infraestructures ferroviàries o de les zones de servei. L'informe s'ha d'emetre en el termini d'un mes i té caràcter vinculant pel que fa als aspectes de naturalesa ferroviària.

3. Les obres de construcció, reparació, conservació, millora o ampliació de les infraestructures i les superestructures ferroviàries i dels elements auxiliars o complementaris d'aquestes, promogudes per la Generalitat, les seves entitats autònomes i les entitats de dret públic que hi són adscrites no estan subjectes a llicència urbanística municipal ni a cap altre control urbanístic municipal previ, sens perjudici de l'informe que hagin d'emetre els ajuntaments afectats sobre l'adequació de les obres al planejament urbanístic. Aquest informe s'ha d'emetre en el termini d'un mes des de la recepció de la documentació pertinent. Si no s'emet en aquest termini, es poden prosseguir les actuacions. Tampoc no estan subjectes a autorització, permisos o llicències administratives de primera instal·lació, funcionament o obertura les activitats que acompleixin les empreses que executen les dites obres, sempre que estiguin directament vinculades a l'explotació ferroviària. En tots els casos, les obres i les activitats industrials, comercials i de tota altra classe que no estiguin vinculades directament a l'explotació ferroviària estan sotmeses a llicència urbanística i a llicències administratives de primera utilització, funcionament o obertura.

4. Un pla especial, que s'ha d'elaborar i tramitar d'acord amb el que disposa la legislació urbanística, ha de desenvolupar el sistema general de comunicacions pel que fa a les àrees destinades a zona de servei ferroviari. L'audiència a l'ajuntament afectat és obligatòria en la tramitació d'aquest pla especial.

CAPÍTOL II. DOMINI PÚBLIC FERROVIARI, ZONES DE PROTECCIÓ I LÍNIA D'EDIFICACIÓ

ARTICLE 13. DELIMITACIÓ

1. S'estableixen la zona de domini públic, la zona de protecció i la línia límit d'edificació de les infraestructures ferroviàries per a garantir-ne la funcionalitat i assegurar-ne la protecció.

2. La zona de domini públic ferroviari comprèn els terrenys ocupats per les línies ferroviàries i una franja de terreny de vuit metres a cada costat de la plataforma, mesurada en horitzontal i perpendicularment al seu eix, des de l'aresta exterior de l'esplanació. En els casos especials de ponts, viaductes, estructures o obres similars, es poden fixar com a arestes exteriors de l'esplanació les línies de projecció vertical de la vora de les obres sobre el terreny. El terreny comprès entre aquestes línies és, en tots els casos, de domini públic.

3. La determinació de la zona de domini públic dels túnels s'ha d'estendre a la superfície de terreny necessària per a assegurar la conservació i el manteniment de l'obra, d'acord amb les característiques geotècniques del terreny, la seva alçada sobre els túnels i la disposició dels seus elements, tenint en compte la ventilació i els accessos.

4. La zona de protecció de les línies ferroviàries consisteix en una franja de terreny a cada costat de les línies delimitada, interiorment, per la zona de domini públic ferroviari a què fa referència l'apartat 2 i, exteriorment, per dues línies paral·leles situades a setanta metres de les arestes exteriors de l'esplanació.

5. Les distàncies establertes per a la protecció de la infraestructura ferroviària en sòl classificat com a urbà consolidat pel planejament urbanístic corresponent són de cinc metres per a la zona de domini públic ferroviari i de vuit metres per a la de protecció, comptats en tots els casos des de les arestes exteriors de l'esplanació. En sòl urbà no consolidat, el departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport, amb l'informe de la Direcció General d'Urbanisme, ha d'establir les distàncies en funció de les determinacions del planejament urbanístic. El dit departament ha de reduir aquestes distàncies si se n'acredita la necessitat i no es perjudica la regularitat, la conservació i el lliure trànsit del ferrocarril, sense que, en cap cas, la distància corresponent a la zona de domini públic ferroviari pugui ésser inferior a dos metres, comptats de la manera que estableix aquest article.

6. Es poden determinar per reglament unes distàncies inferiors a les que estableix aquest article per a delimitar la zona de domini públic ferroviari i la de protecció, en funció de les característiques tècniques de la línia ferroviària i de les característiques del sòl pel qual passi la dita línia.

ARTICLE 14. LÍNIA LÍMIT D'EDIFICACIÓ

1. La línia límit d'edificació s'estableix a banda i banda de les línies ferroviàries de manera que des d'aquesta línia fins a la línia ferroviària resten prohibides les obres de construcció, reconstrucció o ampliació, llevat de les que siguin imprescindibles per a conservar i mantenir les edificacions existents en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei. Igualment, resta prohibit l'establiment de noves línies elèctriques d'alta tensió aèries no vinculades a la prestació del servei ferroviari dins la superfície afectada per la línia límit d'edificació. L'establiment de les línies elèctriques d'alta tensió soterrades requereix l'autorització prèvia de l'ens titular de la infraestructura ferroviària.

2. La línia límit d'edificació se situa, en sòl no urbanitzable, en sòl urbanitzable i en sòl urbà no consolidat, a cinquanta metres de l'aresta exterior més pròxima de la plataforma, mesurats horitzontalment a partir de la dita aresta. Es pot determinar per reglament una distància inferior en funció de les característiques de les línies.

3. La línia límit d'edificació en sòl urbà consolidat se situa a vint metres de l'aresta exterior més pròxima de la plataforma, mesurats horitzontalment a partir de la dita aresta. El departament competent en matèria d'in-

fraestructures i serveis de transport ha de reduir aquesta distància si se n'acredita la necessitat i si aquesta reducció no perjudica la regularitat, la conservació i el lliure trànsit del ferrocarril.

4. El departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport, amb l'informe previ dels ens locals afectats, si el planejament urbanístic ho permet, pot fixar, per raons geogràfiques o socioeconòmiques, una línia límit d'edificació diferent de la que s'estableix amb caràcter general, aplicable a determinades línies ferroviàries en zones o àrees delimitades.

ARTICLE 15. NORMES D'APLICACIÓ EN LES ZONES DE DOMINI PÚBLIC I DE PROTECCIÓ

1. L'atorgament de l'autorització prèvia necessària per a executar obres o instal·lacions fixes o provisionals, per a canviar la destinació d'aquestes o el tipus d'activitat que s'hi pot acomplir i per a plantar o talar arbres en les zones de domini públic i de protecció de la infraestructura ferroviària correspon al titular de les infraestructures ferroviàries o, si escau, a l'ens que en tingui atribuïda l'administració.

2. Amb caràcter general, solament es poden autoritzar obres o instal·lacions a les zones de domini públic i de protecció si són compatibles amb la seguretat del trànsit ferroviari i són necessàries per a prestar el servei ferroviari, o bé si ho requereix la prestació d'un servei d'interès general, d'acord amb el procediment i les condicions que s'estableixin per reglament. Les instal·lacions requerides per a la prestació d'un servei d'interès general comprenen la instal·lació de sistemes d'aprofitament energètic passius.

3. Es pot autoritzar, excepcionalment i per causes degudament justificades, l'encreuament, tant aeri com subterrani, d'obres i instal·lacions d'interès privat amb la zona de domini públic.

4. L'autorització a què fa referència aquest article es pot denegar per raons de seguretat. Aquesta autorització és preceptiva per a l'atorgament de la llicència municipal corresponent. No obstant això, el departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport pot prohibir o condicionar l'exercici de les obres o les activitats que es vulguin fer, encara que hi hagi conformitat de l'administrador de la infraestructura, si poden pertorbar l'adequada prestació del servei o són contràries a l'interès públic.

5. L'atorgament de l'autorització a què fa referència aquest article no eximeix de l'atorgament de les autoritzacions o les llicències preceptives d'altres administracions o d'altres departaments de la Generalitat.

6. Es poden ocupar superfícies en la zona de protecció per necessitat del servei ferroviari. Aquesta ocupació i l'import dels danys i perjudicis que efectivament s'hagin produït han d'ésser objecte d'indemnització.

7. Es poden fer conreus agrícoles en la zona de protecció, sense necessitat d'autorització prèvia, si es garanteix l'evacuació correcta de l'aigua de reg i no es causen perjudicis a l'esplanació. Resta prohibida la crema de rostolls, d'acord amb el que estableixi la normativa aplicable en aquesta matèria.

8. La producció de danys en una infraestructura ferroviària origina la incoació i la tramitació de l'expedient administratiu corresponent contra el presumpte responsable, en els termes que s'estableixin per reglament, per a determinar la indemnització pels danys i perjudicis causats, que és exigible per via de constrenyiment. Si la reparació d'un dany és urgent per al servei ferroviari, el departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport l'ha de fer immediatament, a càrrec del causant o la causant.

TÍTOL IV. L'ADMINISTRACIÓ I LA REGULACIÓ DE LES INFRAESTRUCTURES FERROVIÀRIES

CAPÍTOL I. L'ENS INFRAESTRUCTURES FERROVIÀRIES DE CATALUNYA

ARTICLE 16. NATURALESIA JURÍDICA

1. Infraestructures Ferroviàries de Catalunya (Ifercat) és un ens públic dels que estableix l'article 1.b.1r del text refós de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre, que sotmet la seva activitat al dret privat, sens perjudici de les excepcions que estableix aquesta llei, i que és adscrit al departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport.

2. L'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya té personalitat jurídica pròpia, autonomia administrativa, econòmica i financera, patrimoni propi i plena capacitat d'obrar per a complir les seves finalitats. En conseqüència, pot adquirir, posseir, reivindicar, permutar, gravar o alienar tota mena de béns i drets, concertar crèdits, fer contractes i convenis, obligar-se, interposar recursos i executar les accions que estableixen les lleis.

ARTICLE 17. OBJECTE

1. L'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya, com a empresa administradora de les infraestructures ferroviàries, té per objecte conservar, gestionar i administrar les infraestructures, noves o ja construïdes, que li adscriu el Govern, i també pot construir les infraestructures de transport ferroviari que li encomani el Govern.

2. L'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya, per encàrrec del Govern, pot construir, conservar i explotar qualsevol infraestructura de transport d'interès general i pot complir qualsevol funció que li encomani el Govern i que directament o indirectament estigui relacionada amb la construcció, la conservació i l'administració d'infraestructures de transport. Especialment, pot complir les funcions relatives a la redacció d'estudis i projectes i a la gestió, per mitjà de qualsevol negoci jurídic admès en dret, de les infraestructures que indirectament estiguin vinculades a la política de transport, als serveis de telecomunicacions i a l'ús d'espais públics.

3. L'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya pot actuar directament, o per mitjà de la constitució de societats, empreses o entitats d'altres tipus, o participant-hi directament o indirectament, o per mitjà de qualsevol altra forma de col·laboració empresarial.

4. Les actuacions de l'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya s'han d'ajustar als criteris que estableix l'Administració i són supervisades pel departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport.

5. L'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya no pot assumir en cap cas la gestió directa del servei de transport de mercaderies o de viatgers per ferrocarril.

ARTICLE 18. COMPETÈNCIES I FACULTATS

Corresponen a l'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya, per al compliment de les finalitats que li atribueix aquesta llei, les competències i les facultats següents:

a) La contractació de les obres de construcció i conservació de les infraestructures i les instal·lacions i dels subministraments i els serveis necessaris, d'acord amb la normativa vigent aplicable i sota la direcció del departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport.

b) La contractació de la conservació de les infraestructures i les instal·lacions i dels subministraments corresponents, sens perjudici de les competències en matèria d'ordenació i control del departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport.

c) L'adopció dels actes i la subscripció dels contractes necessaris per a utilitzar, directament o per mitjà de tercers, les infraestructures i les instal·lacions i dependències corresponents per a activitats directament o indirectament relacionades amb el transport d'interès general, atenen el que estableixen els apartats 1 i 2 de l'article 17.

d) La percepció de les taxes, els cànon i els preus públics i privats derivats dels actes i els negocis jurídics que concerta en els termes d'aquesta llei.

e) Les de protecció i policia amb relació a les infraestructures de transport, sens perjudici de les competències del departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport i de les corresponents a les administracions locals.

f) La signatura de convenis i la constitució de societats mixtes o consorcis que tinguin relació directa o indirecta amb el seu objecte.

g) La constitució o la participació en entitats mercantils i la formalització d'acords o negocis jurídics amb subjectes de dret privat per a complir millor les seves finalitats.

h) L'exercici, en els termes de la normativa d'expropiació forçosa, de les funcions corresponents a la condició de beneficiari, cas en el qual la potestat expropiatòria correspon al departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport.

i) L'elaboració d'estudis i projectes previs al plantejament o al replantejament i la modificació dels existents, sens perjudici de la facultat per a aprovar-los, que correspon al departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport, i també, en general, l'elaboració dels treballs i els estudis que li siguin requerits amb relació a les matèries sobre les quals té funcions atribuïdes.

j) L'emissió dels informes preceptius, d'acord amb el que estableix aquesta llei i les disposicions que la despleguen.

ARTICLE 19. ORGANITZACIÓ

1. L'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya s'ha de regir pels òrgans següents:

a) El Consell d'Administració, òrgan de direcció i control de l'ens, integrat per un president o presidenta i pel nombre de vocals que es determini per reglament. Un secretari o secretària, amb veu però sense vot, assisteix el Consell d'Administració.

b) El director o directora general, que ha d'executar les directrius aprovades pel Consell d'Administració.

2. Les funcions de cada òrgan han d'ésser determinades per reglament.

ARTICLE 20. RECURSOS ECONÒMICS

Els recursos econòmics de l'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya són els següents:

a) Els derivats del rendiment del seu propi patrimoni o del que li sigui adscrit.

b) Les dotacions que es consignin en els pressupostos de la Generalitat.

c) Els ingressos que obtingui com a conseqüència de la gestió i l'administració de les infraestructures i de les instal·lacions i les dependències corresponents.

d) Les subvencions, les aportacions i les donacions que pugui percebre d'acord amb les lleis.

e) Les operacions de crèdit, de préstec o d'emissió de deute públic i els altres tipus d'endeutament o emprèstit que subscrigui, amb l'autorització prèvia del Govern, a proposta del conseller o consellera competent en matèria de finances.

f) Les altres aportacions que li siguin atribuïdes.

ARTICLE 21. RÈGIM DE FISCALITZACIÓ I COMPTABILITAT

1. El control financer de l'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya és sotmès al que estableixen els articles 71 i concordants del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovada pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre.

2. L'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya és sotmès al règim de comptabilitat pública, d'acord amb el que estableixen els articles 72 i concordants del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.

CAPÍTOL II. L'ADMINISTRACIÓ DE LES INFRAESTRUCTURES FERROVIÀRIES

ARTICLE 22. CONCEPTE

L'administració de les infraestructures ferroviàries és un servei d'interès general i essencial que té per objecte el manteniment, l'explotació i la gestió del sistema de control, de circulació i de seguretat d'aquestes infraestructures.

ARTICLE 23. CÀNON

L'ens administrador de les infraestructures ferroviàries ha de percebre un cànon d'utilització de les infraestructures, que les empreses operadores de la xarxa ferroviària han de satisfer, de conformitat amb el que estableix el títol IX.

ARTICLE 24. REGULACIÓ DE L'ACCÉS A LA XARXA

1. El Govern ha de determinar per reglament els mecanismes per a facilitar l'establiment de la competència entre operadors del seu sistema ferroviari, per tal de complir el que estableix l'article 31.2.

2. El reglament a què fa referència l'apartat 1 ha d'establir el procediment de declaració sobre la xarxa i l'adjudicació de capacitat.

ARTICLE 25. DECLARACIÓ SOBRE LA XARXA

1. La declaració sobre la xarxa exposa les característiques de la infraestructura posada a disposició de les empreses ferroviàries, informa sobre la capacitat de cada tram de la xarxa i sobre les condicions per a accedir-hi i detalla les normes generals, els terminis, els procediments, els criteris relatius als sistemes de cànon i l'adjudicació de capacitat i, en general, les informacions necessàries per a cursar una sol·licitud de capacitat.

2. El departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport ha d'especificar per reglament el contingut de la declaració sobre la xarxa d'acord amb el que estableix la normativa comunitària.

3. L'ens administrador de les infraestructures ferroviàries, una vegada consultades les parts interessades, està obligat a elaborar i publicar la declaració sobre la xarxa abans de l'obertura del termini de sol·licituds de capacitat d'infraestructura.

4. La declaració sobre la xarxa s'ha d'actualitzar i modificar quan sigui procedent.

ARTICLE 26. ADJUDICACIÓ DE CAPACITAT D'INFRAESTRUCTURA

1. L'adjudicació de capacitat d'infraestructura és l'assignació, per part de l'ens administrador de les infraestructures ferroviàries, de les franges horàries, definides per la declaració sobre la xarxa, als candidats corresponents, a fi que un tren pugui circular, entre dos punts, durant un període de temps determinat.

2. La capacitat d'infraestructura s'adjudica per a la prestació d'uns serveis de transport de característiques tècniques concretes i no, per tant, amb caràcter genèric.

3. Poden presentar les sol·licituds de capacitat d'infraestructura les empreses ferroviàries que, prèviament, hagin obtingut una llicència o una autorització d'empresa ferroviària i, així mateix, les agrupacions empresarials que constitueixin aquestes empreses.

4. Poden sol·licitar capacitat d'infraestructura, de la manera que s'estableixi per reglament i complint els requisits que s'hi estableixin, els agents de transport, els carregadors, els operadors de transport combinat, les autoritats portuàries i aeroportuàries i els òrgans d'administració de les centrals integrades de mercaderies, dels polígons industrials, de les zones franques, de les

empreses de distribució energètica i, en general, dels ens que, sense tenir la consideració d'empreses ferroviàries, estiguin interessats en l'explotació d'un servei ferroviari.

5. L'ens administrador de les infraestructures ferroviàries, d'acord amb el que s'estableixi per reglament, a fi de protegir les seves legítimes expectatives en matèria d'ingressos i la futura utilització de la infraestructura que gestiona, pot imposar requisits als candidats, sempre que siguin adequats, transparents i no discriminatoris i facin referència a la capacitat tècnica i econòmica.

6. Els requisits imposats als candidats s'han de notificar a la Comissió Europea i s'han de publicar en el capítol dedicat als principis d'adjudicació de la declaració sobre la xarxa.

7. La capacitat d'infraestructura s'ha d'adjudicar d'acord amb el procediment que estableix aquesta llei, de manera que s'asseguri degudament la coordinació entre el transport de viatgers i el transport de mercaderies en funció de llurs necessitats respectives.

8. El departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport ha de fixar per reglament els drets i les obligacions de l'administrador d'infraestructures ferroviàries i dels candidats, pel que fa a l'adjudicació de capacitat d'infraestructura.

ARTICLE 27. PROCEDIMENT D'ADJUDICACIÓ

L'ens administrador de les infraestructures ferroviàries s'ha d'ajustar al procediment que el departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport estableixi per reglament per a l'adjudicació de capacitat, tant pel que fa a les sol·licituds com a llur coordinació, el tractament de la infraestructura congestionada i el pla d'augment de capacitat.

ARTICLE 28. MESURES ESPECIALS EN CAS DE PERTORBACIONS DEL TRÀNSIT FERROVIARI

1. L'ens administrador de les infraestructures ferroviàries, en cas de pertorbació del trànsit ferroviari ocasionada per un accident, una fallada tècnica o qualsevol altra incidència, ha d'adoptar les mesures necessàries per a restablir la situació de normalitat de la manera menys perjudicial per als interessos dels usuaris del servei. Amb aquesta finalitat, ha d'elaborar un pla de contingències, sens perjudici del que estableix la normativa aplicable en matèria de protecció civil.

2. L'ens administrador de les infraestructures ferroviàries, si, per qualsevol causa, la infraestructura ha quedat inutilitzable temporalment, pot suspendre, sense avís previ, la prestació del servei ferroviari sobre aquestes infraestructures per a fer, amb caràcter urgent, les reparacions necessàries. En aquest cas, les empreses ferroviàries afectades no tenen dret a exigir cap compensació ni indemnització, llevat que la causa sigui imputable a l'ens administrador, en els termes que es determinin per reglament.

3. Les empreses ferroviàries, en els casos que estableix aquest article, estan obligades a posar a disposició de l'ens administrador de les infraestructures ferroviàries els recursos que aquest consideri apropiats i a prestar-li la col·laboració que els requereixi.

ARTICLE 29. DRETS D'ÚS DE LA CAPACITAT D'INFRAESTRUCTURA

1. L'ens administrador de les infraestructures ferroviàries adjudica la capacitat d'infraestructura, el dret d'ús de la qual, una vegada atribuït a un candidat, no es pot cedir a cap altra empresa.

2. No es considera cessió, sens perjudici del que estableix l'apartat 1, l'ús de capacitat d'infraestructura per part d'una empresa ferroviària que actuï per compte d'un adjudicatari de capacitat que no sigui empresa ferroviària. En aquest cas, la capacitat s'ha d'usar per a complir les finalitats pròpies de l'activitat de l'adjudicatari, que ha d'ésser algun dels que estableix l'article 26.4.

3. Es prohibeixen, en tots els casos, els negocis jurídics sobre la capacitat d'infraestructura.

4. L'incompliment del que estableix l'apartat 3 comporta, segons el cas, l'exclusió del procediment d'adjudicació de capacitat d'infraestructura o la revocació de l'adjudicació de la capacitat ja atorgada.

CAPÍTOL III. LA COMISSIÓ DE REGULACIÓ FERROVIÀRIA

ARTICLE 30. FUNCIONS I COMPOSICIÓ

1. La Comissió de Regulació Ferroviària, organisme regulador adscrit al departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport, compleix les funcions següents:

a) Vetllar perquè es pugui accedir al mercat dels serveis del Sistema Ferroviari de Catalunya en condicions d'objectivitat, transparència i no-discriminació.

b) Resoldre els conflictes que es plantegin amb relació a: Primer. La declaració sobre la xarxa i els criteris que conté.

Segon. El procediment d'adjudicació de capacitat d'infraestructura i els seus resultats.

Tercer. El sistema de cànon, llur nivell i llur estructura.

Quart. El certificat de seguretat i l'execució i el seguiment de les normes i les reglamentacions de seguretat.

c) Vetllar perquè els cànon ferroviaris compleixin aquesta llei i no siguin discriminatoris.

d) Les altres que se li atribueixin per llei o per reglament.

2. La Comissió de Regulació Ferroviària pot requerir a les administracions, els organismes i les empreses que actuen en el sector ferroviari les informacions necessàries per a l'exercici de la seva activitat, que li han de facilitar sense dilació.

3. La Comissió de Regulació Ferroviària actua d'ofici o a instància de qualsevol entitat que es consideri perjudicada per decisions o resolucions adoptades en virtut del que estableix aquesta llei. Les decisions de la Comissió vinculen totes les parts afectades.

4. La composició i el procediment d'actuació de la Comissió de Regulació Ferroviària s'han de determinar

per reglament, de manera que s'hi garanteixi la presència de representants de les administracions competents sobre les infraestructures i els serveis ferroviaris que regula aquesta llei.

5. La Comissió de Regulació Ferroviària pot sol·licitar al departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport que intervingui en la inspecció tècnica dels serveis, les instal·lacions i les actuacions de les empreses del sector ferroviari subjectes a la competència del Govern.

TÍTOL V. EL SERVEI DE TRANSPORT FERROVIARI

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 31. EL SERVEI DE TRANSPORT FERROVIARI

1. El transport ferroviari és un servei d'interès general i essencial per a la comunitat.

2. El servei de transport ferroviari es presta en règim de lliure competència, d'acord amb el que estableix aquesta llei i sens perjudici de les excepcions que estableix.

3. El Govern pot declarar de servei públic determinats serveis de transport ferroviari en els supòsits a què fa referència l'article 36. El Govern pot atribuir directament la gestió d'aquests serveis a un ens o un operador públic. Aquests serveis també poden ésser objecte de qualsevol altra fórmula de gestió dels serveis públics que estableixin les lleis.

4. S'entén per *transport de viatgers* el de persones, i per *transport de mercaderies*, el de qualsevol classe de béns, als efectes del que estableix aquesta llei.

CAPÍTOL II. EMPRESES FERROVIÀRIES

ARTICLE 32. L·LICÈNCIA I AUTORITZACIÓ D'EMPRESA FERROVIÀRIA

Els serveis de transport ferroviari de viatgers i de mercaderies que formen part del Sistema Ferroviari de Catalunya no es poden prestar sense obtenir, prèviament, la corresponent llicència d'empresa ferroviària atorgada per un estat membre de la Unió Europea o l'autorització d'empresa ferroviària que expedeix la Generalitat d'acord amb el que estableix aquesta llei.

ARTICLE 33. AUTORITZACIÓ D'EMPRESA FERROVIÀRIA

1. L'entitat que sol·liciti una autorització d'empresa ferroviària ha de formular, en tots els casos, una declaració d'activitat, que ha de comprendre els tipus de serveis que pretenguin prestar.

2. Correspon al conseller o consellera del departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport, amb l'informe previ de l'ens administrador de les infraestructures ferroviàries, dictar, de manera motivada, la resolució d'atorgament de l'autorització que habilita per a prestar els serveis de transport ferroviari de viatgers o de mercaderies que s'hi determinin.

3. La resolució d'atorgament de l'autorització d'empresa ferroviària s'ha d'emetre en el termini de tres mesos a partir de la data de presentació de la sol·licitud. Si

transcorre aquest termini sense que s'hagi dictat resolució expressa, s'ha d'entendre que la sol·licitud és desestimada.

4. L'autorització d'empresa ferroviària és única per a tot el sistema ferroviari de Catalunya.

5. Les llicències d'empresa ferroviària atorgades pels estats de la Unió Europea produeixen llurs efectes a Catalunya.

6. Les empreses ferroviàries no poden acomplir activitats que no estiguin expressament emparades per l'autorització, sens perjudici que sol·licitin, si escau, d'ampliar-ne o modificar-ne el contingut.

7. L'autorització d'empresa ferroviària és intransmissible.

8. Les empreses ferroviàries poden accedir a la infraestructura ferroviària en els termes i les condicions que estableix aquesta llei.

9. El departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport ha de tenir un registre d'empreses ferroviàries de caràcter públic, en el qual s'han d'inscriure, d'ofici, les dades relatives a les empreses ferroviàries, de la manera que es determini per reglament.

ARTICLE 34. OBTENCIÓ DE L'AUTORITZACIÓ D'EMPRESA FERROVIÀRIA

1. El sol·licitant de l'autorització d'empresa ferroviària, per a obtenir-la, ha d'acreditar prèviament que compleix els requisits següents:

a) Tenir forma de societat anònima, d'acord amb la legislació espanyola, excepte en el cas que es tracti d'empreses públiques.

b) Tenir capacitat financera per a afrontar les obligacions presents i futures.

c) Garantir la competència professional del seu personal directiu i tècnic i la seguretat en els serveis que vulgui prestar.

d) Subscriure les assegurances que cobreixin les responsabilitats civils que se li puguin exigir.

2. Les entitats que vulguin prestar serveis de transport ferroviari han de tenir per objecte principal l'acompliment de la dita activitat.

3. El Govern ha de fixar per reglament les condicions per a l'acreditació del compliment dels requisits de capacitat financera, competència professional i cobertura de la responsabilitat civil.

4. Les entitats que no compleixin els requisits d'honorabilitat i de solvència tècnica, econòmica, financera i professional que s'estableixin per reglament no poden ésser titulars d'una autorització d'empresa ferroviària.

ARTICLE 35. VIGÈNCIA DE L'AUTORITZACIÓ D'EMPRESA FERROVIÀRIA

1. L'autorització d'empresa ferroviària solament és vigent mentre l'empresa ferroviària compleixi els requisits que aquesta llei estableix per a atorgar-la.

2. El departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport ha de verificar que l'empresa ferroviària compleix els requisits indicats amb la periodicitat i en les condicions que es determinin per reglament.

3. El conseller o consellera del departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport, sens perjudici del que estableix l'apartat 1, pot suspendre, amb caràcter total o parcial, per un termini màxim de dotze mesos, l'autorització atorgada a una empresa ferroviària, en els casos següents:

a) Com a mesura cautelar en el marc d'un expedient sancionador per infracció molt greu.

b) Com a sanció, d'acord amb el que estableix el títol X.

c) Si l'empresa ferroviària interromp les operacions durant un període superior a sis mesos, llevat que el departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport acordi de revocar l'autorització, d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

4. La suspensió només es pot acordar si es dona una de les causes a què fa referència l'apartat 3 i la mesura és convenient per a garantir la seguretat i una prestació eficaç del servei de transport ferroviari. La suspensió s'ha de tramitar d'acord amb el procediment que s'estableixi per reglament.

5. L'autorització atorgada a una empresa ferroviària es pot revocar, d'acord amb el procediment que s'estableixi per reglament, en els casos següents:

a) Per incompliment sobrevingut per l'empresa ferroviària dels requisits que aquesta llei estableix per a atorgar-la.

b) Per la concurrència de causes que posin en qüestió la viabilitat financera de l'empresa.

c) Per haver obtingut l'autorització en virtut de declaracions falses o per un altre mitjà irregular.

d) Per la sanció imposada, segons el que estableix l'article 66.2.

e) Per no haver començat a prestar el servei en el termini establert a l'efecte.

f) Per la revocació d'una autorització per a prestar serveis de transport ferroviari d'interès públic per incompliment de les obligacions inherents a l'autorització.

g) Per la interrupció de les operacions durant un període superior a sis mesos, llevat que el departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport acordi la suspensió de l'autorització, en els termes que es determinin per reglament.

CAPÍTOL III. SERVEIS PÚBLICS DE TRANSPORT FERROVIARI

ARTICLE 36. SERVEIS PÚBLICS DE TRANSPORT FERROVIARI

1. El Govern pot declarar de servei públic la prestació de determinats serveis de transport ferroviari del Sistema Ferroviari de Catalunya quan siguin necessaris per a garantir la comunicació entre diversos punts del ter-

ritori de Catalunya en unes condicions adequades de freqüència i qualitat de l'oferta.

2. El Govern pot revisar la naturalesa de servei públic de la prestació de determinats serveis de transport ferroviari del Sistema Ferroviari de Catalunya si l'evolució o la modificació de les condicions que van motivar aquesta declaració ho aconsella.

3. El Govern, si hi ha motius socials que ho justifiquin, pot imposar a les empreses titulars de serveis de transport ferroviari de viatgers obligacions addicionals de servei públic, en matèria de reduccions o bonificacions tarifàries, amb les compensacions que, si escau, corresponguin en cada cas.

ARTICLE 37. FERROCARRIL METROPOLITÀ DE BARCELONA

Correspon a l'Entitat Metropolitana del Transport, d'acord amb el que estableixen la normativa vigent en matèria de règim local i la Llei 7/1987, del 4 d'abril, per la qual s'estableixen i regulen actuacions públiques especials en la conurbació de Barcelona i en les comarques compreses dins la seva zona d'influència directa, la competència per a la prestació del servei de transport públic subterrani de viatgers, configurat per la xarxa del ferrocarril metropolità de Barcelona, que inclou les línies existents en el moment de l'aprovació d'aquesta llei i llurs perllongaments, i per les línies que, si s'escau, s'hi incorporin.

CAPÍTOL IV. EL PERSONAL FERROVIARI

ARTICLE 38. RÈGIM APLICABLE

1. El departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport ha d'establir per reglament, amb l'audiència prèvia a les empreses a les quals pertanyi el personal ferroviari i als sindicats més representatius del sector, les condicions i els requisits per a obtenir els títols i les habilitacions del personal ferroviari que garanteixin una qualificació suficient per a permetre la prestació del servei ferroviari amb les garanties de seguretat i eficiència adequades. Si aquesta formació no és assumida per una empresa ferroviària, el dit departament ha d'establir el règim d'autorització i funcionament dels centres de formació corresponents.

2. Correspon al titular de la infraestructura, a l'ens administrador de les infraestructures ferroviàries, si escau, o a l'empresa operadora del servei, per mitjà del seu personal, en els termes que s'estableixin per reglament, l'exercici de la potestat de policia amb relació a:

a) La circulació ferroviària.

b) L'ús i la defensa de la infraestructura, amb la finalitat de garantir la seguretat del tràfic i la conservació de la infraestructura i les instal·lacions de tota mena necessàries per a l'explotació.

c) El control del compliment de les obligacions que tendeixin a evitar tota mena de dany, deteriorament de les vies i les instal·lacions, risc o perill per a les persones.

d) El control de les limitacions imposades amb relació als terrenys immediats al ferrocarril.

3. Els empleats del titular de la infraestructura i de les empreses ferroviàries i el personal contractat en els termes a què fa referència l'apartat 2 tenen, en els actes de servei i en els motivats per aquests, la consideració d'agents de l'autoritat en l'exercici de llurs funcions, especialment les de vigilància immediata de l'observança, pels usuaris i per tercers en general, de les regles que estableixen les lleis i els reglaments. Els dits empleats han d'exercir les funcions inspectores corresponents i han de donar compte de les infraccions detectades als òrgans administratius competents, els quals han de supervisar, en tots els casos, la inspecció, la tramitació de les denúncies presentades i la imposició de les sancions corresponents, si escau.

4. Els empleats del titular de la infraestructura i de les empreses ferroviàries tenen la consideració d'agents de l'autoritat als efectes de l'exigència, si escau, de la responsabilitat corresponent als qui ofereixin resistència o cometin atemptat o desacatament, d'obra o de paraula, contra ells.

5. Els agents ferroviaris i el personal de l'empresa ferroviària, en l'exercici de les funcions a què fa referència aquest article, poden sol·licitar, per mitjà de l'autoritat governativa corresponent, el suport necessari dels cossos i les forces de seguretat.

TÍTOL VI. NORMES ESPECÍFIQUES PER ALS SISTEMES TRAMVIARIS

ARTICLE 39. NORMES GENERALS

1. Els tramvies que circulen per diversos municipis formen part del Sistema Ferroviari de Catalunya, que es regula per les normes d'aquesta llei, amb les especificitats que estableix aquest títol.

2. El departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport i els ajuntaments afectats, d'acord amb les autoritats territorials del transport si n'hi ha i tenen atribuïdes aquestes funcions, abans d'establir un sistema tramviari, n'han de determinar les condicions d'integració, tant des del punt de vista urbanístic com de gestió del sistema viari, per mitjà d'un pla especial urbanístic del sistema tramviari, en els termes que es determinin per reglament.

3. Les funcions que aquesta llei atribueix en matèria de policia de ferrocarrils a l'administració titular de la infraestructura es poden delegar, en el cas dels sistemes tramviaris, en l'empresa concessionària que gestiona el servei.

ARTICLE 40. DOMINI PÚBLIC I ZONES DE PROTECCIÓ

1. Són de domini públic els terrenys ocupats per la infraestructura tramviària, incloent-hi, en tots els casos, els ocupats per la plataforma de via i aquells on hi ha els elements funcionals o les instal·lacions afectes a l'ús i l'explotació del tramvia. També formen part del domini públic afecte al servei tramviari el subsòl i la projecció vertical dels terrenys ocupats per la infraestructura tramviària, de la manera que es determini per reglament.

2. L'administració titular i l'ens local corresponent, com a titular del subsòl i de la projecció vertical dels terrenys, en els casos en què la infraestructura tramviària, en tot el seu recorregut o en algun dels seus trams, s'hagi d'integrar en el domini públic viari municipal, han d'establir per conveni, en funció de llurs competències respectives, les condicions que calguin per a fer viables l'establiment i l'explotació del tramvia. Aquest conveni ha de concretar les condicions d'ús del domini públic municipal i les obligacions d'ambdues administracions. Així mateix, ha d'establir les condicions en què s'ha de prestar el servei del transport tramviari amb relació a la circulació, les vies públiques afectades, els encreuaments, la seguretat dels vianants, la regulació del trànsit i els altres aspectes que es considerin necessaris.

3. Solament es poden fer obres o instal·lacions a la zona de domini públic, amb l'autorització prèvia de l'administració titular de la infraestructura tramviària, si són necessàries per a la prestació del servei públic de transport de viatgers o bé si ho requereix la prestació d'un servei d'interès general. Excepcionalment, per causes degudament justificades, es pot autoritzar que obres o instal·lacions d'interès privat creuin la zona de domini públic. En el cas d'obres d'urbanització o relatives als serveis o activitats municipals, l'autorització correspon a l'ajuntament, amb l'informe previ de l'administració titular de la infraestructura.

4. Les autoritzacions de l'administració titular de la infraestructura tramviària han de fixar les condicions tècniques i temporals d'execució de les obres o les instal·lacions autoritzades a la zona de domini públic, procurant que l'afectament sobre el sistema de transport de viatgers sigui mínim. Abans d'atorgar l'autorització preceptiva, s'ha de concedir audiència a l'operador del sistema tramviari perquè informi sobre els condicionants tècnics de les obres previstes en la zona de domini públic.

5. L'autorització a què fan referència els apartats 3 i 4, si la infraestructura tramviària s'integra en el domini públic municipal, l'ha de donar l'ajuntament corresponent, amb l'informe previ de l'operador del sistema tramviari i de l'administració titular de la infraestructura tramviària, que té caràcter vinculant pel que fa als aspectes de naturalesa ferroviària.

6. La zona de protecció és contigua al domini públic i consisteix en una franja de terreny de vuit metres comptats des de les arestes exteriors de la plataforma de via. Aquesta franja s'ha de reduir en zones de sòl urbà consolidat, a proposta de l'ajuntament afectat i amb l'informe previ favorable de l'administració titular de la infraestructura tramviària. En la zona de protecció, no s'hi poden executar obres i solament s'hi permeten els usos que són compatibles amb la seguretat del trànsit tramviari.

7. El dret d'ús que han de concedir les administracions titulars dels ponts, els túnels i les altres infraestructures d'obra civil a favor de l'administració titular del sistema tramviari que hi passa s'ha d'acordar per mitjà de la signatura dels convenis pertinents entre les administracions implicades.

ARTICLE 41. ASPECTES URBANÍSTICS DELS SISTEMES TRAMVIARIS SUPRAMUNICIPALS

1. L'establiment de sistemes tramviaris de caràcter supramunicipal té la consideració d'obres corresponents a la infraestructura del territori d'interès general, als efectes del que estableix el text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2005, del 26 de juliol.

2. S'ha d'aprovar, per a instal·lar un sistema tramviari d'àmbit supramunicipal, un pla especial urbanístic, que ha d'elaborar l'òrgan administratiu que té al seu càrrec l'execució directa d'aquesta infraestructura, amb la participació dels municipis afectats, i que s'ha de tramitar d'acord amb el que estableix la legislació urbanística.

3. El pla especial urbanístic a què fa referència l'apartat 2 ha de procurar fer compatibles les necessitats del sistema tramviari i de la mobilitat en general amb la inserció del sistema tramviari en el medi urbà, de manera que se'n minimitzi l'impacte en la urbanització i es garanteixi l'accessibilitat dels espais on s'hagi d'instal·lar. L'aprovació definitiva d'aquest pla comporta la necessitat d'adequar-hi el planejament urbanístic.

4. Les administracions, si la instal·lació de sistemes tramviaris supramunicipals s'ha de complementar amb l'execució d'obres d'urbanització de vies públiques de les quals són titulars els ajuntaments afectats, n'han d'acordar, per mitjà d'un conveni, el règim de finançament, en el qual han de participar els municipis per mitjà de la fórmula que sigui més adequada d'acord amb el que estableix la normativa en matèria d'hisenda i règim local.

ARTICLE 42. LICÈNCIES PER A OBRES D'INSTAL·LACIÓ I EXPLOTACIÓ DE SISTEMES TRAMVIARIS DE CARÀCTER SUPRAMUNICIPAL

Les obres de construcció, reparació, conservació, millora o ampliació de les infraestructures tramviàries promogudes per la Generalitat, les seves entitats autònomes i les entitats de dret públic que hi són adscrites no estan subjectes a llicència urbanística municipal ni a cap altre control urbanístic municipal previ, sens perjudici de l'informe preceptiu que els ajuntaments afectats han d'emetre sobre l'adequació de les obres al planejament urbanístic. Aquest informe s'ha d'emetre en el termini d'un mes des de la recepció de la documentació pertinent. Si no s'emete en aquest termini, poden prosseguir les actuacions.

ARTICLE 43. MANTENIMENT I CONSERVACIÓ DE LA INFRAESTRUCTURA TRAMVIÀRIA

El manteniment, la conservació i la neteja de les infraestructures d'un sistema tramviari corresponen, amb caràcter general, a l'administració que n'és titular, sens perjudici que, per conveni amb l'ajuntament corresponent, s'estableixin les condicions per al manteniment dels elements instal·lats a la plataforma de via que no siguin essencials per a l'explotació del sistema tramviari, entre els quals s'inclouen l'enllumenat públic i l'aigua de reg per a la gespa de la plataforma.

ARTICLE 44. CIRCULACIÓ

1. La velocitat de circulació dels tramvies s'ha d'adaptar, en tots els casos, a les condicions del lloc, de manera que es garanteixi que es poden aturar amb seguretat al lloc previst. S'ha de tenir una precaució especial quan els tramvies circulin per vies públiques i places i quan les maniobres es facin de nit, amb mala visibilitat o en mode degradat.

2. Les normes que regulen la coordinació entre els diferents modes de transport, en el cas dels encreuaments de línies de tramvies amb vies urbanes o carreteres, s'han d'establir per reglament. En les interseccions sense semàfors, d'acord amb el que estableix l'article 57.1.b del Reglament general de circulació, aprovat pel Reial decret 1428/2003, del 21 de novembre, la prioritat de pas correspon als tramvies sobre els vehicles privats i els vehicles de rodament destinats al transport públic.

ARTICLE 45. CONDUCCIÓ

Per a conduir un tramvia s'ha de tenir el títol habilitant corresponent, d'acord amb la normativa aplicable.

TÍTOL VII. SEGURETAT EN EL TRANSPORT FERROVIARI

CAPÍTOL I. NORMES DE SEGURETAT

ARTICLE 46. NORMES DE SEGURETAT

1. El departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport ha de vetllar perquè l'acompliment de les activitats ferroviàries se subjecti a les normes de protecció civil i seguretat que estableixen aquesta llei i les altres normes aplicables en aquesta matèria.

2. Les empreses ferroviàries, abans de prestar serveis de transport sobre la xarxa d'infraestructures del Sistema Ferroviari de Catalunya, han d'obtenir el certificat de seguretat que expedeix el departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport d'acord amb el procediment que s'estableixi per reglament.

3. El certificat de seguretat ha de garantir que l'empresa ferroviària presta serveis de transport d'acord amb el pla d'autoprotecció de les infraestructures ferroviàries i amb les condicions de seguretat establertes en matèria de gestió de la seguretat, de personal de conducció i acompanyament i de material rodant.

4. El departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport ha d'establir per reglament les condicions i els requisits per a homologar i registrar el material rodant que presti serveis en la xarxa d'infraestructures del Sistema Ferroviari de Catalunya, i també el règim d'autorització i funcionament dels centres d'homologació d'aquest material.

CAPÍTOL II. PASSOS A NIVELL

ARTICLE 47. NORMES GENERALS

1. Els encreuaments de carreteres o altres vies de comunicació amb línies ferroviàries que es produeixin per la

instal·lació o la modificació de qualsevol d'aquestes s'han de fer a diferent nivell, excepte si es tracta de tramvies, que s'exclouen de l'àmbit d'aplicació d'aquest capítol. Únicament, amb caràcter excepcional i per causes justificades, es pot autoritzar l'establiment provisional de nous passos a nivell pel temps estrictament necessari i de la manera que s'estableixi per reglament.

2. L'aprovació administrativa dels projectes de construcció d'encreuaments a diferent nivell i dels de les obres necessàries per a la reordenació, la concentració i la millora dels passos a nivell i de llurs accessos, incloent-hi la millora de la visibilitat, comporta la declaració d'utilitat pública i la urgència de l'ocupació als efectes de l'expropiació dels béns que són necessaris per a les dites actuacions. Per a aprovar els projectes, no cal que es compleixi el tràmit d'informació pública si les actuacions que s'han d'executar no comporten una modificació substancial de la funcionalitat de la línia afectada. En la tramitació d'aquests projectes s'ha de sol·licitar l'informe de l'ens local afectat. Aquest informe s'ha d'emetre en el termini d'un mes des de la recepció de la documentació pertinent. Si no s'emete en aquest termini, poden prosseguir les actuacions.

3. Les obres a què fa referència l'apartat 2 no estan sotmeses als actes de control preventiu municipal a què fa referència l'article 84.1.b de la Llei 7/1985, del 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i tenen el caràcter d'obres de conservació, manteniment i reposició d'instal·lacions ferroviàries. Això no obstant, els projectes de construccions s'han de sotmetre a l'informe del departament competent en matèria d'urbanisme, que s'entén emès favorablement si no s'ha evacuat, de manera expressa, en el termini d'un mes des de la recepció de la documentació.

4. Els passos a nivell particulars establerts per al servei de determinades finques o d'explotacions de tota mena es regeixen per les condicions que fixa l'autorització corresponent. Es prohibeix expressament que siguin utilitzats per persones diferents de les que determina l'autorització o per a trànsits o finalitats diferents dels que determina l'autorització. El departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport, d'ofici o a proposta de les administracions públiques competents en matèria de carreteres, pot acordar la clausura dels passos a nivell instal·lats en camins privats si llurs titulars no respecten les condicions de l'autorització o no atenen degudament llur conservació, protecció i senyalització, si la via es pot creuar per altres passos propers, al mateix o a diferent nivell, o si per altres accessos es pot arribar a la finca que dona servei al pas a nivell particular. Es poden modificar les condicions de l'autorització atorgada per a la instal·lació del pas a nivell o imposar noves exigències de seguretat o de pas si les circumstàncies del camí, de l'encreuament o de la línia han variat d'ençà que es va atorgar la dita autorització.

5. Les interseccions de camins o vies de comunicació amb línies ferroviàries en zones industrials o portuàries o en llurs accessos no tenen la consideració de passos a nivell als efectes d'aquesta llei si l'entitat explotadora de les dites línies ferroviàries comparteix amb la

responsable de la carretera l'ordenació dels trànsits en els punts d'encreuament i la preferència hi resta fixada en cada moment d'acord amb un sistema d'ordenació dels trànsits que garanteix la seguretat. En aquestes zones el trànsit viari pot compartir la plataforma ferroviària. A les dites interseccions els trens han de limitar la velocitat màxima de circulació a 40 quilòmetres per hora.

6. El que estableix l'apartat 5 és aplicable als ferrocarrils turístics amb les adaptacions que el departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport determini en cada cas.

7. La senyalització dels passos a nivell correspon al titular de l'accés corresponent i la senyalització interior de la infraestructura ferroviària correspon al titular d'aquesta infraestructura.

ARTICLE 48. SUPRESSIÓ I REORDENACIÓ DE PASSOS A NIVELL

1. La Generalitat i les altres administracions públiques amb competència en matèria de carreteres han de suprimir els passos a nivell i, si escau, els han de substituir per encreuaments a diferent nivell, sens perjudici del que estableix l'apartat 2.

2. El departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport, directament o per mitjà de l'ens administrador de les infraestructures ferroviàries, per a preservar i millorar la seguretat dels usuaris de les carreteres i els camins i del ferrocarril, pot reordenar els passos a nivell i llurs accessos, tant de titularitat pública com privada, garantint, en aquest darrer cas, l'accés a les propietats afectades, i pot suprimir els que no siguin imprescindibles.

3. Els passos a nivell que, d'acord amb l'apartat 2, subsisteixin han de tenir els sistemes de seguretat i senyalització adequats per a garantir la seguretat, d'acord amb les regles que en funció de llurs diverses característiques estableixi l'administració competent en matèria de transports terrestres, i han de regular les diverses classes de protecció per als passos a nivell. Les dites regles han de tenir en compte les característiques de la circulació, la visibilitat dels passos i, si escau, les altres circumstàncies d'aquests que puguin afectar la seguretat de l'encreuament.

4. No es pot remodelar cap carretera o camí en el seu encreuament sobre vies fèrries sense haver obtingut l'autorització corresponent de l'ens o l'entitat que tingui al seu càrrec la infraestructura ferroviària.

5. La construcció d'urbanitzacions, d'hospitals, de centres esportius, docents i culturals, d'altres centres o establiments o d'altres equipaments equivalents implica l'obligació de construir un encreuament a diferent nivell, el tancament de la zona adjacent i, si escau, la supressió del pas a nivell preexistent, si l'accés als dits llocs comporta la necessitat de creuar la línia fèrria o dona origen al risc de provocar la pràctica del dit creuament. El promotor de la urbanització o de l'establiment ha de costejar la dita construcció de l'encreuament i, si escau, la supressió del pas a nivell. L'entitat promotora ha de presentar, en tots els casos, un projecte específic dels accessos a la urbanització o l'establiment,

incloent-hi els aspectes de parcel·lació, xarxa viària i serveis urbans que incideixin en les zones de domini públic i de protecció.

6. Les obres que s'han de fer d'acord amb les obligacions que estableix l'apartat 5 no estan subjectes als actes de control preventiu municipal a què fa referència l'article 84.1.b de la Llei de l'Estat 7/1985, sens perjudici de llur adequació al planejament urbanístic i de la necessitat que siguin sotmeses a un informe municipal previ. Aquest informe s'ha d'emetre en el termini d'un mes des de la recepció de la documentació pertinent. Si no s'emete en aquest termini, poden prosseguir les actuacions.

TÍTOL VIII. DRETS I DEURES DELS USUARIS

ARTICLE 49. DRETS DELS USUARIS

1. Els usuaris dels serveis de transport ferroviari de viatgers gaudeixen dels drets següents:

a) Utilitzar els serveis de transport ferroviari en les condicions que estableix la normativa, amb els nivells de qualitat que el departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport determini per reglament.

b) Rebre de l'empresa ferroviària, amb l'antelació suficient, informació de l'horari dels serveis, de les tarifes corresponents i, especialment, de les incidències que puguin afectar la prestació del servei i el compliment dels horaris previstos. S'han de fixar per reglament els protocols d'actuació que les empreses ferroviàries han de complir en cas d'incidències que afectin el servei, d'acord amb el principi de la menor afectació als usuaris.

c) Contractar la prestació del servei ferroviari amb l'empresa ferroviària en els termes que estableix la normativa aplicable en matèria de defensa dels consumidors i usuaris.

d) Ésser indemnitzats per l'empresa ferroviària, en cas que aquesta incompleixi les obligacions que hagi assumit en virtut del contracte de transport o que li imposa la normativa aplicable, llevat dels casos de força major o de la concurrència de causes no imputables a l'empresa ferroviària, d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

e) Ésser informats dels procediments establerts per a resoldre les controvèrsies que puguin sorgir amb relació al compliment del contracte de transport ferroviari davant les juntes arbitral de transports o la jurisdicció ordinària.

f) Ésser atesos amb correcció pel personal de les empreses ferroviàries. Aquest personal ha de tenir una cura especial d'atendre degudament les persones que, per motius d'edat, de salut o de limitacions de mobilitat o per altres motius anàlegs, requereixin una atenció especial. S'ha de determinar per reglament la manera d'atendre les necessitats d'aquestes persones i els mitjans que el personal de les empreses ferroviàries ha de posar a llur abast per a facilitar-los l'accés als serveis ferroviaris.

g) Formular les reclamacions que estimin convenients amb relació a la prestació del servei, de la manera que estableixen les normes que despleguen aquesta llei.

h) Utilitzar, en el cas de les persones amb mobilitat reduïda, els seients i els espais reservats en compliment de la normativa aplicable en matèria d'accessibilitat.

i) Carregar la bicicleta al tren. S'han d'establir per reglament les condicions per al transport de les bicicletes dels usuaris.

j) Els altres que els reconeixen les normes aplicables.

2. Els contractes tipus de transport que afecten els usuaris del servei han d'ésser aprovats prèviament pel departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport. Així mateix, aquest departament ha de determinar les condicions generals de contractació tant del transport de viatgers com del de mercaderies.

3. Les empreses ferroviàries han de tenir a disposició dels usuaris dels serveis un llibre de reclamacions que s'ajusti al model que s'estableixi per reglament.

4. Es garanteix als usuaris el dret a reclamar davant les juntes arbitral de transport.

ARTICLE 50. DEURES DELS USUARIS

1. Els usuaris dels serveis del sistema de transport ferroviari de Catalunya han de complir les obligacions següents:

a) Anar proveïts del corresponent títol de transport vàlid per a la utilització del servei de transport i degudament validat, que han de conservar mentre estiguin a l'interior de les instal·lacions i han de posar a disposició del personal de l'empresa prestatària del servei si els el demana.

b) Atendre les indicacions que els empleats de l'empresa prestatària del servei els donin per a poder prestar-lo correctament, les indicacions dels cartells i els accessoris col·locats a la vista, i les emeses per megafonia, i també advertir aquesta empresa de les anomalies que observin.

c) Mantenir un comportament correcte i respectuós amb els altres usuaris i amb el personal de l'empresa explotadora del servei, i evitar les accions que puguin implicar un deteriorament o un maltractament dels trens o les instal·lacions.

d) Respectar les obligacions que estableixen els reglaments d'utilització i els contractes tipus de transport ferroviari que, si escau, aprovi l'Administració.

2. Es prohibeixen, als usuaris del sistema de transport ferroviari de Catalunya, d'acord amb les obligacions que estableix l'apartat 1, les actuacions següents:

a) Fumar als trens i a les instal·lacions, en els termes que estableixi la normativa sanitària aplicable; circular sobre patins o amb mitjans similars dins de les instal·lacions, i viatjar amb animals, exceptuant els gossos pigall, els gossos de seguretat de la mateixa empresa explotadora i els animals domèstics que es puguin admetre en les condicions fixades per reglament.

b) Introduir objectes o materials que puguin ésser perillosos o molestos per als usuaris i, en general, tot paquet o embalum de mides superiors a les fixades per reglament, exceptuant els cotxets, les cadires d'infants i les bicicletes. No obstant això, l'empresa prestatària dels serveis de transport pot autoritzar el transport de determinats objectes d'ús comú la mida dels quals sigui superior a la fixada per reglament i establir les condicions específiques que han de complir els portadors per a utilitzar els serveis. S'han d'establir per reglament les condicions específiques per al transport de les bicicletes dels usuaris.

c) Utilitzar sense causa justificada els sistemes d'aturada d'emergència de les escales mecàniques i dels ascensors i utilitzar aquests elements de manera indeguda.

d) Viatjar en llocs diferents dels destinats als usuaris o en condicions inadequades. S'inclouen en aquest supòsit les actuacions següents:

Primera. Romandre a les plataformes d'intercomunicació dels trens articulats.

Segona. Aguaitar per les finestres del tren.

Tercera. Muntar sobre l'estrep o qualsevol altre element exterior del tren i intentar sostenir-s'hi amb el tren aturat o en marxa.

Quarta. Entrar a les cabines de conducció dels trens o a les dependències i les instal·lacions reservades per a ús exclusiu dels empleats de l'empresa explotadora o del personal autoritzat.

Cinquena. Baixar a les vies o entrar en els túnels.

e) Intentar entrar o sortir del tren després que hagi sonat el senyal acústic que avisa del tancament de les portes.

f) Impedir o forçar l'obertura o el tancament de les portes d'accés als trens o manipular-ne els mecanismes de funcionament previstos per a ésser utilitzats en exclusiva pel personal de l'empresa explotadora.

g) Utilitzar sense causa justificada els aparells d'alarma dels trens i els altres que hi hagi a les instal·lacions, i també impedir-ne l'ús legítim.

h) Fer activitats o accions que, per llur naturalesa, puguin pertorbar els usuaris, alterar l'ordre públic o pertorbar els serveis de la companyia explotadora; mantenir un comportament que impliqui perill per a la pròpia integritat física o per a la dels altres usuaris, que es pugui considerar molest per a aquests o per als agents i el personal de la companyia, i fer accions que deteriorin o embrutin els trens o les instal·lacions.

i) Romandre a les instal·lacions fora de l'horari previst per a ésser utilitzades pels usuaris.

j) Distribuir publicitat, enganxar cartells, pidolar, organitzar rifes o jocs d'atzar i vendre béns o serveis en els trens, les instal·lacions i les dependències del servei sense autorització de l'empresa explotadora.

k) Manipular, destruir o deteriorar qualsevol element del servei directament relacionat amb la circulació normal i segura.

l) Manipular, destruir o deteriorar de manera directa o indirecta qualsevol obra o instal·lació fixa o mòbil o qualsevol element funcional del servei.

m) Llançar o dipositar objectes de qualsevol naturalesa o fer abocaments en qualsevol punt de la via i dels seus voltants.

n) Executar qualsevol altra actuació que pugui comportar perill per a la seguretat del ferrocarril, dels usuaris, dels empleats, dels mitjans i de les instal·lacions.

o) Entrar a les vies fèrries o transitar-hi, llevat que es tingui una autorització atorgada expressament. Les vies s'han de travessar pels llocs determinats a aquest efecte, amb les limitacions o les condicions que s'estableixin per a utilitzar-los.

p) Utilitzar sense causa justificada les rutes d'evacuació i les sortides d'emergència o obstaculitzar-les de manera que se n'alteri la funcionalitat.

TÍTOL IX. RÈGIM ECONÒMIC I TRIBUTARI

CAPÍTOL I. TAXES FERROVIÀRIES

SECCIÓ PRIMERA. TAXES PER AUTORITZACIONS I CERTIFICATS DE SEGURETAT

ARTICLE 51. RÈGIM JURÍDIC

1. Constitueixen el fet imposable de la taxa per atorgament de l'autorització d'empresa ferroviària l'expedició, l'ampliació i la renovació de la dita autorització.

2. Constitueixen el fet imposable de la taxa per atorgament de certificats de seguretat, l'expedició, l'ampliació, la renovació i la revisió d'aquests, de la manera que estableix aquesta llei.

3. És subjecte passiu de les taxes l'empresa ferroviària en favor de la qual s'expedeix, s'amplia, es renova o es revisa l'autorització o el certificat de seguretat corresponents.

4. L'import de les taxes per atorgament d'una autorització o d'un certificat de seguretat és el següent:

a) Per l'expedició: 10.000 euros.

b) Per l'ampliació, la renovació o la revisió: 5.000 euros.

ARTICLE 52. MERITACIÓ

1. Les taxes es meriten en el moment de l'expedició, l'ampliació o la renovació de les autoritzacions o en el de l'expedició, l'ampliació o la revisió dels certificats de seguretat, amb independència de l'activitat que aconsegueix el subjecte passiu.

2. La taxa per renovació del certificat de seguretat es merita amb periodicitat quinquennial, en terminis comptats de data a data, a partir de l'atorgament del certificat.

3. La suspensió o la revocació de l'autorització o del certificat de seguretat no dóna dret a la devolució de l'import de la taxa.

ARTICLE 53. GESTIÓ I AFECTACIÓ

1. La gestió, la liquidació i la recaptació de les taxes per l'atorgament de les autoritzacions corresponen, d'acord amb el que estableix aquesta llei, al departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport.

2. La gestió, la liquidació i la recaptació de les taxes per l'expedició, l'ampliació i la renovació de certificats de seguretat corresponen a l'òrgan administratiu o l'entitat competent per a atorgar-los.

3. L'import de la recaptació de les taxes a què fa referència aquesta secció s'ha d'ingressar en el patrimoni de l'administrador d'infraestructures ferroviàries, tret que s'estableixi per llei una afectació diferent respecte a les taxes relatives a certificats de seguretat.

SECCIÓ SEGONA. TAXES PER ATORGAMENT DE TÍTOLS A PERSONAL FERROVIARI I PER HOMOLOGACIÓ DE MATERIAL RODANT

ARTICLE 54. RÈGIM JURÍDIC

1. La gestió necessària per a atorgar títols a personal ferroviari i per a homologar material rodant dóna dret a l'exacció de les taxes compensatòries del cost de les actuacions i els tràmits necessaris, d'acord amb el que estableix aquest capítol.

2. Constitueix el fet imposable de les taxes la prestació per l'Administració dels serveis necessaris per a atorgar les homologacions, els títols i les certificacions corresponents.

3. És subjecte passiu de les taxes, segons els casos, la persona natural o jurídica que sol·licita l'homologació o el títol corresponents.

4. L'import de les taxes és el següent:

- a) Per l'expedició de títols: 100 euros.
- b) Per la certificació de material rodant: el que es determini per a cada tipus de material, en funció de les seves condicions tècniques o del seu valor econòmic.

ARTICLE 55. MERITACIÓ

Les taxes es meriten en el moment en què es presenta la sol·licitud corresponent.

ARTICLE 56. GESTIÓ I AFECTACIÓ

La gestió i l'afectació de les taxes es regeixen pel que estableix l'article 53 respecte a les taxes per a l'atorgament d'autoritzacions.

SECCIÓ TERCERA. CÀNON PER LA UTILITZACIÓ DE LES INFRAESTRUCTURES FERROVIÀRIES

ARTICLE 57. PRINCIPIS GENERALS

1. L'ens administrador de les infraestructures ferroviàries ha de percebre de les empreses ferroviàries que presten els serveis de transport ferroviari l'import de les taxes corresponents, que reben el nom de *cànon ferroviari*.

2. Els cànon ferroviaris s'han de percebre, entre altres conceptes, pels següents:

- a) Per la utilització de les infraestructures ferroviàries.
- b) Per la utilització de les estacions i de les altres instal·lacions ferroviàries.

3. S'ha de tenir en compte, en la fixació de l'import, dels terminis de pagament i de les altres condicions dels cànon ferroviaris, que l'ens administrador de les infraestructures ferroviàries ha de poder cobrir els costos de construcció, els derivats del seu finançament i endeutament i els altres costos de producció, tot això sens perjudici dels altres ingressos propis de la seva activitat.

CAPÍTOL II. TARIFES

ARTICLE 58. RÈGIM GENERAL

1. La prestació per l'ens administrador de les infraestructures ferroviàries de serveis addicionals, complementaris i auxiliars a tercers, en règim de concurrència i de dret privat, i també l'ús comercial de les instal·lacions i els espais disponibles, estan subjectes al pagament de les tarifes corresponents en benefici del primer i a càrrec de les persones beneficiàries dels dits serveis i usos.

2. La prestació per tercers, amb habilitació atorgada per l'ens administrador de les infraestructures ferroviàries, de serveis addicionals, complementaris i auxiliars està subjecta al pagament de les tarifes corresponents en benefici d'aquest i a càrrec de les entitats prestadores dels dits serveis.

3. Les activitats i els serveis subjectes al pagament dels cànon ferroviaris que regula aquest títol no estan subjectes al pagament de tarifes.

ARTICLE 59. FIXACIÓ, IMPORT I EXIGIBILITAT

1. L'ens administrador de les infraestructures ferroviàries aprova anualment les tarifes, que tenen caràcter de preus privats, i en trameta la llista al departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport, el qual hi pot establir, per motius d'interès general, exempcions o bonificacions, compensant el dit ens administrador per la disminució d'ingressos que derivi d'aplicar-les.

2. L'import de les tarifes es fixa atenent el tipus d'activitat, el seu interès ferroviari i la seva rellevància econòmica, i també el cost que comporti la prestació dels serveis.

3. Les tarifes són exigibles des que se sol·licita la prestació del servei, l'acompliment de l'activitat o la utilització de què es tracti i s'han de fer efectives en les condicions que s'estableixin en el moment en què es fixin o s'actualitzin.

4. L'ens administrador de les infraestructures ferroviàries pot suspendre la prestació del servei en el cas d'impagament de les tarifes corresponents, fent la corresponent comunicació prèvia expressa dirigida a la persona obligada al pagament. La suspensió del servei es manté mentre no s'efectuï el pagament o no es garanteixi prou el deute.

5. L'ens administrador de les infraestructures ferroviàries pot sol·licitar dipòsits, avals, pagaments a compte o qualsevol altra garantia suficient per al cobrament de l'import de les tarifes pels serveis que presti.

TÍTOL X. INSPECCIÓ I RÈGIM SANCIONADOR

ARTICLE 60. FUNCIÓ INSPECTORA

1. La inspecció de les empreses ferroviàries, del transport ferroviari i de la forma de prestació dels serveis addicionals, complementaris i auxiliars correspon al departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport.

2. Els funcionaris del departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport i dels ens locals titulars de la prestació de serveis ferroviaris i el personal d'inspecció expressament facultat per l'ens administrador de les infraestructures ferroviàries tenen la consideració d'agents de l'autoritat, d'acord amb el que estableix l'article 38, en els actes de servei o amb motiu d'aquests, i poden sol·licitar, si cal, el suport dels cossos i les forces de seguretat.

3. S'han de determinar per reglament el procediment d'actuació i les atribucions que corresponen als agents de l'autoritat a què fa referència l'apartat 2, i també les obligacions relatives a la inspecció de les persones físiques o jurídiques a les quals es pot aplicar aquesta llei.

ARTICLE 61. RESPONSABILITAT

1. La responsabilitat administrativa derivada de les infraccions tipificades per aquest títol s'ha d'exigir a les persones físiques o jurídiques que acompleixin les activitats a què fa referència aquesta llei o que siguin afectades pel seu contingut. En el cas d'infraccions comeses per persones menors de divuit anys, llurs pares o tutors han de respondre de manera solidària per la quantia econòmica derivada de la sanció imposada.

2. S'ha d'imposar la sanció que correspongui al tipus infractor més greu si un mateix comportament infractor es pot qualificar d'acord amb dos o més tipus infractors.

ARTICLE 62. CLASSIFICACIÓ DE LES INFRACCIONS

1. Les infraccions administratives de les normes reguladores del Sistema Ferroviari de Catalunya es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. La infracció de la prohibició de fumar que estableix l'article 50.2.a es regeix pel que disposa la normativa sanitària aplicable.

ARTICLE 63. INFRACCIONS MOLT GREUS

Són infraccions molt greus:

a) Acomplir activitats o prestar serveis regulats per aquesta llei sense tenir l'autorització administrativa preceptiva o qualsevol altre títol habilitant o sense estar expressament emparat pel dit títol.

b) Incomplir les condicions que fixen les autoritzacions administratives o els altres títols habilitants, si es posa

en perill la seguretat de les persones, dels béns o del trànsit ferroviari.

c) Prestar serveis sense tenir el certificat de seguretat preceptiu o en unes condicions que poden afectar la seguretat de les persones o dels béns pel fet d'incomplir greument les normes o les prescripcions tècniques.

d) Prestar serveis de transport ferroviari sense tenir adjudicada la capacitat d'infraestructura preceptiva.

e) Obtenir l'autorització d'empresa ferroviària o de la capacitat d'infraestructura per mitjà de documents o declaracions falses o per qualsevol altre procediment irregular.

f) Incomplir les normes fixades per l'ens administrador de les infraestructures ferroviàries de manera que es provoquin pertorbacions en el trànsit ferroviari.

g) Negar o obstruir l'actuació dels serveis d'inspecció dels transports ferroviaris de manera que s'impedeixi l'exercici de les funcions que tenen atribuïdes.

h) Acordar qualsevol negoci jurídic sobre la capacitat d'infraestructura adjudicada, especialment la cessió del dret d'ús d'aquesta capacitat.

i) Executar obres o acomplir activitats no permeses en la zona de domini públic o en les zones de protecció de les infraestructures ferroviàries sense disposar de l'autorització preceptiva, si afecten la seguretat del trànsit ferroviari.

j) Deteriorar, destruir o sostreure qualsevol element de la infraestructura ferroviària que afecti la via fèrria o estigui directament relacionat amb la seguretat del trànsit ferroviari o modificar-ne intencionadament les característiques.

k) No tenir els contractes d'assegurança obligatoris en vigor o tenir-los sense la cobertura insuficient, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

l) Cometre una infracció greu, si l'infractor o infractora ja ha estat sancionat, durant els dotze mesos anteriors, per una altra infracció greu per mitjà d'una resolució administrativa ferma.

ARTICLE 64. INFRACCIONS GREUS

Són infraccions greus:

a) Incomplir les condicions que fixen les autoritzacions o els altres títols habilitants, si no hi concorren les circumstàncies perquè sigui una infracció molt greu.

b) Interrompre de manera injustificada el servei autoritzat.

c) No utilitzar, per causes imputables a l'empresa ferroviària, la capacitat adjudicada, en cas d'infraestructura congestionada.

d) Incomplir els requisits establerts en el moment en què es va adjudicar la capacitat.

e) Incomplir les instruccions operatives i de prestació del servei que dona l'ens administrador d'infraestructures ferroviàries, si aquest incompliment no és una infracció molt greu.

f) Incomplir l'obligació de facilitar a l'òrgan administratiu competent la informació que reclami d'acord amb el que estableix aquesta llei.

g) Negar o obstruir l'actuació dels serveis d'inspecció, si no s'impedeix l'exercici de les funcions que tenen atribuïdes.

h) Utilitzar elements de transport que no compleixin les normes i els requisits tècnics de seguretat, si aquest comportament no és una infracció molt greu.

i) Incomplir les obligacions formals en matèria de drets dels consumidors i els usuaris.

j) Acomplir activitats que afectin el transport de mercaderies perilloses o peribles sense respectar la normativa reguladora específica i incomplir les normes reglamentàries que garanteixen la sanitat de les persones o que declaren la incompatibilitat de productes transportables salvaguardant la seguretat del transport, tret que sigui una infracció molt greu.

k) No tenir els instruments o els mitjans de control que s'han d'instal·lar obligatòriament en les màquines i en el material rodant o tenir-los inhabilitats.

l) Executar obres o acomplir activitats no permeses en les zones de protecció o de seguretat de les infraestructures ferroviàries sense tenir l'autorització preceptiva, si no afecten la seguretat del trànsit ferroviari.

m) Deteriorar qualsevol element de la infraestructura ferroviària directament relacionat amb l'ordenació, l'orientació i la seguretat de la circulació o modificar-ne intencionadament les característiques o la situació, si aquests comportaments no són una infracció molt greu.

n) Destruir, deteriorar, alterar o modificar qualsevol obra o instal·lació de la via fèrria, dels seus elements funcionals o, en general, de qualsevol element del servei, si aquests comportaments no són una infracció molt greu.

o) Llançar o dipositar objectes en qualsevol punt de la via, els seus voltants o les instal·lacions annexes, o al pas dels trens, i, en general, fer qualsevol acte que pugui comportar un perill greu per a la seguretat del transport, dels usuaris, dels mitjans o de les instal·lacions de tota mena.

p) Plantar arbres en zona de domini públic o de protecció sense autorització, variar el curs natural de les aigües o dirigir-les a la via fèrria, no mantenir o no conservar els talussos que confronten amb la via fèrria, no evitar-ne la inestabilitat i fer altres accions que produïxin perjudicis al ferrocarril.

q) Utilitzar sense causa justificada els aparells d'aturada d'emergència de les escales mecàniques i dels ascensors, i també utilitzar de manera indeguda aquests elements, si aquesta mala utilització comporta perill per a les persones.

r) Talar arbres sense autorització si es perjudica el servei de ferrocarril o no talar-ne si els arbres poden provocar situacions de perill.

s) Fer accions que comportin perill per als usuaris o el deteriorament o l'embrutiment dels vehicles o les estacions.

t) Passar vehicles pels passos a nivell sense haver obtingut prèviament la descàrrega elèctrica dels elements corresponents, si cal per les dimensions del transport.

u) Executar obres en la zona de domini públic o de protecció sense l'autorització de l'empresa titular de la línia ferroviària, o concedir una llicència d'obres sense haver obtingut prèviament la dita autorització.

v) Baixar a les vies, entrar en els túnels o creuar la via fèrria o la plataforma del tramvia per fora dels llocs expressament habilitats per a fer-ho.

w) Utilitzar sense causa justificada les rutes d'evacuació i les sortides d'emergència o obstaculitzar-les de manera que se n'alteri la funcionalitat.

x) Cometre una infracció tipificada per l'article 65, si l'infractor o infractora ja ha estat sancionat, durant els dotze mesos anteriors, per una altra infracció lleu per mitjà d'una resolució administrativa ferma.

y) Cometre una infracció tipificada per l'article 63, si, per les seves circumstàncies, no s'ha posat en perill la seguretat de les persones, dels béns o del trànsit ferroviari.

ARTICLE 65. INFRACCIONS LLEUS

Són infraccions lleus:

a) Viatjar sense bitllet o amb un títol de transport no validat.

b) Viatjar amb un títol de transport que no és vàlid per a les característiques del trajecte o de la persona usuària.

c) Viatjar amb un títol de transport integrat validat a l'inici del desplaçament però no validat en el transbordament.

d) Viatjar utilitzant un bitllet o un títol de transport manipulat o falsificat si el fet no és una infracció penal.

e) Accedir al tren o abandonar-lo fora de les parades establertes o quan es mou o després que hagi sonat el senyal que avisa del tancament de les portes.

f) Obstaculitzar o forçar els mecanismes d'obertura o tancament de les portes dels cotxes del tren.

g) Manipular els mecanismes que són d'ús exclusiu del personal de l'empresa ferroviària.

h) Utilitzar sense causa justificada els mecanismes d'aturada, de seguretat o d'auxili dels trens, els altres que hi hagi a les instal·lacions i els altres mecanismes de seguretat o d'auxili, i també impedir-ne l'ús legítim.

i) Entrar a les cabines de conducció dels trens, a les locomotores o a altres llocs on hi hagi material de tracció, o accedir a instal·lacions reservades per a l'ús exclusiu de les persones autoritzades sense estar-hi autoritzat.

j) Viatjar en llocs diferents dels habilitats per als usuaris.

k) Romandre a les instal·lacions ferroviàries fora de l'horari en què està previst que els usuaris les utilitzin.

l) Distribuir propaganda, enganxar cartells, pidolar, organitzar rifes o jocs d'atzar, vendre o oferir béns o

serveis o fer qualsevol classe d'activitat artística en els trens i les instal·lacions ferroviàries sense autorització de l'empresa explotadora, i, en general, acomplir activitats o accions que per llur naturalesa puguin pertorbar els usuaris o alterar l'ordre públic.

m) Utilitzar sense causa justificada els aparells d'aturada d'emergència de les escales mecàniques i dels ascensors, i també utilitzar de manera indeguda aquests elements, si aquesta mala utilització no comporta perill per a les persones.

n) Executar obres o instal·lacions sense autorització en la zona de domini públic o de protecció, però complint els requisits per a obtenir-la.

o) Talar o plantar arbres sense autorització en les zones de domini públic o de protecció, si no es perjudica el servei de ferrocarril.

p) Les conductes a què fan referència les lletres de la *a* a la *w* de l'article 64, si, per llurs circumstàncies, no s'ha posat en perill la seguretat de les persones, dels béns o del trànsit ferroviari.

ARTICLE 66. SANCIONS

1. Les infraccions lleus que tipifica aquesta llei se sancionen amb una advertència o una multa de fins a 6.000 euros, o amb totes dues coses. Les infraccions greus se sancionen amb una multa des de 6.001 fins a 30.000 euros. Les infraccions molt greus se sancionen amb una multa des de 30.001 fins a 300.000 euros.

2. La comissió d'una infracció molt greu pot comportar la revocació o la suspensió per un període màxim d'un any de l'autorització administrativa i la consegüent inhabilitació temporal per a exercir l'activitat, i també, si escau, el precintament de la maquinària i del material rodant amb què s'hagi comès la infracció.

3. La imposició d'una sanció per la comissió d'una infracció molt greu, si s'ha imposat una altra sanció per infracció molt greu per resolució ferma en via administrativa en els dotze mesos anteriors, comporta la revocació de l'autorització d'empresa ferroviària. En el còmput d'aquest termini, no s'han de tenir en compte els períodes en què no s'ha pogut acomplir l'activitat per haver estat retirada temporalment l'autorització corresponent.

4. La imposició de les sancions per infraccions molt greus correspon al director o directora general competent en la matèria. La imposició de les sancions per infraccions greus i lleus correspon al cap o la cap del servei territorial corresponent. En el cas dels ens locals, aquestes atribucions corresponen a l'òrgan plenari o a la presidència, de la manera que estableixi el mateix ens local.

5. La imposició de sancions s'ha d'inscriure en el Registre d'Empreses Ferroviàries. Una vegada transcorreguts cinc anys des del compliment de la sanció, aquesta inscripció s'ha de cancel·lar d'ofici.

6. La imposició de sancions és independent de l'obligació, exigible en qualsevol moment, de restituir l'estat del medi físic anterior a la comissió de la infracció i de l'obligació d'indemnitzar pels danys i perjudicis

causats, d'acord amb el que estableix l'article 15. Específicament, la imposició de sancions per l'execució d'obres sense que s'hagi observat el que prescriu aquesta llei comporta la demolició d'allò que s'ha construït de manera indeguda, llevat que s'hagi obtingut l'autorització preceptiva, i, en tots els casos, la restitució de la situació anterior dels elements i els terrenys del ferrocarril. Les despeses ocasionades són a càrrec de la persona que hagi comès la infracció.

7. L'administració titular de la infraestructura ha de fixar, per mitjà de la resolució corresponent, el termini en què l'infractor o infractora ha de restituir l'estat dels béns anterior a la comissió de la infracció i l'import de la indemnització pels danys i perjudicis causats.

ARTICLE 67. INFRACCIONS I SANCIONS ESPECÍFIQUES EN MATÈRIA DE CIRCULACIÓ I CONDUCCIÓ

1. L'incompliment, pel personal de circulació o de conducció, de la normativa reglamentària sobre qualificació professional i seguretat en el trànsit té el caràcter d'infracció administrativa.

2. Es prohibeix el consum, abans de la jornada de treball o durant aquesta, de begudes alcohòliques que puguin produir nivells d'alcohol en sang superiors a una taxa de 0,2 grams per litre o nivells d'alcohol en aire espirat superiors a 0,10 mil·ligrams per litre. El Govern pot modificar aquests límits. L'incompliment d'aquesta prohibició és una infracció molt greu.

3. Es prohibeix el consum de tota substància que pugui pertorbar o disminuir les facultats psicofísiques o la capacitat de conducció durant la jornada de treball en el compliment de les funcions relacionades amb la circulació o, directament o indirectament, amb la seguretat del trànsit. L'incompliment d'aquesta prohibició és una infracció molt greu.

4. El personal de circulació i la resta del personal les funcions del qual estan relacionades, directament o indirectament, amb la seguretat del trànsit ferroviari estan obligats, si els ho requereix l'empresa, a sotmetre's a proves d'alcoholèmia o a tota altra prova que se'ls pugui fer per a detectar si han consumit les substàncies a què fa referència l'apartat 3. La negativa a sotmetre's a aquestes proves és una infracció molt greu.

5. Són infraccions molt greus:

a) La conducció ferroviària sense tenir la titulació exigible per reglament.

b) La conducció de màquines de manera negligent o temerària.

c) L'omissió d'auxili en cas de necessitat o accident.

d) La conducció i la circulació de màquines que incompleixin les condicions tècniques i de seguretat que estableixen aquesta llei i les normes que la despleguen.

e) La conducció i la circulació de màquines excedint els temps màxims de conducció que es fixin per reglament.

6. El personal de conducció que per raons mèdiques pren productes que poden alterar la capacitat de conducció ho ha de comunicar a l'empresa. No comunicar-ho és una infracció greu.

7. Les infraccions molt greus que tipifica aquest article se sancionen amb una multa de fins a 15.000 euros i les greus, amb una multa de fins a 6.000 euros. Així mateix, es pot imposar, com a sanció, la revocació de l'autorització o del permís per a conduir vehicles de transport ferroviari.

8. L'empresa ferroviària en la qual presta serveis el personal sancionat respon solidàriament del pagament de les multes, sens perjudici de la possibilitat d'exercir l'acció de repetició contra aquest personal.

ARTICLE 68. GRADACIÓ DE LES SANCIONS

L'import de les sancions que s'han d'imposar per les infraccions que tipifica aquesta llei s'ha de graduar d'acord amb:

- a) La repercussió social de la infracció i el perill per a la seguretat i la salut de les persones, la seguretat de les coses i el medi ambient.
- b) El dany o el deteriorament causat, si escau.
- c) La intencionalitat.
- d) El grau de participació de la persona sancionada i el benefici obtingut.
- e) La comissió, en els dotze mesos anteriors al fet infractor, d'una altra infracció de la mateixa naturalesa declarada per una resolució ferma en via administrativa.
- f) El fet que l'infractor o infractora hagi esmenat els efectes de la infracció per iniciativa pròpia.

ARTICLE 69. MULTES COERCITIVES

L'autoritat competent, amb independència de les sancions imposades, pot imposar multes coercitives en cas d'incompliment dels requeriments de cessació de les conductes infractores continuades. La imposició de multes coercitives es pot reiterar cada lapse que sigui suficient per a complir el requeriment en qüestió. Cadascuna de les multes coercitives no pot excedir del 30% de l'import de la sanció fixada per a la infracció comesa.

ARTICLE 70. PROCEDIMENT SANCIONADOR

1. El procediment administratiu sancionador s'ha de tramitar d'acord amb el que estableixen aquesta llei, les disposicions que la despleguen i la normativa sobre el procediment sancionador aplicable als àmbits de competència de la Generalitat, i s'ha d'ajustar als principis que estableix la legislació en matèria de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. El termini per a tramitar i resoldre el procediment sancionador és d'un any des de la data d'inici. Una vegada transcorregut aquest termini sense que s'hagi notificat la resolució del dit procediment a la persona interessada, l'expedient caduca.

ARTICLE 71. PRESCRIPCIÓ

1. Les infraccions molt greus que tipifica aquesta llei prescriuen al cap de tres anys d'haver-se comès; les greus, al cap de dos anys, i les lleus, al cap d'un any.

2. El termini de prescripció de les infraccions es comença a comptar a partir del dia en què es cometen. La iniciació, amb el coneixement de la persona interessada, del procediment sancionador interromp la prescripció. El còmput del termini de prescripció es reinicia si l'expedient sancionador ha estat paralitzat durant un mes per una causa no imputable al presumpte responsable.

3. Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuen al cap de tres anys d'haver-se comès; les imposades per faltes greus, al cap de dos anys, i les imposades per faltes lleus, al cap d'un any.

4. El termini de prescripció de les sancions es comença a comptar a partir de l'endemà del dia en què la resolució per la qual s'imposa la sanció esdevé ferma. La iniciació, amb el coneixement de la persona interessada, del procediment d'execució interromp la prescripció. El còmput del termini de prescripció es reinicia si el procediment d'execució ha estat paralitzat durant un mes per una causa no imputable a l'infractor o infractora.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. ADAPTACIÓ DE L'EMPRESA FERROCARRILS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

El Govern, en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, ha de prendre les mesures adequades per a adaptar els estatuts de l'empresa pública Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya al que estableix aquesta llei.

SEGONA. AUTORITZACIÓ DE SERVEI

1. Els serveis de transport ferroviari de viatgers que, en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei, presten les empreses ferroviàries Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya i Ferrocarrils Metropolitans de Barcelona són serveis públics de transport ferroviari.

2. S'autoritzen les empreses ferroviàries Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya i Ferrocarrils Metropolitans de Barcelona, als efectes del que estableix l'article 36, a gestionar els serveis ferroviaris a què fa referència l'apartat 1.

TERCERA. XARXA TRAMVIÀRIA DEL TRAMBAIX I EL TRAMBESÒS

1. La xarxa tramviària del Trambaix i el Trambesòs és de titularitat de la Generalitat. Aquesta xarxa es planifica, s'ordena i es concedeix d'acord amb el que estableixen el Decret 200/1998, del 30 de juliol, pel qual es deleguen competències per a la implantació del sistema de tramvia/metro lleuger al corredor Diagonal - Baix Llobregat i s'encarrega la gestió de determinades funcions a l'Autoritat del Transport Metropolità, i l'Acord del Govern del 9 d'octubre de 2001, de delegació de competències per a la implantació del sistema de tramvia/metro lleuger al corredor Diagonal (plaça de les Glòries - Besòs) en l'Autoritat del Transport Metropolità.

2. S'autoritzen les empreses ferroviàries que gestionen serveis de la xarxa tramviària de Barcelona, als efectes

del que estableix l'article 36, a gestionar els serveis ferroviaris a què fa referència l'apartat 1.

QUARTA. ACTUALITZACIÓ DELS IMPORTS DE LES SANCIONS

S'autoritza el Govern a actualitzar l'import de les sancions que estableix aquesta llei, a proposta del departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport.

CINQUENA. ADAPTACIÓ DEL RÈGIM JURÍDIC DEL FERROCARRIL METROPOLITÀ DE BARCELONA

El Govern ha d'adoptar les mesures necessàries per a garantir l'adequació del règim jurídic aplicable al ferrocarril metropolità de Barcelona al que estableix aquesta llei, especialment pel que fa als títols de concessió vigents en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

SISENA. INTEROPERABILITAT DEL SISTEMA FERROVIARI DE CATALUNYA

El desenvolupament del Sistema Ferroviari de Catalunya ha de tenir en compte els requisits que la normativa comunitària estableix respecte a la interoperabilitat dels sistemes ferroviaris, tant pel que fa a les infraestructures i el material rodant com a llurs subsistemes i components.

SETENA. CONTROL DEL FRAU EN EL TRANSPORT FERROVIARI DE VIATGERS

1. Els articles del 52 al 54 de la Llei 7/2004, del 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives, són aplicables, en matèria d'ús indegut del servei de transport públic de viatgers, als serveis de transport ferroviari de viatgers que són objecte d'aquesta llei.

2. Les empreses ferroviàries, sens perjudici del que estableix l'apartat 1, poden establir condicions específiques per a l'accés o la sortida de llurs instal·lacions, tant amb caràcter general com per als casos en què, a la sortida, els viatgers no duguin el títol de transport adequat.

VUITENA. CATÀLEG DE LES INFRAESTRUCTURES I ELS SERVEIS DEL SISTEMA DE TRANSPORT PÚBLIC

1. El Govern, per mitjà del departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transports, ha d'elaborar un catàleg de les infraestructures i els serveis que componen el sistema de transport públic de Catalunya. Aquest catàleg ha de contenir les dades bàsiques de les infraestructures i dels serveis de transport per carretera i per ferrocarril, i ha d'assenyalar els que són objecte de subvenció pública.

2. El catàleg a què fa referència l'apartat 1 ha d'ésser de lliure accés per als ciutadans, en els termes que s'estableixin per reglament.

3. El catàleg a què fa referència l'apartat 1 s'ha d'actualitzar, si cal, per mitjà d'una ordre del conseller o consellera competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport.

NOVENA. DETERMINACIONS SOBRE EL PLA D'INFRAESTRUCTURES DEL TRANSPORT DE CATALUNYA

1. El Pla d'infraestructures del transport de Catalunya pot integrar les infraestructures ferroviàries, de la manera que estableix aquesta llei, i les infraestructures viàries que són objecte del Pla de carreteres de Catalunya, establert per la Llei 7/1993, del 30 de setembre, de carreteres.

2. El Pla d'infraestructures del transport de Catalunya es pot tramitar i aprovar abans d'aprovar les Directrius nacionals de mobilitat que estableix l'article 6 de la Llei 9/2003, del 13 de juny, de la mobilitat, sens perjudici que, una vegada aprovades aquestes, el dit Pla s'hi hagi d'adaptar, si escau.

3. Els departaments competents en les matèries respectives han de vetllar per la coordinació necessària entre el Pla d'infraestructures del transport de Catalunya i el Pla de l'energia de Catalunya, especialment pel que fa a la previsió de la demanda d'energia elèctrica vinculada directament amb les infraestructures i els serveis ferroviaris.

DESENA. ELS TRAMVIES URBANS

1. Són tramvies urbans, als efectes d'aquesta llei, els que circulen íntegrament per un únic terme municipal.

2. Els tramvies urbans són de competència municipal, sens perjudici de les facultats d'inspecció i control tècnic que corresponen al departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport, d'acord amb el que s'estableixi per reglament. Els ajuntaments poden subscriure un conveni amb altres administracions per a gestionar els tramvies urbans.

ONZENA. INFRAESTRUCTURES FERROVIÀRIES EN PORTS I AEROPORTS

1. El departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport pot incloure les infraestructures ferroviàries dels ports i els aeroports en el Sistema Ferroviari de Catalunya.

2. Un conveni que determini les obligacions i els drets de cadascuna de les parts, en els termes que s'estableixin per reglament, ha de regular la inclusió de les infraestructures ferroviàries en el Sistema Ferroviari de Catalunya, als efectes del que estableix l'apartat 1.

DOTZENA. CONDICIONS GENERALS DE CONTRACTACIÓ DEL TRANSPORT FERROVIARI DE MERCADERIES

El departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport pot determinar, per reglament, les condicions generals de contractació aplicables al transport de mercaderies que es faci pel Sistema Ferroviari de Catalunya.

TRETZENA. PRESERVACIÓ DEL MATERIAL HISTÒRIC FERROVIARI

Les administracions públiques han de vetllar per la preservació del material històric ferroviari. S'han de determinar per reglament les condicions per a preservar i protegir aquest material, i, si escau, les condicions tècniques i de seguretat exigibles per a la circulació.

CATORZENA. COORDINACIÓ EN MATÈRIA DE SEGURETAT FERROVIÀRIA

1. El departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport i el departament competent en matèria de seguretat civil i emergències han de coordinar llur actuació amb relació a l'establiment de les normes de seguretat ferroviària que despleguin aquesta llei, amb la finalitat de preveure, prevenir i eliminar o disminuir el risc d'accidents associats a aquesta classe d'instal·lacions i serveis, d'afavorir l'evacuació ràpida i segura de les persones afectades i de facilitar l'actuació dels equips d'intervenció.

2. El departament competent en matèria de seguretat civil i emergències, als efectes del que estableix aquesta disposició addicional, ha d'emetre un informe en el procés d'elaboració de la declaració sobre la xarxa que estableix l'article 25.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA. ADMINISTRACIÓ DE LES INFRAESTRUCTURES FERROVIÀRIES

1. El Govern ha de determinar les infraestructures ferroviàries en servei en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei que ha d'administrar l'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya i llur règim d'integració o adscripció patrimonial.

2. Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya manté la situació patrimonial de les infraestructures per les quals circulen els serveis ferroviaris que explota en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei, llevat que es modifiquin per aplicació del que estableix l'apartat 1.

3. Les condicions patrimonials de les infraestructures per les quals circulen els serveis ferroviaris que l'empresa Ferrocarrils Metropolitans de Barcelona explota en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei es mantenen vigents, sens perjudici que, amb l'acord previ de les administracions competents, el Govern determini les infraestructures i el règim a què fa referència l'apartat 1.

SEGONA. FUNCIONS DE LA COMISSIÓ DE REGULACIÓ FERROVIÀRIA

El Govern ha d'adoptar les mesures necessàries per a crear i posar en funcionament la Comissió de Regulació Ferroviària que estableix l'article 30. Mentre aquesta comissió no es constitueixi, el departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport compleix les funcions que aquesta llei atribueix a la dita Comissió.

TERCERA. RECONeixEMENT DE LES HABILITACIONS PER A TASQUES FERROVIÀRIES

S'entén que el personal ferroviari qualificat que, en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei, exerceixi funcions ferroviàries està habilitat per a complir-les i que el material rodant de què es disposa per al servei de transport ferroviari està homologat. La taxa per l'atorgament de títols a personal ferroviari no es pot aplicar a les funcions que té reconegudes en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

QUARTA. INDEMNITZACIONS PER RESPONSABILITAT

La normativa existent sobre classificació i valoració de seqüeles, de perjudici estètic i de dies de baixa, amb les taules corresponents, que s'aplica a les indemnitzacions per danys o perjudicis com a conseqüència d'accidents en la circulació de vehicles de motor és aplicable per a valorar els danys i perjudicis causats a les persones per accidents ferroviaris fins que la legislació pròpia de la Generalitat estableixi un sistema específic.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA ÚNICA

Es deroguen la Llei 19/2001, del 31 de desembre, de creació de l'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya; l'article 79 de la Llei 31/2002, del 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives, i tota altra disposició de rang igual o inferior que s'oposi a aquesta llei.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. DESPLEGAMENT I APLICACIÓ

S'autoritzen el Govern i el conseller o consellera del departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport per a adoptar les disposicions necessàries per a desplegar i aplicar aquesta llei.

SEGONA. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta llei entra en vigor al cap de tres mesos d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 16 de març de 2006

La secretària	El president del Parlament
Anna Miranda i Torres	Ernest Benach i Pascual

1.10. RESOLUCIONS

Resolució 351/VII del Parlament de Catalunya, sobre la revisió del Pla director de cooperació al desenvolupament 2003-2006

Tram. 259-00001/07

Correcció d'errades de publicació (BOPC 297)

Al BOPC 297, a la pàgina 16,

On diu:

«2. Millora de la capacitat productiva»

Ha de dir:

«2. Millora de la capacitat productiva i de l'ocupació»

On diu:

«2.1 Millorar l'activitat productiva i comercial [...] i de l'ocupació»

Ha de dir:

«2.1 Millorar l'activitat productiva i comercial [...]»

On diu:

«4. Construcció de la pau i prevenció»

Ha de dir:

«4. Construcció de la pau i prevenció de conflictes violents»

Resolució 363/VII del Parlament de Catalunya, sobre el suport al sector avícola

Tram. 250-00971/07

Adopció: Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

Sessió núm. 18, 23.02.2006, DSPC-C 297

COMISSIÓ D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA

La Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, en sessió tinguda el dia 23 de febrer de 2006, ha estudiat el text de la Proposició no de llei sobre el suport al sector avícola (tram. 250-00971/07), presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Finalment, d'acord amb l'article 146 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Portar a terme amb la màxima urgència una campanya de publicitat per a la promoció del consum de pollastre i d'altre aviram, com s'ha fet amb d'altres productes en diferents situacions i en determinants moments –com ara el peix blau, el vacum, el porc o la fruita–, amb l'objectiu d'informar el consumidor sobre un producte que té la màxima qualitat i totes les garanties.

b) Mantenir una actitud positiva amb el sector avícola català, amb l'objectiu de donar-li el màxim suport en la seva tasca mitjançant la difusió de missatges clars i entenedors sobre la salubritat dels seus productes.

Palau del Parlament, 23 de febrer de 2006

El secretari El president de la Comissió
Joaquim Llena i Cortina Josep Grau i Seris

Resolució 364/VII del Parlament de Catalunya, sobre la inclusió de Querol (Alt Camp) en la denominació d'origen Penedès

Tram. 250-01009/07

Adopció: Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

Sessió núm. 18, 23.02.2006, DSPC-C 297

COMISSIÓ D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA

La Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, en sessió tinguda el dia 23 de febrer de 2006, ha estudiat el text de la Proposició no de llei sobre la inclusió del municipi de Querol (Alt Camp) en la denominació d'origen Penedès (tram. 250-01009/07), presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió i l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 35670).

Finalment, d'acord amb l'article 146 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta al Govern a fer de mediador entre el Consell Regulador de la Denominació d'Origen Penedès i els productors del sector de la vinya i el vi del terme municipal de Querol (Alt Camp) per a cercar un acord que pugui aportar una solució a la demanda d'inclusió de Querol en la denominació d'origen Penedès.

Palau del Parlament, 23 de febrer de 2006

El secretari El president de la Comissió
Joaquim Llena i Cortina Josep Grau i Seris

Resolució 371/VII del Parlament de Catalunya, sobre l'impuls del domini «.ct» d'Internet

Tram. 250-00930/07

Adopció: Comissió per a la Societat de la Informació

Sessió núm. 11, 01.03.2006, DSPC-C 302

COMISSIÓ PER A LA SOCIETAT DE LA INFORMACIÓ

La Comissió per a la Societat de la Informació, en sessió tinguda el dia 1 de març de 2006, ha estudiat el text de la Proposició no de llei sobre l'impuls del domini «.ct» a internet (tram. 250-00930/07), presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Finalment, d'acord amb l'article 146 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a adoptar les mesures d'impuls necessàries davant el Govern de l'Estat perquè inclogui el domini «.ct» d'Internet en les llistes de territoris de la norma ISO 3166-1.

Palau del Parlament, 1 de març de 2006

El secretari El president de la Comissió
Pere Vigo i Sallent Antoni Fernández i Teixidó

Resolució 374/VII del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova l'Informe de fiscalització 7/2005: Eleccions al Consell General d'Aran de 25 de maig de 2003. Comptabilitats i subvencions electorals

Tram. 256-00018/07

Adopció: Comissió de la Sindicatura de Comptes

Sessió núm. 11, 07.03.2006, DSPC-C 304

COMISSIÓ DE LA SINDICATURA DE COMPTES

La Comissió de la Sindicatura de Comptes, en sessió tinguda el dia 7 de març de 2006, ha debatut l'Informe de fiscalització 7/2005: Eleccions al Consell General d'Aran de 25 de maig de 2003. Comptabilitats i subvencions electorals (tram. 256-00018/07)

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 164 del Reglament del Parlament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya aprova l'Informe de fiscalització 7/2005: Eleccions al Consell General d'Aran de

25 de maig de 2003. Comptabilitats i subvencions electorals.

Palau del Parlament, 7 de març de 2006

Secretari de la Comissió President de la Comissió
en funcions
Sergi de los Ríos i Martínez Lluís M. Corominas i Díaz

Resolució 375/VII del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova l'Informe de fiscalització 9/2005: Eleccions a cambres agràries celebrades l'1 de desembre de 2002. Subvencions per a despeses electorals

Tram. 256-00017/07

Adopció: Comissió de la Sindicatura de Comptes

Sessió núm. 11, 07.03.2006, DSPC-C 304

COMISSIÓ DE LA SINDICATURA DE COMPTES

La Comissió de la Sindicatura de Comptes, en sessió tinguda el dia 7 de març de 2006, ha debatut l'Informe de fiscalització 9/2005: Eleccions a cambres agràries celebrades l'1 de desembre de 2002. Subvencions per a despeses electorals (tram. 256-00017/07).

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 164 del Reglament del Parlament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya aprova l'Informe de fiscalització 9/2005: Eleccions a cambres agràries celebrades l'1 de desembre de 2002. Subvencions per a despeses electorals.

Palau del Parlament, 7 de març de 2006

Secretari de la Comissió President de la Comissió
en funcions
Sergi de los Ríos i Martínez Lluís M. Corominas i Díaz

Resolució 376/VII del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova l'Informe de fiscalització 19/2005, eleccions al Parlament de Catalunya celebrades el 16 de novembre de 2003: comptabilitats i subvencions electorals

Tram. 256-00033/07

Adopció: Comissió de la Sindicatura de Comptes

Sessió núm. 11, 07.03.2006, DSPC-C 304

COMISSIÓ DE LA SINDICATURA DE COMPTES

La Comissió de la Sindicatura de Comptes, en sessió tinguda el dia 7 de març de 2006, ha debatut l'Informe de fiscalització 19/2005, eleccions al Parlament de

Catalunya celebrades el 16 de novembre de 2003: comptabilitats i subvencions electorals (tram. 256-00033/07).

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 164 del Reglament del Parlament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya aprova l'Informe de fiscalització 19/2005, eleccions al Parlament de Catalunya celebrades el 16 de novembre de 2003: comptabilitats i subvencions electorals.

Palau del Parlament, 7 de març de 2006

Secretari de la Comissió	President de la Comissió en funcions
Sergi de los Ríos i Martínez	Lluís M. Corominas i Díaz

Resolució 377/VII del Parlament de Catalunya, sobre la millora de l'accessibilitat i l'adequació dels serveis higiènics a les estacions de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

Tram. 250-00976/07

Adopció: Comissió de Política Territorial
Sessió núm. 32, 15.03.2006, DSPC-C 307

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La Comissió de Política Territorial, en sessió tinguda el dia 15 de març de 2006, ha estudiat el text de la Proposició no de llei sobre la construcció de serveis higiènics i l'adequació dels existents a les estacions de Ferrocarrils de la Generalitat (tram. 250-00976/07), presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 35327).

Finalment, d'acord amb l'article 146 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta al Govern a:

- Complir en el conjunt de la xarxa de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) el Decret 135/1995, del 24 de març, de desplegament de la Llei 20/1991, del 25 de novembre, de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques i d'aprovació del Codi d'accessibilitat.
- Adequar al Decret 135/1995 els serveis higiènics, de les estacions de FGC, tant els actuals com els futurs.

Palau del Parlament, 15 de març de 2006

La secretària	El president de la Comissió
Teresa Josa de Riu	Manel Ibarz i Casadevall

Resolució 378/VII del Parlament de Catalunya, sobre la substitució dels suports de les tanques de seguretat de la xarxa viària catalana

Tram. 250-00997/07

Adopció: Comissió de Política Territorial
Sessió núm. 32, 15.03.2006, DSPC-C 307

COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La Comissió de Política Territorial, en sessió tinguda el dia 15 de març de 2006, ha estudiat el text de la Proposició no de llei sobre l'eliminació dels suports de les tanques de seguretat existents a la xarxa viària catalana i la substitució per uns altres en forma de «C» (tram. 250-00997/07), presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 35369).

Finalment, d'acord amb l'article 146 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta al Govern a:

- Instal·lar, en totes les actuacions de reposició i obres noves de la xarxa viària de Catalunya, pals de tipus tubular a les carreteres de calçada única i pals de tipus C a les carreteres de calçades separades, tal com ja s'està fent d'acord amb la Circular 6/2001 de la Direcció General de Carreteres del Ministeri de Foment.
- Elaborar per al conjunt de la xarxa un pla de substitució de les tanques en forma de H i perfils IPN que presenten costats afilats.

Palau del Parlament, 15 de març de 2006

La secretària	El president de la Comissió
Teresa Josa de Riu	Manel Ibarz i Casadevall

Resolució 380/VII del Parlament de Catalunya, sobre la sol·licitud d'extradició a Perú de l'expresident peruà Alberto Fujimori

Tram. 250-01063/07

Adopció: Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat
Sessió núm. 16, 15.03.2006, DSPC-C 309

COMISSIÓ D'ACTUACIONS EXTERIORS, COOPERACIÓ I SOLIDARITAT

La Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat, en sessió tinguda el dia 15 de març de 2006, ha estudiat el text de la Proposta de resolució sobre la sol·licitud d'extradició al Perú de l'expresident peruà Alberto Fujimori (tram. 250-01063/07), presentada pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa.

Finalment, d'acord amb l'article 146 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a fer les actuacions pertinents, en el marc de les seves competències, davant el Govern de l'Estat per a:

- a) Demanar al Govern de la República de Xile que prengui les mesures adients perquè l'expresident de Perú Alberto Fujimori sigui tractat com a detingut requerit per la justícia peruana per crims de lesa humanitat i que, a l'espera que s'iniciï el procés d'extradició i en consideració de les greus acusacions de la justícia peruana, no compti amb facilitats per a desenvolupar activitats polítiques en territori xilè.
- b) Donar suport a Perú en la sol·licitud d'extradició de l'expresident Alberto Fujimori davant del Govern xilè, tot respectant-ne plenament l'autonomia judicial.

Palau del Parlament, 15 de març de 2006

El secretari
Joan Sabaté i Borràs

La presidenta de la Comissió
Carme Porta i Abad

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT

2.10. PROCEDIMENTS QUE ES CLOUEN AMB L'ADOPCIÓ DE RESOLUCIONS

2.10.25. PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

Proposta de resolució sobre l'habilitació d'una línia d'ajuts directes dins la partida del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca per al sector agrari lleidatà afectat per la sequera i per les baixes temperatures

Tram. 250-01043/07

Rebuig

Rebutjada per la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca en la sessió núm. 19, tinguda el dia 23.03.2006 (DSPC-C 315).

---

 3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. PROJECTES I PROPOSICIONS DE LLEI I ALTRES PROPOSTES DE NORMA

3.01.01. PROJECTES DE LLEI

Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (ISC)

Tram 200-00044/07

Propostes de compareixença d'organitzacions i grups socials presentades pels grups parlamentaris

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, 14.03.2006

GRUP PARLAMENTARI DEL PARTIT POPULAR DE CATALUNYA

– Proposta de compareixença de representants sindicals i d'associacions de bombers del Cos de Bombers de la Generalitat amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (tram. 352-00022/07).

– Proposta de compareixença de representants de les associacions de Mossos d'Esquadra amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (tram. 352-00023/07).

– Proposta de compareixença del director de l'Escola de Policia de Catalunya amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (tram. 352-00024/07).

– Proposta de compareixença del director de l'Escola de Bombers i Seguretat Civil de Catalunya amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (tram. 352-00025/07).

– Proposta de compareixença de representants de les associacions de policies locals de Catalunya amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (tram. 352-00026/07).

– Proposta de compareixença dels representants sindicals i dels dirigents de les associacions d'agents rurals amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (tram. 352-00027/07).

 – Proposta de compareixença de representants de les associacions municipalistes de Catalunya amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (tram. 352-00028/07).

Acord de la Comissió sobre les compareixences proposades

Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, 22.03.2006 (DSPC-C 314)

PROPOSTES DE COMPAREIXENÇA D'ORGANITZACIONS I GRUPS SOCIALS REBUTJADES

– Proposta de compareixença de representants sindicals i d'associacions de bombers del Cos de Bombers de la Generalitat amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (tram. 352-00022/07).

– Proposta de compareixença de representants de les associacions de Mossos d'Esquadra amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (tram. 352-00023/07).

– Proposta de compareixença del director de l'Escola de Policia de Catalunya amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (tram. 352-00024/07).

– Proposta de compareixença del director de l'Escola de Bombers i Seguretat Civil de Catalunya amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (tram. 352-00025/07).

– Proposta de compareixença de representants de les associacions de policies locals de Catalunya amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (tram. 352-00026/07).

– Proposta de compareixença dels representants sindicals i dels dirigents de les associacions d'agents rurals amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (tram. 352-00027/07).

 – Proposta de compareixença de representants de les associacions municipalistes de Catalunya amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (tram. 352-00028/07).

Termini de presentació d'esmenes a l'articulat

Termini: atesa la tramitació d'urgència acordada, 8 dies hàbils (del 28.03.2006 al 06.04.2006).

 Finiment del termini: 07.04.2006; 9:30 hores.

Projecte de llei de modificació de l'article 81 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya

Tram. 200-00049/07

Text presentat

Reg. 38213 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 22.03.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Ernest Maragall i Mira, Secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

CERTIFICO:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat de Catalunya, celebrada el dia 14 de març de 2006, es va prendre, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta del Conseller de Governació i Administracions Públiques s'aprova l'avantprojecte de Llei de modificació de l'article 81 del Text Refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, i s'autoritza l'esmentat conseller perquè el presenti al Parlament.»

I perquè consti i als efectes oportuns, lliuro el present certificat a Barcelona, el quinze de març de dos mil sis.

Ernest Maragall i Mira
Secretari del Govern

PROJECTE DE LLEI DE MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 81 DEL TEXT REFÓS DE LA LLEI MUNICIPAL I DE RÈGIM LOCAL DE CATALUNYA

L'article 81.7 de la Llei municipal i de règim local de Catalunya preveu que, en el cas de vacant en la presidència de les entitats municipals descentralitzades, aquesta sigui ocupada per la següent persona que hagi obtingut més vots populars en les eleccions a aquest òrgan unipersonal.

L'aplicació d'aquest criteri altera, amb tota seguretat, la correlació de forces polítiques que presenten les candidatures, atès que es dona el cas que és proclamat president de l'entitat un candidat presentat per un partit, federació, coalició o agrupació que no ha estat la força més votada en les eleccions inicials.

Per tal de solucionar aquesta disfunció s'ha cercat una fórmula que, d'una banda, continuï garantint que la presidència de les entitats municipals descentralitzades es cobreixi mitjançant l'elecció directa dels candidats, i, de l'altra, establir que la persona que substitueix al president inicial hagi estat presentada pel partit, federació, coalició o agrupació d'electors que ha estat més votat. A més, es preveu que, en cas de produir-se un empat entre diverses candidatures, serà proclamat president el candidat o candidata del partit, federació, coalició o agrupació d'electors que hagi obtingut un millor resultat electoral en l'àmbit de l'entitat municipal descentralitzada.

ARTICLE ÚNIC

Es modifiquen els apartats 1, 6 i 7 de l'article 81 del Text Refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que queden redactats de la forma següent:

«Article 81. Òrgans de govern i administració

»81.1 L'òrgan unipersonal, que adopta la denominació de president o presidenta, és elegit directament pels veïns de l'entitat pel sistema majoritari mitjançant la presentació de candidats pels diferents partits, federacions, coalicions o agrupacions d'electors. Cada candidatura a la presidència ha d'incloure un candidat o candidata suplent.

»81.6 No obstant això, es pot establir el règim de consell obert per a les entitats en què concorren les característiques assenyalades per l'article 73. En aquest cas, s'ha d'elegir només el president o presidenta, d'acord amb el que disposen els apartats 1 i 7 d'aquest article.

»81.7 En el cas de vacant en la presidència de l'entitat municipal descentralitzada, aquesta ha d'ésser ocupada per la persona suplent de la candidatura que hagi obtingut més vots populars en les eleccions a l'òrgan unipersonal. En el cas de nova vacant de la presidència, la junta de veïns, o el consell general en les entitats amb règim de consell obert, constituïts com a comissió gestora, l'elegiran d'entre els seus membres per majoria simple. Si es produïx un empat entre diverses candidatures, serà proclamat el candidat o candidata del partit, federació, coalició o agrupació d'electors que hagi obtingut un millor resultat electoral en l'àmbit de l'entitat municipal descentralitzada d'acord amb el que disposa l'apartat 3 d'aquest article.»

ANTECEDENTS DEL PROJECTE DE LLEI

1. Text de l'avantprojecte de llei
2. Antecedents
3. Audiència
4. Comissió de Govern Local
5. Informe econòmic
6. Informe jurídic

N. de la R.: Els antecedents del Projecte de llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

3.01.02. PROPOSICIONS DE LLEI**Proposició de llei reguladora de l'accés a l'entorn de les persones amb discapacitat acompanyades de gossos d'assistència**

Tram. 202-00067/07

Correcció d'errades de publicació (BOPC 307)

Al BOPC 307, a la pàgina 30, s'ha publicat, per error, l'obertura del termini per a proposar compareixences, tràmit que queda anul·lat.

On diu:

«Debat de totalitat: Ple del Parlament

Sessió núm. 81, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-P 72)

Termini per a proposar compareixences

Termini: 5 dies hàbils (del 21.03.2006 al 27.03.2006).

Finiment del termini: 28.03.2006; 9:30 hores.»

Ha de dir:

«*Debat de totalitat: Ple del Parlament*

Sessió núm. 81, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-P 72)»

3.10. PROCEDIMENTS QUE ES CLOUEN AMB L'ADOPCIÓ DE RESOLUCIONS**3.10.25.** PROPOSTES DE RESOLUCIÓ**Proposta de resolució sobre l'impuls del Govern a l'adopció del domini .cat per entitats socioculturals catalanes a l'estranger**

Tram. 250-01050/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 38128).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 20.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 17.03.2006.

Proposta de resolució sobre la creació del Registre de Càncer de Catalunya

Tram. 250-01051/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 38128).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 20.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 17.03.2006.

Proposta de resolució sobre la participació de la societat civil organitzada en la consulta que el Govern té prevista per als ens locals relativa a la nova organització territorial i sobre l'atorgament del caràcter vinculant a la dita consulta

Tram. 250-01052/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi (reg. 38174).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 20.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 17.03.2006.

Proposta de resolució sobre el millorament del servei de telefonia al municipi de l'Albiol (Baix Camp)

Tram. 250-01054/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi (reg. 38174).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 20.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 17.03.2006.

Proposta de resolució sobre la redacció del projecte del tram de la carretera C-15 entre Puigdàlber i Vilafranca del Penedès (Alt Penedès)

Tram. 250-01057/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 38128).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 20.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 17.03.2006.

Proposta de resolució sobre l'adquisició de l'actual seu del Departament de Benestar i Família per a ampliar el Museu d'Història de Catalunya

Tram. 250-01059/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 38128).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 20.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 17.03.2006.

Proposta de resolució per la qual s'insta el Govern a fer les gestions i les actuacions necessàries perquè el senyal de telefonia mòbil arribi correctament als municipis de Capafonts, la Febró i l'Albiol (Baix Camp)

Tram. 250-01060/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi (reg. 38174).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 20.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 17.03.2006.

Proposta de resolució sobre la creació d'una comissaria dels Mossos d'Esquadra al municipi de Salt (Gironès)

Tram. 250-01061/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 38128).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 20.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 17.03.2006.

Proposta de resolució sobre la construcció de l'Hospital Comarcal de la Seu d'Urgell (Alt Urgell)

Tram. 250-01062/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi (reg. 38179) i Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 38180).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 20.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 17.03.2006.

Proposta de resolució sobre l'acabament de les obres de construcció de l'Hospital Comarcal del Vallès per a la fi del 2007 i la seva entrada en funcionament per al 2008

Tram. 250-01067/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 38128).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 20.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 17.03.2006.

Proposta de resolució sobre l'aplicació de les actuacions tècniques necessàries al riu Ripoll, al pas per Ripollet (Vallès Occidental), en la propera fase del Programa de Ileres públiques de l'Agència Catalana de l'Aigua

Tram. 250-01068/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 38128).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 20.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 17.03.2006.

Proposta de resolució sobre el garantiment del dret de determinats treballadors de Correus que han demandat a l'empresa d'ésser inclosos en la corresponent borsa de treball

Tram. 250-01070/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi (reg. 38174).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 20.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 17.03.2006.

Proposta de resolució sobre la difusió de l'obra de Josep Puig i Cadafalch amb motiu del cinquantè aniversari de la seva mort

Tram. 250-01071/07

Esmenes presentades

Admissió a tràmit: Mesa de la CPC, 15.03.2006

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES - CIUTADANS PEL CANVI, GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA I GRUP PARLAMENTARI D'INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS - ESQUERRA ALTERNATIVA (REG. 37682)

1

ESMENA NÚM. 1

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi, G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya i G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (1)

«El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a que coincidint amb el cinquantè aniversari de la mort de Josep Puig i Cadafalch dugui a terme *un conjunt d'activitats per recuperar i commemorar* la seva obra arquitectònica, política i cultural.»

Proposta de resolució sobre la desestimació de l'ampliació de l'abocador de can Mata, als Hostalets de Pierola (Anoia)

Tram. 250-01072/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 38180).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 20.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 17.03.2006.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 38217) i Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 38218)

Pròrroga: 1 dia - última.

Finiment del termini: 21.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 20.03.2006.

— **Proposta de resolució sobre el restabliment del servei de ginecologia als centres d'atenció primària de Sant Feliu de Guixols, Palamós, Palafrugell i la Bisbal d'Empordà (Baix Empordà)**

Tram. 250-01078/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 38510).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.03.2006 al 28.03.2006).

Finiment del termini: 29.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, 22.03.2006.

— **Proposta de resolució sobre l'establiment de mesures per a evitar l'existència d'habitatges amb sobreocupació**

Tram. 250-01079/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 38510).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.03.2006 al 28.03.2006).

Finiment del termini: 29.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, 22.03.2006.

— **Proposta de resolució sobre l'elaboració d'un pla local d'oferta i demanda d'educació pública a Sant Just Desvern (Baix Llobregat) fins al 2015**

Tram. 250-01080/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 38510).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.03.2006 al 28.03.2006).

Finiment del termini: 29.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, 22.03.2006.

— **Proposta de resolució sobre la compensació als ramaders del Pallars Sobirà per la competència tròfica que exerceix la daina en la ramaderia extensiva**

Tram. 250-01081/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 38552).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.03.2006 al 28.03.2006).

Finiment del termini: 29.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 23.03.2006.

— **Proposta de resolució per la qual s'insta el Govern a reclamar al Govern de l'Estat que amplii les plantilles i cobreixi les places vacants de la Policia Nacional i de la Guàrdia Civil a la província de Tarragona**

Tram. 250-01083/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 38510).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.03.2006 al 28.03.2006).

Finiment del termini: 29.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, 22.03.2006.

Proposta de resolució sobre l'increment dels recursos humans i dels mitjans materials del Servei Català de la Salut al Camp de Tarragona

Tram. 250-01084/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 38510).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.03.2006 al 28.03.2006).

Finiment del termini: 29.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, 22.03.2006.

Proposta de resolució sobre l'obertura d'una nova oficina de Correus al barri del Carmel, de Barcelona

Tram. 250-01085/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 38510).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.03.2006 al 28.03.2006).

Finiment del termini: 29.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, 22.03.2006.

Proposta de resolució sobre el necessari control de la població de cabres assilvestrades i del seu estat sanitari al Pallars Sobirà

Tram. 250-01086/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 38552).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.03.2006 al 28.03.2006).

Finiment del termini: 29.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 23.03.2006.

Proposta de resolució sobre les mesures a adoptar amb relació a la proliferació d'estornells vulgars a l'Alt Camp

Tram. 250-01087/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 38552).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.03.2006 al 28.03.2006).

Finiment del termini: 29.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 23.03.2006.

Proposta de resolució per la qual s'insta el Govern a adoptar les mesures necessàries per a eliminar l'esquerda que té el pantà de Portbou (Alt Empordà)

Tram. 250-01088/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 38510).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.03.2006 al 28.03.2006).

Finiment del termini: 29.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, 22.03.2006.

Proposta de resolució sobre la implantació de jutjats de marca comunitària a Barcelona

Tram. 250-01089/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 38510).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.03.2006 al 28.03.2006).

Finiment del termini: 29.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, 22.03.2006.

Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures per a evitar la desprotecció policial i incrementar la seguretat ciutadana a les Terres de l'Ebre, especialment en el medi rural

Tram. 250-01091/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 38510).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.03.2006 al 28.03.2006).

Finiment del termini: 29.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, 22.03.2006.

Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures per a evitar la desprotecció policial i incrementar la seguretat ciutadana al Camp de Tarragona, especialment en el medi rural

Tram. 250-01092/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 38510).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.03.2006 al 28.03.2006).

Finiment del termini: 29.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, 22.03.2006.

Proposta de resolució sobre el reforçament de la informació relativa a les obres de prolongació dels Ferrocarrils de la Generalitat a Terrassa (Vallès Occidental)

Tram. 250-01093/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 38510).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.03.2006 al 28.03.2006).

Finiment del termini: 29.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, 22.03.2006.

Proposta de resolució sobre l'establiment de la gratuïtat dels medicaments per als infants amb càncer

Tram. 250-01094/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 38510).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.03.2006 al 28.03.2006).

Finiment del termini: 29.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, 22.03.2006.

Proposta de resolució sobre el millorament de les dietes en concepte de manutenció i allotjament per a les famílies d'infants amb càncer ingressats en hospitals

Tram. 250-01095/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 38510).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.03.2006 al 28.03.2006).

Finiment del termini: 29.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, 22.03.2006.

Proposta de resolució sobre l'Avantprojecte de llei de l'Estat de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència

Tram. 250-01096/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 38510).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.03.2006 al 28.03.2006).

Finiment del termini: 29.03.2006; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, 22.03.2006.

Proposta de resolució sobre l'increment de la freqüència de pas del servei d'autobús interurbà entre el Vendrell i Barcelona i l'establiment d'un servei directe entre Vilanova i la Geltrú i Barcelona

Tram. 250-01119/07

Presentació: Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya

Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 22.03.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Francesc Vendrell i Bayona, Portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Santi Rodríguez i Serra, Josep Llobet i Navarro diputats del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb allò que preveuen els articles 145 i 146 del Reglament de la Cambra presenten la següent Proposta de resolució:

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

A l'actualitat a l'estació de RENFE de Vilanova i la Geltrú, es registren més de 17.000 trànsits diaris de ciutadans i ciutadanes que de Vilanova i la Geltrú, Sant Pere de Ribes i Canyelles fonamentalment es desplacen a la ciutat de Barcelona, per molt diferents motius: estudis, treball, o com a pas obligat del transport públic, per accedir a altres municipis de la corona metropolitana de Barcelona. Els trànsits en sentit contrari són tanmateix força importants, degut entre d'altres a l'Escola Politècnica Superior de Vilanova i la Geltrú.

Com a transport públic alternatiu al ferrocarril, només existeix un servei regular d'autobús entre Barcelona i El Vendrell, amb aturades a Bellvitge, Aeroport, Sant Pere de Ribes, Sitges, Les Roquetes de Sant Pere de Ribes, Vilanova i la Geltrú, Cubelles, Cunit, Segur de Calafell i Calafell.

Amb motiu de les obres de l'AVE a l'estació de Sants i proximitats, s'està veient molt afectada la línia de ferrocarril de manera que en molts moments del dia les condicions en les que viatgen els ciutadans i ciutadanes de tot el tram entre Vilanova i la Geltrú i Barcelona, no són les adequades, fruit de retards i aglomeracions constants.

Fruit d'aquestes circumstàncies, forces viatgers han optat per la única alternativa, que és el servei regular d'autobus, el qual, degut a l'increment del nombre de viatgers es troba també saturat, havent de deixar tot sovint viatgers «a terra», amb els inconvenients que això genera als ciutadans.

Per aquests motius el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a:

1. Realitzi les accions oportunes, per tal que s'incrementin les freqüències del servei d'autobús interurbà entre El Vendrell, aeroport i Barcelona, i a l'inrevés.

2. Realitzar les accions oportunes per tal de possibilitar la prestació de serveis directes d'autobús entre Vilanova i la Geltrú i Barcelona i a l'inrevés.

Palau del Parlament, 14 de març de 2006

Francesc Vendrell i Bayona, portaveu; Santi Rodríguez i Serra, diputat; Josep Llobet i Navarro, diputat

Proposta de resolució sobre la neteja de boscos i parcs afectats per les nevades del gener del 2006

Tram. 250-01120/07

Presentació: Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya

Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 22.03.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Francesc Vendrell i Bayona, Portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Josep Llobet i Navarro i Eva García i Rodríguez, diputat i diputada del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb allò que preveuen els articles 145 i 146 del Reglament de la Cambra presenten la següent Proposta de resolució:

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El passat mes de gener una pertorbació de neu va afectar a Catalunya provocant fortes nevades a gran part del territori. La suma de diversos factors com el gran gruix de neu caigut, les baixes temperatures i el vent, van ocasionar la caiguda d'arbres sencers, el trencament del fust i l'esqueixada de branques.

Actualment encara s'acumulen grans quantitats de restes vegetals i d'arbres als boscos i parcs, que molts d'ells restaran allà fins la seva descomposició.

L'acumulació d'aquestes branques i restes vegetals pot representar un perill a l'estiu ja que aquestes actuen com a combustible en cas d'incendi. Catalunya pateix altes temperatures i la pluja i l'aigua son escasses durant aquesta època. Els incendis són un perill constant en els parcs i boscos de Catalunya, i el fet que es deixin aquestes brosses orgàniques n'afavoreix la creació i la propagació.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya proposa la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta al Consell Executiu a realitzar una campanya específica de neteja del boscos i parcs afectats per les nevades del gener per tal de re-

tirar la vegetació i branques d'arbres malmeses com a mesura de prevenció d'incendis de cara a la campanya d'estiu de 2006.

Palau del Parlament, 3 de març de 2006

Francesc Vendrell i Bayona, Portaveu; Josep Llobet i Navarro, diputat; Eva García i Rodríguez, diputada

Proposta de resolució sobre l'impuls a l'euroregió Pirineus-Mediterrània

Tram. 250-01121/07

Presentació: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa
Reg. 38119 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 22.03.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Els grups Parlamentaris sotasignants, d'acord amb allò que preveu l'article 145 i 146 del Reglament de la Cambra, presenten la següent Proposta de resolució sobre l'impuls a l'Euroregió Pirineus-Mediterrània.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'Euroregió Pirineus-Mediterrània va néixer formalment el 29 d'octubre de 2004 amb la signatura conjunta d'una declaració fundacional per part dels presidents d'Aragó, Illes Balears, Catalunya, Midi-Pyrénées i Languedoc-Roussillon que recull els interessos comuns d'aquests cinc territoris associats.

Aquesta iniciativa, que ara compleix un any, té com a finalitat crear un espai flexible de cooperació entre els diferents actors polítics, econòmics i socials que desenvolupen la seva activitat en aquest àmbit geogràfic, amb uns objectius molt precisos, entre els quals podem enumerar:

1. Crear d'un espai econòmic de recerca i innovació tecnològica.
2. Accelerar la disposició d'infraestructures estratègiques necessàries per a un desenvolupament sostenible de l'Euroregió.
3. Donar una dimensió ciutadana a l'Euroregió.
4. Generar un espai cultural compartit i d'intercanvis per fer circular la creació i els talents.
5. Atendre la problemàtica transfronterera.
6. Impulsar accions conjuntes en l'àmbit de l'euromediterrània.

En el context de la globalització, l'Euroregió esdevé un actor fonamental en la xarxa institucional i territorial que configura la Unió Europea, ja que proporciona la dimensió i la capacitat econòmica necessàries per competir, en peu d'igualtat, amb altres territoris en l'economia global. Es tracta, en definitiva, d'aconseguir estruc-

tures i masses crítiques suficients per desenvolupar projectes científics i industrials, o infraestructures viàries, aeroportuàries i de comunicacions electròniques que fan possible la suma de potencialitats que conviuen en un mateix espai amb arrels històriques i culturals comunes.

Durant aquest any, s'han definit els eixos d'actuació, les polítiques i els projectes que l'Euroregió ha de tirar endavant. Cal destacar, entre d'altres iniciatives, la celebració, el passat mes de juliol de 2005 de la Jornada constitutiva de l'Euroregió universitària Pirineus-Mediterrània a la Universitat de Barcelona, organitzada conjuntament per l'Institut Joan Lluís Vives i el Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació. L'Euroregió universitària vol arribar a establir un autèntic lligam entre l'ensenyament universitari, la recerca, la innovació i el desenvolupament econòmic que ha de permetre que aquesta zona ocupi un paper destacat en l'espai europeu de recerca del sud d'Europa.

Ara és el moment de donar-li un impuls. Per tots aquests motius, els grups sotasignants presenten la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a impulsar en el marc de l'Euroregió Pirineus-Mediterrània:

- a) L'elaboració d'una nova projecció d'infraestructures i serveis de transport i comunicacions estratègics a l'Euroregió, partint dels esquemes i prioritats acordats per la Comunitat de Treball dels Pirineus (CTP) l'any 2000, en el marc de la qual poder recolzar una actuació concertada davant les administracions francesa, espanyola i de la Unió Europea.
- b) El disseny d'estratègies euroregionals per als sectors biotecnològic, aeronàutica civil, de les tecnologies de la informació i per aquells que requereixen un nou impuls i reorientació productiva.
- c) El desenvolupament de l'Euroregió universitària i científica, entesa com un àmbit de cooperació reforçada ben inserit en els contextos europeu i global, amb l'inici des de Catalunya d'actuacions selectives en formació de postgrau i recerca.
- d) La posada en servei del futur Observatori Socioeconòmic de l'Euroregió, en tant que instrument comú per a l'anàlisi aprofundit de la realitat econòmica euroregional.
- e) El desenvolupament i la promoció d'un espai cultural euroregional de qualitat, des del futur Portal Cultura de l'Euroregió
- f) El desenvolupament progressiu d'un espai comunicatiu compartit, tot prestant especial atenció a les noves possibilitats que ofereix la tecnologia digital terrestre i, en general, les tecnologies de la informació i la comunicació.

Palau del Parlament, 28 de febrer de 2006

Miquel Iceta i Llorens, Joan Ridao i Martín, Joan Boda i Masoliver, Portaveu GSOC-CPC, Portaveu ERC, Portaveu ICV-EA

Proposta de resolució sobre el desplegament reglamentari de la consideració de municipi turístic

Tram. 250-01122/07

Presentació: Grup Parlamentari de Convergència i Unió
Reg. 38422 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 22.03.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Felip Puig i Godes, Portaveu, Oriol Pujol i Ferrusola i Josep Micaló i Aliu, diputats del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la següent

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ SOBRE EL DESPLEGAMENT REGLAMENTARI DE LA CONSIDERACIÓ DE MUNICIPI TURÍSTIC.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives, modificava en el seu article 48.1 la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya. Amb aquesta modificació s'establí que una vegada estiguessin aprovades les disposicions reglamentàries i existís una sol·licitud prèvia per part dels ajuntaments interessats, el departament competent en matèria de turisme podria iniciar els tràmits per a la declaració de municipi turístic i per a la resta de declaracions turístiques contingudes en el títol II de la Llei de turisme de Catalunya.

Després de més d'un any i mig des de l'aprovació de la Llei 7/2004, encara no s'ha produït aquest desplegament reglamentari que es requeria per tal de poder iniciar el reconeixement dels municipis turístics i, al mateix temps, resten suspenses les declaracions fetes fins que no es produeixi aquest desenvolupament reglamentari preceptiu, tal com estableix la Llei.

Aquesta situació provoca una important incertesa per tots aquells municipis on la seva condició turística no reconeguda, no els eximeix de dur a terme les actuacions pròpies dels municipis de la seva naturalesa. És a dir, el reconeixement de la singularitat dels municipis turístics és reconèixer que, a part de les tasques pròpies del seu consistori vers els ciutadans i ciutadanes que habiten durant tot l'any al municipi, aquest també ha de prestar tota una sèrie de serveis a les persones que el visiten.

Això significa no només reconèixer que existeix una gran diferència entre la població que és realment assistida pel municipi que la que es té en compte censalment, sinó que la necessitat real de finançament que es necessita és també molt més elevada que la que efectivament percep el municipi en funció de la població que hi resideix durant tot l'any.

Per aquest motiu, i sobretot tenint en compte que actualment el turisme és un dels principals i més importants

sectors de l'economia catalana, així com la seva contribució real al creixement econòmic, a l'ocupació i a l'equilibri territorial, des de Convergència i Unió es considera necessari que s'acceleri el desenvolupament reglamentari previst a la Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives, per tal de reconèixer l'especificitat del municipi i resoldre les seves necessitats de finançament, a través d'una correcta definició del que es considera municipi turístic i de la regulació de les seves activitats i serveis que per la seva naturalesa els pertoca assumir, tot això acompanyat, evidentment, d'una adequada dotació econòmica que els permeti dur a terme les seves responsabilitats.

Per tots aquests motius, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió presenta la següent

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

«El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat de Catalunya a elaborar, abans de 3 mesos des de l'aprovació de la present proposta de resolució, el desenvolupament reglamentari preceptiu previst a l'article 48.1 la Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives per tal de concretar les condicions i procediment a seguir pels ajuntaments i altres ens locals interessats en sol·licitar la declaració de municipi turístic i altres declaracions turístiques d'interès contingudes a la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya».

Palau del Parlament, 13 de febrer de 2006

Felip Puig i Godes, portaveu; Oriol Pujol i Ferrusola, diputat; Josep Micaló i Aliu, diputat

---

Proposta de resolució sobre l'increment dels crèdits de consum en establiments comercials

Tram. 250-01123/07

Presentació: Grup Parlamentari de Convergència i Unió
Reg. 38423 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 22.03.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Felip Puig i Godes, Portaveu, i Albert Batalla i Siscart, Diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la següent

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ RELATIVA A L'INCREMENT DELS CRÈDITS AL CONSUM EN ESTABLIMENTS COMERCIALS

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Darrerament cada vegada són més els sectors, especialment dins del comerç, que utilitzen els crèdits al consum per a facilitar als seus clients el pagament de les seves compres, fet que, al mateix temps, és un reclam per al consum.

Aquests crèdits al consum, els quals la majoria d'ells tenen un tipus d'interès mínim o nul almenys en el perí-

ode inicial, lliguen al client a un contracte de crèdit amb una entitat bancària. Un contracte de crèdit que, en moltes ocasions, és previ a la tinença efectiva per part del client del bé o servei adquirit. Això significa que el consumidor assumeix un risc pel fet d'estar lligat a un crèdit al consum confiant amb la bona fe d'un tercer (la part venedora).

Malauradament, quan hi ha casos com el que darrerament s'ha produït a Catalunya en una cadena d'establiments de venda de mobles o el que va passar fa un temps amb la prestació de serveis d'aprenentatge d'idiomes, el client, tot i que no rebrà mai el bé o servei que havia adquirit, segueix obligat a l'abonament del crèdit al consum amb l'entitat financera.

Aquesta assumpció del risc per part del client, que pot arribar a esdevenir indefensió en un determinat moment, obliga a les administracions públiques a, en primer lloc, tenir coneixement dels subsectors que més utilitzen aquests sistemes de crèdit al consum, per tal d'identificar possibles focus de risc i, al mateix temps, prevenir als consumidors, a través de campanyes d'informació, dels riscos que pot comportar signar aquest tipus de crèdits.

Per un altre costat, l'increment en els darrers anys de l'endeutament de les llars catalanes, obliga també a les administracions públiques a alertar als potencials consumidors de la facilitat d'accés als esmentats crèdits que, en ocasions, pot estar en contradicció amb la capacitat econòmica del consumidor dels propers mesos. L'accés fàcil al diner pot provocar, doncs, un consum irracional i espontani, basat en el curt termini, sense tenir en compte el poder adquisitiu a mig termini del contracte de crèdit al consum, i agreujar la situació d'endeutament del consumidor.

És per tots aquests motius, que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió presenta la següent

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

«El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat de Catalunya a elaborar, abans de 3 mesos des de l'aprovació de la present proposta de resolució, un estudi sobre tots aquells subsectors comercials que ofereixen als seus clients crèdits al consum i a realitzar una campanya informativa dirigida als consumidors per tal d'informar dels riscos que pot comportar la subscripció d'aquests tipus de crèdits.

Així mateix, s'insta el Govern a impulsar els processos arbitral de consum en aquests casos per tal de minimitzar els efectes que l'incompliment per part del venedor o prestador dels serveis poden provocar sobre els consumidors».

Palau del Parlament, 6 de març de 2006

Felip Puig i Godes   Albert Batalla i Siscart
Portaveu del G. P. de   Diputat del G. P. de
Convergència i Unió   Convergència i Unió

Proposta de resolució sobre el compliment dels terminis contrets amb les administracions locals i comarcals en el desplegament de la banda ampla

Tram. 250-01124/07

Presentació: Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Reg. 38424 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 22.03.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Felip Puig i Godes, Portaveu i Josep Maria Pelegrí i Aixut, Portaveu adjunt del Grup parlamentari de Convergència i Unió, fent ús del que disposen els articles 145 i 146 del Reglament de la Cambra, presenten la següent Proposta de resolució:

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El projecte del Govern de desplegament de la banda ampla no s'està complint en els terminis als quals el mateix Govern es va comprometre amb les administracions locals i comarcals.

Els retards en el compliment d'aquest projecte són especialment greus respecte de les comarques del Pirineu i Aran on s'ha incomplert el compromís del govern, anunciat al setembre del 2004, consistent en que a l'estiu del 2005 estaria cobert el 98% del territori pirinenc.

Aquests retards estan perjudicant greument molts municipis de Catalunya, especialment els petits, cosa que repercuteix negativament en el seu desenvolupament econòmic. Aquestes dificultats suposen una clara discriminació per als habitants dels municipis afectats.

Per tal de donar solució a aquesta situació que afecta molts Ajuntaments catalans.

Per tot això, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió presenta la següent

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament insta el Consell Executiu a:

1. Complir els terminis als quals s'ha compromès amb les administracions locals i comarcals en el desplegament de la banda ampla.

Palau del Parlament, 14 de març de 2006

Felip Puig i Godes   Josep M. Pelegrí i Aixut
Portaveu del G.P de   Portaveu adjunt del G.P de
Convergència i Unió   Convergència i Unió

Proposta de resolució sobre el compliment d'una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya relativa a un centre comercial de Les (Val d'Aran)

Tram. 250-01125/07

Presentació: Grup Parlamentari de Convergència i Unió
Reg. 38425 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 22.03.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Felip Puig i Godes, Portaveu, Diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenta la següent

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ SOBRE EL COMPLIMENT DE LA SENTÈNCIA DE 15 DE FEBRER DE LA SECCIÓ TERCERA DE LA SALA DEL CONTENCIÓS ADMINISTRATIU DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA RELATIVA A UN CENTRE COMERCIAL DE LES (VAL D'ARAN)

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Atès que, en data 15 de febrer de 2006, la Secció Tercera de la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha dictat Sentència favorable a la Generalitat en el Recurs d'apel·lació núm. 175/04 interposat contra Sentència dictada el 10 de març de 2004 pel jutjat del Contenciós Administratiu núm. 1 de Lleida.

Atès que la Sentència del TSJC considera que el Centre comercial Boya de Les (Val d'Aran) és un gran equipament comercial col·lectiu necessitat, per tant, de la llicència comercial de la Generalitat i declara nul·les i sense cap efecte les llicències ambientals d'activitats impugnades, atorgades per l'Ajuntament de Les a «Budigues Aran, S.L.» i «Supermercados Boya».

Atès que la Sentència del TSJC és ferma i contra la mateixa no es pot interposar cap mena de recurs.

Atès que des de l'any 2002 es troba en funcionament el Centre comercial Boya sense disposar de la preceptiva llicència comercial de la Generalitat i que aquest funcionament ha incidit durant més de quatre anys en perjudici dels establiments del Baix Aran legalment instal·lats.

Atès que el Pla Territorial Sectorial d'Equipaments Comercials actualment vigent no permet la implantació a Les d'un gran establiment comercial col·lectiu de les característiques del Centre comercial Boya.

Atès que l'article 24.1 de la vigent Llei d'Equipament Comercials preveu com a mesura cauteladora el tancament dels grans establiments comercials de la Generalitat que funcionin sense haver obtingut la llicència comercial de la Generalitat en els casos en que aquesta sigui preceptiva.

Per tots aquests motius, el Grup parlamentari de Convergència i Unió presenta la següent

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

«El Parlament de Catalunya insta el Govern a donar compliment immediat a la Sentència de 15 de febrer de 2006, de la Secció Tercera de la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya relativa al Centre comercial Boya, de Les (Val d'Aran) i que, en conseqüència, adopti les mesures administratives que es deriven de la decisió judicial de declarar nul·les les llicències comercials dels esmentats establiments, que implica la paralització de les activitats que desenvolupen».

Palau del Parlament, 15 de març de 2006

Felip Puig i Godes
Portaveu G.P CiU

3.10.60.

PROCEDIMENTS RELATIUS A LA MEMÒRIA ANUAL I A ALTRES INFORMES DE LA SINDICATURA DE COMPTES

Procediment relatiu a l'Informe sobre el Compte general de la Generalitat de Catalunya corresponent a l'any 2003

Tram. 257-00003/07

Ponència de caràcter informatiu

COMISSIÓ DE LA SINDICATURA DE COMPTES

La Comissió de la Sindicatura de Comptes, en sessió tinguda el dia 7 de març de 2006, d'acord amb l'article 163.2 del Reglament, ha nomenat la Ponència de caràcter informatiu per a estudiar l'Informe i el Compte general de la Generalitat de Catalunya corresponent a l'any 2003 (tram. 257-00003/07), que resta constituïda pels membres següents:

Grup Parlamentari de Convergència i Unió:

– Sr. Jordi Turull i Negre

Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi:

– Sr. Jordi Terrades i Santacreu

Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya:

– Sr. Jordi Castells i Guasch

Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya:

– Sra. M. Belén Pajares i Ribas

Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa:

– Sr. Joan Boada i Masoliver

Palau del Parlament, 7 de març de 2006

Secretari de la Comissió

President de la Comissió
en funcions

Sergi de los Ríos i Martínez

Lluís M. Corominas i Díaz

3.15. MOCIONS SUBSEGÜENTS A INTERPELLACIONS

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política educativa

Tram. 302-00168/07

Presentació: Sr. Rafael López i Rueda, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya

Reg. 38207 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 20.03.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Rafael López i Rueda, Diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya al Parlament, d'acord amb allò que disposa l'article 139 del Reglament de la Cambra, presenta la següent moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política educativa (NT 300-01019/07).

El Parlament de Catalunya insta al Consell Executiu a crear una subcomissió depenen de la Comissió de Cultura per fer un seguiment del Pacte Nacional per l'Educació que estudiï les conseqüències de l'esmentat Pacte en la futura Llei Catalana d'Educació així com els possibles canvis normatius a Catalunya arran del Pacte signat.

El Parlament de Catalunya insta al Consell Executiu a, independent de la signatura del Pacte Nacional de l'Educació, cercar un consens més ampli que inclogui a la majoria de sindicats que representen al professorat de Catalunya.

El Parlament de Catalunya insta al Consell Executiu a organitzar unes jornades per tractar de la situació actual de l'escola secundària a Catalunya.

Palau del Parlament, 17 de març de 2006

Rafael López i Rueda

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política en matèria de societat del coneixement

Tram. 302-00169/07

Presentació: Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Reg. 38220 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 20.03.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Felip Puig i Godes, Portaveu i Antoni Fernández Teixidó, diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb el que estableix l'article 139

Unió, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament del Parlament, presenten la següent Moció subsegüent a la Interpellació al Consell Executiu sobre la política en matèria de societat del coneixement, (tram. 300-01023/07)

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern a;

1. Presentar davant la Comissió per a la Societat de la Informació, amb caràcter d'urgència, una explicació detallada de les gestions dutes a terme pel Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació respecte del present i futur de la companyia AL-PI.

2. Presentar davant la Comissió per a la Societat de la Informació, en el termini màxim de dos mesos, un informe sobre l'estat actual del Pla Director de les Infraestructures de Telecomunicacions, de l'Ens Gestor d'Infraestructures i de l'Operador Neutre.

3. Presentar davant la Comissió per a la Societat de la Informació, en el termini màxim de quatre mesos, una avaluació de la política de concursos del Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació posant especial èmfasi en la referida al concurs de banda ampla rural.

4. Presentar davant la Comissió per a la Societat de la Informació, en el termini màxim de quatre mesos, un primer balanç de l'evolució de l'ús del programari lliure a l'Administració catalana.

5. Presentar davant aquesta Cambra, en el termini màxim de sis mesos, el Projecte de Llei de la Societat del Coneixement per tal de que es substanciïn els tràmits parlamentaris corresponents, sigui aprovat pel Parlament de Catalunya i entri en vigor el més aviat possible.

6. Endegar las iniciatives oportunes i prendre les mesures necessàries per tal d'evitar que la indústria dels continguts audiovisuals s'allunyi de Catalunya.

Palau del Parlament, 17 de març 2006

Felip Puig i Godes   Antoni Fernández i Teixidó
Portaveu del G. P. de CiU   Diputat del G. P. de CiU

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la prevenció de la violència familiar i la lluita contra aquesta forma de violència

Tram. 302-00170/07

Presentació: Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Reg. 38221 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 20.03.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Felip Puig i Godes, Portaveu i Josep Lluís Cleries i González Diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb el que estableix l'article 139

del Reglament del Parlament, presenten la següent Moció subsegüent a la Interpellació al Consell Executiu sobre la prevenció de la violència familiar i la lluita contra aquesta forma de violència (tram. 300-01022/07)

Moció

El Parlament de Catalunya:

a) Reprova l'Hble. Consellera de Benestar i Família per l'actuació del seu Departament en relació als presumptes maltractaments de la nena Alba, per les seves desafortunades declaracions als mitjans de comunicació dels dies 9 i 10 de març; i per no depurar les responsabilitats polítiques de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència en aquest cas.

b) Insta al Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya a:

1) Examinar, en el cas dels presumptes maltractaments de la nena Alba, tota l'actuació dels diferents Departaments del Govern que hi han intervingut, en especial la intervenció de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (com organisme que té les competències sobre protecció dels menors desemparats) del Departament de Benestar i Família. Aquesta avaluació es portarà a terme amb la finalitat d'esbrinar quins errors s'han produït en l'actuació de cada organisme, de revisar la coordinació entre els diferents Departaments i de resoldre les disfuncions detectades per tal d'evitar que es tornin a repetir fets com aquests.

2) Com a resultat d'aquesta investigació interna, si escau, depurar les responsabilitats que se'n derivin.

3) Revisar amb caràcter urgent la reorganització que s'està portant a terme, des del passat mes de novembre, a la Direcció General d'Atenció a la Infància i a l'Adolescència per evitar les disfuncions que es produeixen en la protecció dels menors desemparats.

Palau del Parlament, 17 de març de 2006

Felip Puig i Godes   Josep Lluís Cleries i González
Portaveu del G. P. de CiU   Diputat del G. P. de CiU

3.30. ALTRES TRAMITACIONS

3.30.06. PROCEDIMENTS RELATIUS AL COMPTE GENERAL DE LES CORPORACIONS LOCALS I A ALTRES INFORMES DE LA SINDICATURA DE COMPTES

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 21/2005: Ajuntament de Barcelona. Exercici 2003

Tram. 258-00031/07

Correcció d'errades de publicació (BOPC 307)

Al BOPC 307, a la pàgina 49,

On diu:

«Termini per a proposar compareixences»

Ha de dir:

«*Termini per a demanar la presentació de l'informe*»

4. INFORMACIÓ

4.50. COMPLIMENT DE RESOLUCIONS I DE MO-
CIONS

4.50.01. COMPLIMENT DE RESOLUCIONS

Control del compliment de la Resolució 305/VII del Parlament de Catalunya, sobre la situació dels drets humans a Txetxènia

Tram. 290-00224/07

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 37937 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 22.03.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-00224/07

Sobre: Resolució 305/VII del Parlament de Catalunya, sobre la situació dels drets humans a Txetxènia

Comissió competent: Comissió Permanent de Legislatura sobre la Unió Europea i d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat

Grup Parlamentari: Comissió Permanent de la Legislatura sobre Cooperació i Solidaritat

En compliment de la Resolució 305/VII del Parlament de Catalunya, sobre la situació dels drets humans a Txetxènia i d'acord amb el que disposen els articles 140.3 i 146.4 del Reglament del Parlament, us informo del següent:

Com a conseller de Relacions Institucionals i Participació de la Generalitat de Catalunya, en data 3 de març he adreçat un escrit al ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació del Govern de l'Estat, mitjançant el qual li comunico el contingut de la Resolució 305/VII del Parlament, sobre la situació dels drets humans a Txetxènia, que adjunto com a documentació annexa al present informe.

Palau de la Generalitat, 14 de març de 2006

Joan Saura i Laporta
Conseller de Relacions Institucionals
i Participació*N. de la R.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.*

4.53. SESSIONS INFORMATIVES I COMPAREIXENCES

4.53.03. SOL·LICITUDS DE SESSIÓ INFORMATIVA

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Política Territorial perquè el conseller de Medi Ambient i Habitatge expliqui les actuacions del Departament amb relació al desplegament de la Llei 22/2003, de protecció dels animals

Tram. 354-00002/07

Sol·licitud i tramitació

Sol·licitud de compareixença: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 37242).

Admissió a tràmit i acord de tramitació com a sessió informativa: Mesa de la Comissió de Política Territorial, sessió del 07.03.2006.

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Política Territorial perquè el conseller de Política Territorial i Obres Públiques expliqui la proposta de Pla d'infraestructures de transport de Catalunya

Tram. 354-00003/07

Sol·licitud i tramitació

Sol·licitud de compareixença: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 37243).

Admissió a tràmit i acord de tramitació com a sessió informativa: Mesa de la Comissió de Política Territorial, sessió del 07.03.2006.

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Política Territorial perquè el conseller de Política Territorial i Obres Públiques expliqui l'actuació del Departament amb relació a l'emplaçament d'un aeroport a la comarca del Bages

Tram. 354-00004/07

Sol·licitud i tramitació

Sol·licitud de compareixença: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 37244).

Admissió a tràmit i acord de tramitació com a sessió informativa: Mesa de la Comissió de Política Territorial, sessió del 07.03.2006.

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Política Territorial perquè el conseller de Política Territorial i Obres Públiques expliqui l'actuació del Departament amb relació a l'elaboració dels plans territorials parcials

Tram. 354-00005/07

Sol·licitud i tramitació

Sol·licitud de compareixença: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 37245).

Admissió a tràmit i acord de tramitació com a sessió informativa: Mesa de la Comissió de Política Territorial, sessió del 07.03.2006.

4.53.05.

SOLLICITUDS DE COMPAREIXENÇA

Sol·licitud de compareixença del secretari d'Habitatge davant la Comissió de Política Territorial perquè informi sobre la documentació tècnica i administrativa que va avalar els certificats que van permetre el reallotjament dels veïns del barri del Carmel de Barcelona i sobre les actuacions del Departament de Medi Ambient i Habitatge en favor dels veïns afectats

Tram. 356-00243/07

Retirada de la sol·licitud

Retirada en la sessió núm. 32 de la Comissió de Política Territorial, tinguda el dia 15.03.2006 (DSPC-C 307).

Sol·licitud de compareixença del conseller de Medi Ambient i Habitatge davant la Comissió de Política Territorial perquè informi sobre la seva actuació en la gestió de la crisi produïda com a conseqüència de l'esfondrament provocat per les obres d'ampliació de la línia 5 del metro al barri del Carmel de Barcelona i sobre la documentació tècnica i administrativa que va avalar els certificats que van permetre el reallotjament dels veïns

Tram. 356-00247/07

Retirada de la sol·licitud

Retirada en la sessió núm. 32 de la Comissió de Política Territorial, tinguda el dia 15.03.2006 (DSPC-C 307).

Sol·licitud de compareixença del conseller de Política Territorial i Obres Públiques davant la Comissió de Política Territorial perquè informi dels objectius, les prioritats, el contingut i els terminis de realització del Pla director d'infraestructures

Tram. 356-00392/07

Retirada de la sol·licitud

Retirada en la sessió núm. 32 de la Comissió de Política Territorial, tinguda el dia 15.03.2006 (DSPC-C 307).

Sol·licitud de compareixença del conseller de Medi Ambient i Habitatge davant la Comissió de Política Territorial perquè informi del contingut, els objectius, les prioritats i el calendari de realització del Pla per al dret a l'habitatge 2004-2007

Tram. 356-00393/07

Retirada de la sol·licitud

Retirada en la sessió núm. 32 de la Comissió de Política Territorial, tinguda el dia 15.03.2006 (DSPC-C 307).

Sol·licitud de compareixença del president del Port de Barcelona davant la Comissió de Política Territorial perquè exposi les línies estratègiques que s'estan impulsant des de l'Autoritat Portuària i la influència que hi té la creixent conflictivitat laboral

Tram. 356-00418/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Territorial, en la sessió núm. 32, tinguda el dia 15.03.2006 (DSPC-C 307).

Sol·licitud de compareixença del conseller de Política Territorial i Obres Públiques davant la Comissió de Política Territorial perquè informi sobre les causes i les conseqüències de la vaga indefinida del sector del transport públic de mercaderies i la seva posició envers la supressió del recàrrec autonòmic en els carburants

Tram. 356-00431/07

Retirada de la sol·licitud

Retirada en la sessió núm. 32 de la Comissió de Política Territorial, tinguda el dia 15.03.2006 (DSPC-C 307).

Sol·licitud de compareixença del conseller de Política Territorial i Obres Públiques davant la Comissió de Política Territorial perquè expliqui la seva posició davant l'informe sobre les obres d'ampliació de la línia 5 del metro de Barcelona, de la Sindicatura de Comptes

Tram. 356-00446/07

Retirada de la sol·licitud

Retirada en la sessió núm. 32 de la Comissió de Política Territorial, tinguda el dia 15.03.2006 (DSPC-C 307).

Sol·licitud de compareixença del conseller de Política Territorial i Obres Públiques i del conseller de Medi Ambient i Habitatge davant la Comissió de Política Territorial perquè fixin llur posició amb relació a la proposta del Govern de la Xarxa Natura 2000, en concret de l'afectació en el Pla especial urbanístic que permet l'ampliació del domini esquiable de Baqueira-Beret

Tram. 356-00455/07

Rebuig de la sol·licitud

Rebutjada per la Comissió de Política Territorial, en la sessió núm. 32, tinguda el dia 15.03.2006 (DSPC-C 307).

Sol·licitud de compareixença del conseller de Política Territorial i Obres Públiques davant la Comissió de Política Territorial perquè expliqui la situació de l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre i quins són els problemes que es deriven de la gestió d'aquesta entitat

Tram. 356-00457/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió informativa adoptat per la Comissió de Política Territorial, en la sessió núm. 32, del 15.03.2006 (DSPC-C 307).

Sol·licitud de compareixença del conseller de Política Territorial i Obres Públiques davant la Comissió de Política Territorial perquè informi sobre les irregularitats detectades en l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre

Tram. 356-00458/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió informativa adoptat per la Comissió de Política Territorial, en la sessió núm. 32, del 15.03.2006 (DSPC-C 307).

Sol·licitud de compareixença de representants de l'Associació del Pla Estratègic Metropolità de Barcelona davant la comissió corresponent perquè presenti el document «Urbanisme, habitatge i cohesió social»

Tram. 356-00459/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Territorial, en la sessió núm. 32, tinguda el dia 15.03.2006 (DSPC-C 307).

Sol·licitud de compareixença del Sr. Joan Ganyet davant la Comissió sobre la Unió Europea perquè informi del Congrés sobre el futur de les muntanyes i del XXIIIè Consell Plenari de la Comunitat de Treball Pirineus

Tram. 356-00463/07

Sol·licitud

Sol·licitud: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 33337).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió sobre la Unió Europea, sessió del 02.03.2006.

Sol·licitud de compareixença del director de l'Institut Universitari d'Estudis Europeus davant la Comissió sobre la Unió Europea perquè informi sobre l'impacte de l'ampliació de la Unió Europea i les seves conseqüències en l'economia catalana

Tram. 356-00464/07

Sol·licitud

Sol·licitud: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 33338).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió sobre la Unió Europea, sessió del 02.03.2006.

Sol·licitud de compareixença del president del Consell Assessor de RTVE a Catalunya davant la Comissió de Control de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre les activitats i els projectes del Consell

Tram. 356-00486/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, en la sessió núm. 21, tinguda el dia 17.03.2006 (DSPC-C 311).

Sol·licitud de compareixença de representants del Consell del Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya perquè exposin el posicionament de l'entitat amb relació al Projecte de llei d'exercici de professions titulades i col·legis professionals

Tram. 356-00506/07

Rebuig de la sol·licitud

Rebutjada per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en la sessió núm. 32, tinguda el dia 22.03.2006 (DSPC-C 314).

Sol·licitud de compareixença de representants del Consell del Col·legi de Metges de Barcelona davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè exposin el posicionament de l'entitat amb relació al Projecte de llei d'exercici de professions titulades i col·legis professionals

Tram. 356-00507/07

Rebuig de la sol·licitud

Rebutjada per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en la sessió núm. 32, tinguda el dia 22.03.2006 (DSPC-C 314).

Sol·licitud de compareixença de representants del Consell del Col·legi Oficial de Metges de Lleida davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè exposin el posicionament de l'entitat amb relació al Projecte de llei d'exercici de professions titulades i col·legis professionals

Tram. 356-00510/07

Rebuig de la sol·licitud

Rebutjada per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en la sessió núm. 32, tinguda el dia 22.03.2006 (DSPC-C 314).

Sol·licitud de compareixença de representants del Consell del Col·legi de Doctors i Llicenciats de Catalunya davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè exposin el posicionament de l'entitat amb relació al Projecte de llei d'exercici de professions titulades i col·legis professionals

Tram. 356-00508/07

Rebuig de la sol·licitud

Rebutjada per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en la sessió núm. 32, tinguda el dia 22.03.2006 (DSPC-C 314).

Sol·licitud de compareixença de representants del Consell del Col·legi Oficial d'Enginyers de Telecomunicacions de Catalunya davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè exposin el posicionament de l'entitat amb relació al Projecte de llei d'exercici de professions titulades i col·legis professionals

Tram. 356-00511/07

Rebuig de la sol·licitud

Rebutjada per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en la sessió núm. 32, tinguda el dia 22.03.2006 (DSPC-C 314).

Sol·licitud de compareixença de representants del Consell del Col·legi Oficial d'Infermeria de Barcelona davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè exposin el posicionament de l'entitat amb relació al Projecte de llei d'exercici de professions titulades i col·legis professionals

Tram. 356-00509/07

Rebuig de la sol·licitud

Rebutjada per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en la sessió núm. 32, tinguda el dia 22.03.2006 (DSPC-C 314).

Sol·licitud de compareixença de representants del Consell del Col·legi Oficial de Diplomats en Infermeria de Girona davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè exposin el posicionament de l'entitat amb relació al Projecte de llei d'exercici de professions titulades i col·legis professionals

Tram. 356-00512/07

Rebuig de la sol·licitud

Rebutjada per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en la sessió núm. 32, tinguda el dia 22.03.2006 (DSPC-C 314).

Sol·licitud de compareixença de representants del Consell del Col·legi d'Advocats de Reus davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè exposin el posicionament de l'entitat amb relació al Projecte de llei d'exercici de professions titulades i col·legis professionals

Tram. 356-00513/07

Rebuig de la sol·licitud

Rebutjada per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en la sessió núm. 32, tinguda el dia 22.03.2006 (DSPC-C 314).

Sol·licitud de compareixença de representants de l'Associació d'Estudis en Prevenció i Salut Laborals davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè exposin el posicionament de l'entitat amb relació al Projecte de llei d'exercici de professions titulades i col·legis professionals

Tram. 356-00516/07

Rebuig de la sol·licitud

Rebutjada per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en la sessió núm. 32, tinguda el dia 22.03.2006 (DSPC-C 314).

Sol·licitud de compareixença de representants de l'Associació d'Higienistes i Auxiliars Dentals de Catalunya davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè exposin el posicionament de l'entitat amb relació al Projecte de llei d'exercici de professions titulades i col·legis professionals

Tram. 356-00514/07

Rebuig de la sol·licitud

Rebutjada per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en la sessió núm. 32, tinguda el dia 22.03.2006 (DSPC-C 314).

Sol·licitud de compareixença de representants del Consell del Col·legi Oficial de Protèctics Dentals de Catalunya davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè exposin el posicionament de l'entitat amb relació al Projecte de llei d'exercici de professions titulades i col·legis professionals

Tram. 356-00517/07

Rebuig de la sol·licitud

Rebutjada per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en la sessió núm. 32, tinguda el dia 22.03.2006 (DSPC-C 314).

Sol·licitud de compareixença de representants de l'Associació de Mestres Industrials Tècnics Superiors davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè exposin el posicionament de l'entitat amb relació al Projecte de llei d'exercici de professions titulades i col·legis professionals

Tram. 356-00515/07

Rebuig de la sol·licitud

Rebutjada per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en la sessió núm. 32, tinguda el dia 22.03.2006 (DSPC-C 314).

Sol·licitud de compareixença del coordinador d'investigacions del Departament de Campanyes i Estudis d'Intermón Oxfam davant la Comissió d'Estudi del Procés de Mundialització de l'Economia i de les Repercussions en les Relacions Internacionals perquè informi sobre el resultat de la reunió de l'Organització Mundial del Comerç del mes de desembre del 2005 a Hong Kong

Tram. 356-00519/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió d'Estudi del Procés de Mundialització de l'Economia i de les Repercussions en les Relacions Internacionals, en la sessió núm. 3, tinguda el dia 15.11.2004.

Sol·licitud de compareixença de representants de la Iniciativa Internacional per a una Vacuna de la Sida (IAVI) davant la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat perquè informin de les iniciatives de l'entitat amb relació a les vacunes de la sida
Tram. 356-00520/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat, en la sessió núm. 16, tinguda el dia 15.03.2006 (DSPC-C 309).

Sol·licitud de compareixença de representants de les Brigades Internacionals de Pau a Catalunya davant la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat perquè informin sobre les activitats de l'entitat
Tram. 356-00522/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat, en la sessió núm. 16, tinguda el dia 15.03.2006 (DSPC-C 309).

Sol·licitud de compareixença del conseller de Política Territorial i Obres Públiques davant la Comissió de Política Territorial perquè informi sobre els despreniments produïts en les obres de la línia 1 del metro a l'estació de la Sagrera, de Barcelona
Tram. 356-00537/07

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud: Sr. Josep Llobet Navarro, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 38015).

Comissió competent: Comissió de Política Territorial.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Mesa del Parlament, sessió del 22.03.2006. (Si s'acorda la compareixença, ha d'ésser substanciada pel procediment de l'article 151 del Reglament del Parlament.)

Sol·licitud de compareixença de la consellera de Benestar i Família davant la Comissió de Política Social perquè informi sobre la possible repatriació de tres infants ucraïnesos
Tram. 356-00538/07

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud: Sr. Josep Lluís Cleries i González, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 38038).

Comissió competent: Comissió de Política Social.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Mesa del Parlament, sessió del 22.03.2006. (Si s'acorda la compareixença, ha d'ésser substanciada pel procediment de l'article 151 del Reglament del Parlament.)

Sol·licitud de compareixença de representants del Col·legi de Farmacèutics de la Província de Barcelona davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè exposin el parer d'aquesta entitat sobre el Projecte de llei d'exercici de professions titulades i de col·legis professionals
Tram. 356-00541/07

Sol·licitud

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 38143).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, sessió del 21.03.2006.

Rebuig de la sol·licitud

Rebutjada per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en la sessió núm. 32, tinguda el dia 22.03.2006 (DSPC-C 314).

Sol·licitud de compareixença de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local perquè el conseller de Governació i Administracions Públiques informi sobre la futura organització territorial de Catalunya

Tram. 356-00546/07

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 38430).

Comissió competent: Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Mesa del Parlament, sessió del 22.03.2006. (Si s'acorda la compareixença, ha d'ésser substanciada pel procediment de l'article 151 del Reglament del Parlament.)

4.53.10. SESSIONS INFORMATIVES I COMPAREIXENCES DE MEMBRES DEL GOVERN

Sessió informativa de la Comissió de Política Territorial perquè el conseller de Política Territorial i Obres Públiques expliqui la situació de l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre i els problemes que deriven de la gestió d'aquesta entitat

Tram. 355-00138/07

Acord de tenir la sessió informativa

Acord de tenir la sessió informativa adoptat per la Comissió de Política Territorial, en la sessió núm. 32, del 15.03.2006 (DSPC-C 307).

Sessió informativa de la Comissió de Política Territorial perquè el conseller de Política Territorial i Obres Públiques informi sobre les irregularitats detectades en l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre

Tram. 355-00139/07

Acord de tenir la sessió informativa

Acord de tenir la sessió informativa adoptat per la Comissió de Política Territorial, en la sessió núm. 32, del 15.03.2006 (DSPC-C 307).

Sessió informativa de la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat perquè el conseller primer informi sobre l'orientació de la política exterior de la Generalitat

Tram. 355-00140/07

Acord de tenir la sessió informativa

Acord de tenir la sessió informativa adoptat per la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat, en la sessió núm. 16, del 15.03.2006 (DSPC-C 309).

4.53.15. SESSIONS INFORMATIVES I COMPAREIXENCES D'AUTORITATS, DE FUNCIONARIS I D'ALTRES PERSONES

Proposta de compareixença de representants de l'Associació de Perceptors de Pensions No Contributives amb relació al Projecte de Llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 352-00001/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social, en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Proposta de compareixença de representants de l'Associació Catalana en Defensa de les Vídues, Vidus, Orfes i Pensionistes amb relació al Projecte de Llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 352-00002/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social, en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Proposta de compareixença de representants de l'Associació Ciutadana pels Drets de les Dones amb relació al Projecte de Llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 352-00003/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social, en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Proposta de compareixença de representants de la Federació d'Associacions de Gent Gran de Catalunya (FATEC) amb relació al Projecte de Llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 352-00006/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social, en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Proposta de compareixença de representants del Collectiu pels Drets de les Dones-Vídues de Catalunya amb relació al Projecte de Llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 352-00004/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social, en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Proposta de compareixença de representants del Comitè Català de Representants de Minusvàlids (Cocarmi) amb relació al Projecte de Llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 352-00007/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social, en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Proposta de compareixença de representants de la Fundació Arrels amb relació al Projecte de Llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 352-00005/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social, en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Proposta de compareixença de representants del Foro de Vida Independiente amb relació al Projecte de Llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 352-00008/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social, en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Proposta de compareixença de representants de l'Associació de Famílies Acolloïdores de Barcelona (Afabar) amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 352-00009/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social, en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Proposta de compareixença d'un representant de l'Associació Ciutadana pels Drets de les Dones amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 352-00013/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social, en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Proposta de compareixença de representants de la Federació ECOM amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 352-00010/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social, en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Proposta de compareixença d'un representant del Collectiu de Vidus i Vídues en Actiu amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 352-00014/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social, en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Proposta de compareixença de representants de l'Àrea d'Afers Socials de Comissions Obreres amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 352-00011/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social, en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Proposta de compareixença de la presidenta del Collectiu pels Drets de les Dones-Vídues de Catalunya amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 352-00015/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social, en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Proposta de compareixença de representants de l'Associació de Famílies Acolloïdores de Barcelona (Afabar) amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 352-00012/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social, en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

— **Proposta de compareixença del president de l'Associació de Perceptors de Pensions No Contributives amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social**

Tram. 352-00016/07

Acord sobre la sollicitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social, en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

— **Proposta de compareixença d'una comissió de la Unió General de Treballadors de Catalunya amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social**

Tram. 352-00019/07

Acord sobre la sollicitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social, en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

— **Proposta de compareixença del representant de la Federació ECOM al Consell Sectorial d'Atenció a les Persones amb Disminució amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social**

Tram. 352-00017/07

Acord sobre la sollicitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social, en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

— **Proposta de compareixença del director de Justícia i Pau amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social**

Tram. 352-00020/07

Acord sobre la sollicitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social, en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

— **Proposta de compareixença de representants de la Federació d'Associacions de Gent Gran de Catalunya (FATEC) amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social**

Tram. 352-00018/07

Acord sobre la sollicitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social, en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

— **Proposta de compareixença de representants de la Fundació Arrels amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social**

Tram. 352-00021/07

Acord sobre la sollicitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social, en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

— **Proposta de compareixença de representants sindicals i d'associacions de bombers del Cos de Bombers de la Generalitat amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya**

Tram. 352-00022/07

Rebuig de la sollicitud

Rebutjada per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en la sessió núm. 32, tinguda el dia 22.03.2006 (DSPC-C 314).

Proposta de compareixença de representants de les associacions de Mossos d'Esquadra amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya

Tram. 352-00023/07

Rebuig de la sol·licitud

Rebutjada per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en la sessió núm. 32, tinguda el dia 22.03.2006 (DSPC-C 314).

Proposta de compareixença de representants de les associacions de policies locals de Catalunya amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya

Tram. 352-00026/07

Rebuig de la sol·licitud

Rebutjada per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en la sessió núm. 32, tinguda el dia 22.03.2006 (DSPC-C 314).

Proposta de compareixença del director de l'Escola de Policia de Catalunya amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya

Tram. 352-00024/07

Rebuig de la sol·licitud

Rebutjada per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en la sessió núm. 32, tinguda el dia 22.03.2006 (DSPC-C 314).

Proposta de compareixença dels representants sindicals i dels dirigents de les associacions d'agents rurals amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya

Tram. 352-00027/07

Rebuig de la sol·licitud

Rebutjada per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en la sessió núm. 32, tinguda el dia 22.03.2006 (DSPC-C 314).

Proposta de compareixença del director de l'Escola de Bombers i Seguretat Civil de Catalunya amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya

Tram. 352-00025/07

Rebuig de la sol·licitud

Rebutjada per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en la sessió núm. 32, tinguda el dia 22.03.2006 (DSPC-C 314).

Proposta de compareixença de representants de les associacions municipalistes de Catalunya amb relació al Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya

Tram. 352-00028/07

Rebuig de la sol·licitud

Rebutjada per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en la sessió núm. 32, tinguda el dia 22.03.2006 (DSPC-C 314).

Compareixença de representants de l'Àrea d'Afers Socials de Comissions Obreres amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 353-00001/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Compareixença de representants de l'Associació de Perceptors de Pensions No Contributives amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 353-00002/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Compareixença de representants de l'Associació Catalana en Defensa de les Vídues, Vidus, Orfes i Pensionistes amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 353-00003/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Compareixença de representants de l'Associació Ciutadana pels Drets de les Dones amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 353-00004/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Substanciació

Compareixença feta en la sessió núm. 38 de la Comissió de Política Social, del 22.03.2006 (DSPC-C 313).

Compareixença de representants del Collectiu pels Drets de les Dones-Vídues de Catalunya amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 353-00005/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Compareixença de representants de la Fundació Arrels amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 353-00006/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Substanciació

Compareixença feta en la sessió núm. 38 de la Comissió de Política Social, del 22.03.2006 (DSPC-C 313).

Compareixença de representants de la Federació d'Associacions de Gent Gran de Catalunya amb relació al Projecte de Llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 353-00007/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Substanciació

Compareixença feta en la sessió núm. 38 de la Comissió de Política Social, del 22.03.2006 (DSPC-C 313).

Compareixença de representants del Comitè Català de Representants de Minusvàlids amb relació al Projecte de Llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 353-00008/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Compareixença de representants del Foro de Vida Independiente amb relació al Projecte de Llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 353-00009/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Compareixença de representants de l'Associació de Famílies Acollidores de Barcelona amb relació al Projecte de Llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 353-00010/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Compareixença de representants de la Federació ECOM amb relació al Projecte de Llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 353-00011/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Compareixença de representants del Collectiu de Vidus i Vídues en Actiu amb relació al Projecte de Llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 353-00014/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Compareixença d'una comissió de la Unió General de Treballadors de Catalunya amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 353-00019/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Compareixença del director de Justícia i Pau amb relació al Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 353-00020/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Social en la sessió núm. 37, tinguda el dia 16.03.2006 (DSPC-C 310).

Substanciació

Compareixença feta en la sessió núm. 38 de la Comissió de Política Social, del 22.03.2006 (DSPC-C 313).

Compareixença del director de la Casa d'Àsia davant la Comissió sobre Cooperació i Solidaritat perquè informi dels principals programes i línies d'acció

Tram. 357-00040/07

Substanciació

Compareixença feta en la sessió núm. 16 de la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat, del 15.03.2006 (DSPC-C 309).

Compareixença del president i el secretari de la Federació Catalana d'ONG per la Pau davant la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat perquè informin sobre les activitats d'aquella entitat

Tram. 357-00196/07

Substanciació

Compareixença feta en la sessió núm. 16 de la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat, del 15.03.2006 (DSPC-C 309).

Compareixença de representants de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya (JARCA) davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè expliquin les propostes de l'associació davant les dificultats que travessa el sector agrari català

Tram. 357-00267/07

Substanciació

Compareixença feta en la sessió núm. 19 de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, del 23.03.2006 (DSPC-C 315).

Compareixença del president del Consell Assessor de RTVE a Catalunya davant la Comissió de Control de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre les activitats i els projectes del Consell

Tram. 357-00299/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals en la sessió núm. 21, tinguda el dia 17.03.2006 (DSPC-C 311).

Compareixença del coordinador d'investigacions del Departament de Campanyes i Estudis d'Intermón Oxfam davant la Comissió d'Estudi del Procés de Mundialització de l'Economia i de les Repercussions en les Relacions Internacionals perquè informi sobre el resultat de la reunió de l'Organització Mundial del Comerç del mes de desembre del 2005 a Hong Kong

Tram. 357-00312/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió d'Estudi del Procés de Mundialització de l'Economia i de les Repercussions en les Relacions Internacionals en la sessió núm. 3, tinguda el dia 15.11.2004.

Substanciació

Compareixença feta en la sessió núm. 13 de la Comissió d'Estudi del Procés de Mundialització de l'Economia i de les Repercussions en les Relacions Internacionals, del 17.03.2006 (DSPC-C 312).

Compareixença del president del Port de Barcelona davant la Comissió de Política Territorial perquè exposi les línies estratègiques que impulsa l'Autoritat Portuària i la influència que hi té la creixent conflictivitat laboral

Tram. 357-00316/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Territorial en la sessió núm. 32, tinguda el dia 15.03.2006 (DSPC-C 307).

Compareixença de representants de l'Associació del Pla Estratègic Metropolità de Barcelona davant la comissió corresponent perquè presenti el document «Urbanisme, habitatge i cohesió social»

Tram. 357-00317/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Política Territorial en la sessió núm. 32, tinguda el dia 15.03.2006 (DSPC-C 307).

Compareixença de la Sra. Elisabeth Lheure, representant de la Comunitat Bahá'í, de Barcelona, davant la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat perquè informi sobre la situació d'aquesta comunitat a l'Iran

Tram. 357-00318/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat en la sessió núm. 16, tinguda el dia 15.03.2006 (DSPC-C 309).

Compareixença de representants de la Iniciativa Internacional per a una Vacuna de la Sida (IAVI) davant la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat perquè informin sobre les iniciatives de l'entitat amb relació a les vacunes de la sida

Tram. 357-00319/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat en la sessió núm. 16, tinguda el dia 15.03.2006 (DSPC-C 309).

Compareixença del Sr. Ramon Roca, representant de la Coordinadora Territorial d'Organitzacions No Governamentals pel Desenvolupament, davant la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat perquè informi sobre les activitats de l'organització

Tram. 357-00320/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat en la sessió núm. 16, tinguda el dia 15.03.2006 (DSPC-C 309).

Compareixença de representants de les Brigades Internacionals de Pau a Catalunya davant la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat perquè informin sobre les activitats de l'entitat

Tram. 357-00321/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat en la sessió núm. 16, tinguda el dia 15.03.2006 (DSPC-C 309).

Compareixença del Sr. Paul Nicholson, representant de la coordinadora internacional La Vía Campesina davant la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat perquè informi sobre les activitats de l'entitat

Tram. 357-00322/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat en la sessió núm. 16, tinguda el dia 15.03.2006 (DSPC-C 309).

Compareixença del Sr. Arcadi Oliveres, president del Consell Català de Foment de la Pau, davant la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat perquè informi sobre la posada en marxa i les activitats del Consell

Tram. 357-00323/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat en la sessió núm. 16, tinguda el dia 15.03.2006 (DSPC-C 309).

4.70. COMUNICACIONS DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT I DEL GOVERN, I D'ALTRES ÒRGANS

4.70.01. COMPOSICIÓ DEL GOVERN, DELEGACIONS DE FUNCIONS I ENCÀRRECS DE DESPATX

Encàrrec del despatx del conseller de Comerç, Turisme i Consum a la consellera de Benestar i Família
Tram. 330-00099/07

Presentació: Conseller primer, del Govern de la Generalitat
Reg. 38458 / Coneixement: Presidència del Parlament, 22.03.2006

AL PRESIDENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Molt Honorable senyor Ernest Benach i Pascual
President del Parlament de Catalunya

Benvolgut president,

Atès el que estableix l'article 63 de la Llei 3/1982, de 23 de març, del Parlament, del President i del Consell Executiu de la Generalitat i de conformitat amb l'article 4.g) de la Llei 1/2005, de 31 de març, del conseller o consellera primer del Govern de la Generalitat, em plau donar-vos compte que durant l'absència del conseller de Comerç, Turisme i Consum, des del dia 21 al 25 de març de 2006, ambdós inclosos, s'encarregarà del despatx del seu Departament la consellera de Benestar i Família.

Barcelona, 3 de març de 2006

Josep Bargalló i Valls
Conseller primer

N. de la R.: El Decret 43/2006, de 3 de març, d'encàrrec de despatx del conseller de Comerç, Turisme i Consum, del dia 21 al 25 de març, ambdós inclosos, és publicat al DOGC 4597, de 21 de març de 2006.

4.70.05. DOCUMENTACIÓ TRAMESA EN COMPLIMENT DE LLEIS I ALTRES NORMES

Memòria explicativa de l'Institut Català del Crèdit Agrari corresponent al període gener-setembre del 2005

Tram. 334-00094/07

Correcció d'errades de publicació (BOPC 307)

Al BOPC 307, a la pàgina 61,

On diu:

«la Memòria explicativa de l'Institut Català de Crèdit [...]»

Ha de dir:

«la Memòria explicativa de l'Institut Català de Crèdit Agrari [...]»

Estats de desenvolupament i d'execució del Pressupost de la Generalitat de Catalunya el 31 de desembre de 2005

Tram. 334-00096/07

Presentació: Conseller, del Departament d'Economia i Finances

Reg. 38212 / Coneixement i tramesa a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost: Mesa del Parlament, 22.03.2006

MOLT HONORABLE SENYOR PRESIDENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

En compliment de l'article 79 del Text Refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, trameto els estats de desenvolupament i d'execució del Pressupost de la Generalitat de Catalunya a 31 de desembre de 2005, i l'informe sobre l'evolució dels resultats no financers i de l'endeutament previst en l'article 21 de la mateixa llei, per al seu lliurament a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost del Parlament de Catalunya.

Antoni Castells
Barcelona, 15 de març de 2006

N. de la R.: La documentació tramesa pel conseller pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

Informe sobre l'evolució del dèficit el 31 de desembre de 2005

Tram. 334-00097/07

Presentació: Conseller, del Departament d'Economia i Finances

Reg. 38212 / Coneixement i tramesa a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost: Mesa del Parlament, 22.03.2006

N. de la R.: L'informe sobre l'evolució del dèficit el 31 de desembre de 2005 es reproduïx dins els Estats de desenvolupament i d'execució del Pressupost de la Generalitat de Catalunya el 31 de desembre de 2005, tram. 334-00096/07.

4.75. DICTÀMENS DEL CONSELL CONSULTIU

Projecte de llei d'exercici de professions titulades i de col·legis professionals

Tram. 200-00027/07

Dictamen del Consell Consultiu

Reg. 38554 / Tramitació: Presidència del Parlament, 23.03.2006

D'acord amb l'article 111.1 del Reglament del Parlament, s'ordena de publicar.

DICTAMEN NÚM. 271

Barcelona, 21 de març de 2006

El Consell Consultiu de la Generalitat de Catalunya, amb assistència dels senyors Joaquín Tornos i Mas, president, Joaquim Borrell i Mestre, secretari, Agustí M. Bassols i Parés, Pere Jover i Presa, Jaume Vernet i Llobet, Jaume Camps i Rovira, i Marc Carrillo, ha acordat d'emetre el següent

DICTAMEN

a sol·licitud del Parlament de Catalunya, en relació amb el Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de llei d'exercici de professions titulades i de col·legis professionals (BOPC núm. 292, de 20 de febrer de 2006).

ANTECEDENTS

1. La Mesa del Parlament de Catalunya, en la sessió del dia 21 de febrer de 2006, a instància de més d'una desena part dels diputats del Parlament, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, va acordar de sol·li-

tar dictamen, d'acord amb els articles 8, primer i 9.1 de la Llei 1/1981, de 25 de febrer, en relació amb el Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de llei d'exercici de professions titulades i de col·legis professionals i les esmenes reservades per defensar en el Ple; i en especial, d'acord amb la petició, pel que fa a aquells articles que poden suposar una limitació al dret a l'accés a la col·legiació professional, així com aquells que impliquen la modificació del principi de reserva de llei pel que fa al règim jurídic dels col·legis professionals (art.2, 5, 6, 35, 36, 50, 51, 52, 54, disposicions addicionals tercera i quarta i disposició transitòria sisena, entre d'altres).

L'escrit de sol·licitud va tenir entrada en el registre d'aquest Consell el dia 22 de febrer de 2006 (Reg. 13199).

2. El Consell Consultiu, en la sessió del dia 22 de febrer de 2006, un cop examinada la sol·licitud formulada, es va declarar competent per emetre el dictamen i va nomenar ponent el conseller senyor Agustí M. Bassols i Parés.

3. En la mateixa sessió va acordar de demanar informació i documentació complementàries als portaveus dels Grups Parlamentaris de Convergència i Unió, Socialistes-Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana de Catalunya, Partit Popular de Catalunya i Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, i al conseller de Justícia de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb l'article 15 del Reglament del Consell.

FONAMENTS

I

El Projecte de llei d'exercici de professions titulades i de col·legis professionals (Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, BOP núm. 292, de 20 de febrer de 2006), objecte del present dictamen, mitjançant el qual es pretén derogar la Llei 13/1982, de 17 de desembre, de col·legis professionals, actualment vigent, consta d'una exposició de motius, vuit títols, quatre disposicions addicionals, sis disposicions transitòries, una disposició derogatòria i una disposició final.

L'exposició de motius ressenya els trets essencials del Projecte de llei, que s'empara en la competència que atribueix a la Generalitat l'article 9.23 de l'EAC, entre els que destaquen:

– L'ampliació de la Llei 13/1982 vigent, en incloure la regulació de les professions titulades, a més de la dels col·legis professionals.

– La regulació, per primer cop, de les associacions professionals com alternativa als col·legis professionals, quan no estigui suficientment justificada la integració obligatòria d'uns professionals en una corporació de dret públic de la naturalesa dels indicats col·legis.

– El restabliment del principi d'adscripció obligatòria en els col·legis professionals de nova creació, que es reserven per integrar les professions de màxima rellevància i transcendència social.

– La creació dels col·legis professionals per decret del govern, mitjançant l'aplicació de la normativa general

4.70.05.

reguladora, sancionada per llei, prèvia la intervenció del Parlament amb un pronunciament favorable.

– El foment de la fusió voluntària dels col·legis preexistents sobre una mateixa professió i la tendència, en endavant, d'un únic col·legi per a cada professió, l'àmbit del qual comprengui tot el territori de Catalunya.

D'acord amb els principis exposats, el Projecte de llei es desenvolupa en els termes següents:

El títol I del Projecte només comprèn tres articles: el primer, que descriu l'objecte de la disposició; el segon, que defineix les professions titulades; i el tercer, que estableix la distinció entre les professions col·legiades i les no col·legiades.

El títol II, comprensiu dels articles del 4 al 13, està dedicat a l'exercici de les professions titulades i conté, entre altres qüestions, la regulació de l'accés al dit exercici en relació amb les condicions habilitants i amb les de reconeixement professional de títols i d'equivalència de condicions, imposades per la normativa comunitària (art. 5); la determinació dels requisits exigits per exercir i les incompatibilitats (art. 6 i 7); els drets i els deures dels professionals (art. 8) i l'eliminació de l'intrusisme (art. 11).

El títol III, que comprèn els articles 14 a 28, està íntegrament dedicat a la regulació del règim disciplinari de les professions titulades, que és exercit per l'Administració de la Generalitat (art. 14), amb la determinació de les infraccions (art. 15 a 18); de les sancions corresponents (art. 20 a 22); del procediment sancionador (art. 24); dels òrgans competents (art. 25) i dels recursos (art. 26), al marge i amb separació del règim disciplinari col·legial.

El títol IV se circumscriu exclusivament a les associacions professionals, que poden constituir-se per persones que exerceixen professions titulades no subjectes a col·legiació i que són susceptibles de formar federacions i, eventualment, confederacions. Conté normes relatives a la seva constitució i règim jurídic (art. 29); les funcions pròpies i delegades d'aquestes entitats (art. 30 i 31); i el règim d'impugnació dels seus actes (art. 32 bis). Queden exclosos d'aquesta regulació les associacions empresarials i els sindicats.

El títol V que constitueix el nucli fonamental del Projecte, sota la rúbrica «Col·legis professionals», es divideix en cinc capítols: el primer (art. 33 a 36) estableix les disposicions generals d'aquests organismes, qualificats com a corporacions de dret públic, amb un sentit molt restrictiu, limitant les professions susceptibles de col·legiació a aquelles l'exercici de les quals requereixi un títol universitari oficial, en les que, a més, concorrin motius d'interès públic que ho justifiquin i una especial rellevància social o econòmica (art. 33 i 34). La seva creació, que ha de respectar una sèrie de requisits contemplats en el Projecte, s'ha de fer per decret del Govern, després d'enviar al Parlament la corresponent proposta de creació, que haurà d'obtenir un pronunciament favorable d'aquest (art. 35). Finalment, aquest capítol fa referència a la incorporació al col·legi professional com a requisit per a l'exercici de les professions titulades, així com al supòsit en què s'excepciona aquest requisit (art. 36).

El capítol II (art. 37 a 40) es refereix a les funcions públiques dels col·legis des del seu vessant de corporacions de dret públic i, a continuació, a les privades, en tant que participen de la naturalesa de les entitats de base associativa privada (art. 37 i 38), així com també a la potestat normativa dels col·legis (art. 40).

El capítol III (art. 41 i 42) s'ocupa de l'àmbit territorial d'actuació dels col·legis i de la regulació de les incorporacions i baixes dels professionals.

El capítol IV (art. 43 a 49), d'acord amb els principis d'autonomia estatutària i democràtica interna, estableix les normes d'organització i funcionament dels col·legis i, per tant, bàsicament, la regulació dels seus estatuts (art. 44 i 45); del règim disciplinari col·legial (art. 46) i dels seus òrgans plenari i de govern (art. 47 a 49).

El capítol V (art. 50 a 54) s'ocupa de les diverses formes de modificació de l'estructura dels col·legis, com ara la fusió, l'escissió o la segregació (art. 50 a 53); i de les causes de dissolució i del procediment a seguir en aquest cas (art. 53 i 54).

El títol VI està dedicat als consells de col·legis professionals i es divideix en quatre capítols: en el primer capítol (art. 55 a 57) s'estableixen les disposicions generals: creació (art. 55); naturalesa i personalitats jurídiques (art. 56); i finalitat (art. 57).

El capítol II (art. 58 i 59) regula les funcions públiques i privades dels consells de col·legis professionals, encapçalades per la funció de representació i defensa de la professió, que constitueix el seu objecte principal, i delimita la seva capacitat normativa.

El capítol III (art. 60 a 62) conté les normes pròpies d'organització i de funcionament d'aquests organismes, d'acord amb el principi d'autonomia estatutària, i el capítol quart en regula la dissolució (art. 63).

El títol VII (art. 64 a 68) conté les normes comunes als col·legis professionals i consells de col·legis professionals i, concretament, el seu règim jurídic (art. 64); els recursos contra els seus actes i acords (art. 65); i el règim econòmic (art. 66). Així mateix, regula les seves relacions amb l'Administració de la Generalitat i amb altres entitats de la mateixa professió situades fora de Catalunya (art. 67 i 68).

El títol VIII (art. 69 a 74) estableix el Registre de col·legis i d'associacions professionals i en regula la seva organització i funcionament.

Les quatre disposicions addicionals fan referència, respectivament, a la possibilitat de l'actualització de les sancions econòmiques per la llei anual de pressupostos; als col·legis professionals integrats per professionals que exerceixen funcions públiques; a la integració territorial dels col·legis professionals; i als requisits necessaris per a la dispensa de col·legiació per a determinats professionals exclusivament vinculats amb l'Administració pública.

Les sis disposicions transitòries responen a les següents finalitats: l'adaptació d'estatuts; l'exempció del requisit de la col·legiació obligatòria; els procediments en tràmit; el compliment de les obligacions registrals; els

professionals integrats en un col·legi únic d'àmbit estatal; i el procés de revisió de l'organització col·legial.

Per la disposició derogatòria es deroga la Llei 13/1982, de 17 de desembre, i les disposicions del mateix o inferior rang en tot el que contradiguin la nova regulació.

La disposició final única habilita el Govern perquè dicti les disposicions de desenvolupament que requereixi l'aplicació de la llei, que entrarà en vigor al cap de tres mesos de la seva publicació al DOGC.

II

1. Com hem dit en el Fonament I, la Generalitat de Catalunya té competència exclusiva respecte els col·legis professionals i l'exercici de les professions titulades i, per tant, per a l'elaboració del Projecte de llei objecte d'aquest dictamen.

Aquesta competència li és atribuïda en mèrits del que disposa l'article 9.23 EAC, que va assumir-la d'acord amb el que preceptua l'article 149.3 CE. Les matèries compreses en l'expressada competència inclouen els «Col·legis professionals i l'exercici de les professions titulades, sens perjudici d'allò que disposen els articles 36 i 139 de la Constitució». Per tant, d'acord amb l'article 25.2 de la mateixa norma estatutària correspon a la Generalitat en aquest àmbit la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva, inclosa la inspecció.

2. L'article 36 del Text constitucional estableix que «La llei regularà les peculiaritats pròpies del règim jurídic dels Col·legis Professionals i l'exercici de les professions titulades. L'estructura interna i el funcionament dels Col·legis hauran de ser democràtics».

L'article 139 CE declara, en el seu apartat 1, que: «Tots els espanyols tenen els mateixos drets i les mateixes obligacions en qualsevol part del territori de l'Estat». I en l'apartat 2 s'ordena que: «Cap autoritat no podrà adoptar mesures que directament o indirectament obstaculitzin la llibertat de circulació i l'establiment de les persones i la lliure circulació dels béns per tot el territori espanyol».

Així, com dèiem en el Dictamen d'aquest Consell, núm. 29, de 17 d'agost de 1982, en relació amb el Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre l'aleshores Projecte de llei de Col·legis Professionals (BOP de 21 de juny de 1982), la referida competència exclusiva, només quedava limitada, en tres sentits: 1r. La regulació del règim jurídic dels col·legis professionals i l'exercici de les professions titulades hauria d'efectuar-se per mitjà de llei, 2n. L'estructura interna i el funcionament dels col·legis haurien de ser democràtics; i 3r. En tots els casos seran respectats els principis d'igualtat davant la llei de tots els ciutadans i el dret d'aquests a establir-se lliurement en tot el territori de l'Estat.

3. Avui, hem d'afegir-hi les limitacions que provenen de la Llei estatal 2/1974, de 2 de febrer, de col·legis professionals.

Aquesta Llei que, com evidencia la seva data, és una norma preconstitucional, és encara vigent avui dia, en virtut de les modificacions parcials de què ha estat ob-

jecte en mèrits de la Llei 14/1978, de 26 de desembre; Llei 7/1997, de 14 d'abril i dels Reials decrets llei 6/1999 i 6/2000, de 16 d'abril i 23 de juny, respectivament. Transcrivim a continuació els preceptes que han estat declarats formalment bàsics:

Article 2.1:

«El Estado y las Comunidades Autónomas, en el ámbito de sus respectivas competencias, garantizan el ejercicio de las profesiones colegiadas de conformidad con lo dispuesto en la ley.

El ejercicio de las profesiones colegiadas se realizará en régimen de libre competencia y estará sujeto, en cuanto a la oferta de servicios y fijación de su remuneración, a la Ley sobre Defensa de la Competencia y a la Ley sobre Competencia Desleal. Los demás aspectos del ejercicio profesional continuarán rigiéndose por la legislación general y específica sobre la ordenación sustantiva propia de cada profesión aplicable.»

Article 2.4:

«Los acuerdos, decisiones y recomendaciones de los Colegios con trascendencia económica observarán los límites del artículo 1 de la Ley 16/1989, de 17 de julio, de Defensa de la Competencia, sin perjuicio de que los Colegios puedan solicitar la autorización singular prevista en el artículo 3 de dicha Ley.

Se exceptúan y, por tanto, no requerirán de la referida autorización singular, los convenios que voluntariamente puedan establecer, en representación de sus colegiados, los Colegios Profesionales de Médicos, con los representantes de las entidades de seguro libre de asistencia sanitaria, para la determinación de los honorarios aplicables a la prestación de determinados servicios.»

Article 3.2:

«Es requisito indispensable para el ejercicio de las profesiones colegiadas hallarse incorporado al Colegio correspondiente. Cuando una profesión se organice por Colegios Territoriales, bastará la incorporación a uno solo de ellos, que será el del domicilio profesional único o principal, para ejercer en todo el territorio del Estado, sin que pueda exigirse por los Colegios en cuyo ámbito territorial no radique dicho domicilio habilitación alguna ni el pago de contraprestaciones económicas distintas de aquellas que exijan habitualmente a sus colegiados por la prestación de los servicios de los que sean beneficiarios y que no se encuentren cubiertos por la cuota colegial. Lo anterior se entiende sin perjuicio de que los Estatutos Generales o, en su caso, los autonómicos puedan establecer la obligación de los profesionales que ejerzan en un territorio diferente al de colegiación de comunicar a los Colegios distintos a los de su inscripción la actuación en su ámbito territorial.

Quando los Colegios estén organizados territorialmente atendiendo a la exigencia necesaria del deber de residencia para la prestación de los servicios, la colegiación habilitará solamente para ejercer en el ámbito territorial que corresponda.»

Article 5, lletres ñ), p) i q):

«Corresponde a los Colegios Profesionales el ejercicio de las siguientes funciones, en su ámbito territorial:

[...]

ñ) Establecer baremos de honorarios, que tendrán carácter meramente orientativo.

[...]

p) Encargarse del cobro de las percepciones, remuneraciones u honorarios profesionales cuando el colegiado lo solicite libre y expresamente, en los casos en que el Colegio tenga creados los servicios adecuados y en las condiciones que se determinen en los Estatutos de cada Colegio.

q) Visar los trabajos profesionales de los colegiados, cuando así se establezcan expresamente en los estatutos generales. El visado no, comprenderá los honorarios ni las demás condiciones contractuales cuya determinación se deja al libre acuerdo de las partes.»

També transcrivim els preceptes de la indicada Llei que, sense constituir legislació bàsica, són d'interès als efectes del present dictamen:

Article 1:

«1. Los Colegios Profesionales son Corporaciones de Derecho público, amparadas por la Ley y reconocidas por el Estado, con personalidad jurídica propia y plena capacidad para el cumplimiento de sus fines.»

Article 2.1, primer paràgraf:

«El Estado y las Comunidades Autónomas, en el ámbito de sus respectivas competencias, garantizan el ejercicio de las profesiones colegiadas de conformidad con lo dispuesto en la leyes.»

Article 4.1 i 2:

«1. La creación de Colegios Profesionales se hará mediante ley, a petición de los profesionales interesados y sin perjuicio de lo que se dice en el párrafo siguiente.

2. La fusión, absorción, segregación, cambio de denominación y disolución de los Colegios Profesionales de la misma profesión será promovida por los propios Colegios, de acuerdo con lo dispuesto en los respectivos estatutos, y requerirá la aprobación por decreto, previa audiencia de los demás Colegios afectados.»

Article 5, lletres e), f) g) i h):

«[...]

e) Estar representados en los Patronatos Universitarios.

f) Participar en la elaboración de los planes de estudio e informar las normas de organización de los Centros docentes correspondientes a las profesiones respectivas y mantener permanente contacto con los mismos y preparar la información necesaria para facilitar el acceso a la vida profesional de los nuevos profesionales.

g) Ostentar en su ámbito la representación y defensa de la profesión ante la Administración, Instituciones, Tribunales, Entidades y particulares, con legitimación para ser parte en cuantos litigios afecten a los intereses profesionales y ejercitar el derecho de petición, conforme a la ley, sin perjuicio de lo dispuesto en el apartado 3 del artículo 1 de esta Ley.

[...]

i) Ordenar en el ámbito de su competencia, la actividad profesional de los colegiados, velando por la ética y dignidad profesional y por el respeto debido a los derechos de los particulares y ejercer la facultad disciplinaria en el orden profesional y colegial.»

La transcripció d'aquesta normativa, permet formular les següents constatacions:

A) Ja en la Llei que venim concretant, l'any 1974, els col·legis professionals van ser tractats com a corporacions de dret públic i, per tant, concebuts com Administració pública estatal impròpia i, actualment, també de la de les comunitats autònomes, tal com ja vàrem assenyalar al Dictamen núm. 269, d'1 de setembre de 2005 (F VII.9); qualificació que significa un reconeixement de la importància de la gestió d'interessos públics i de determinades funcions d'aquest mateix caràcter.

B) L'exigència de la creació per llei dels dits col·legis, lògica conseqüència de la seva qualificació com a corporacions de dret públic i de la importància dels interessos i de les funcions públiques a què acabem de referir-nos, que constitueixen un antecedent a tenir en compte, encara que l'article 4.1, que estableix aquesta exigència, no sigui un precepte declarat formalment bàsic.

C) La declaració de legislació bàsica dels articles 2.1, 2.4, 3.2 i 5.ñ), p) i q) de la Llei de referència, en mèrits del que disposa la Llei 7/1997, de 14 d'abril, de mesures liberalitzadores en matèria de sòl i de col·legis professionals, en la seva disposició final segona, dictada a l'empara de l'article 149.1.18 CE, és especialment important pel que fa a l'article 3.2, el primer paràgraf del qual ha estat objecte d'una última modificació mitjançant el Reial decret llei, de 23 de juny del 2000, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis. En virtut d'aquest Reial decret llei ha quedat definitivament establerta la seva actual redacció que, tal com s'ha transcrit més amunt, conté un important precepte bàsic que estableix l'obligació per a tots els titulars de professions col·legiades d'incorporació als col·legis corresponents.

Als preceptes de general aplicació que s'han enumerat, han de sumar-se les competències estatals sobre les matèries que ens ocupen –col·legis professionals i exercici de les professions titulades– és a dir, els articles 22, 35, 53.1, i 149.1.18 i 30 CE, que completen el quadre distributiu de competències Estat-Generalitat.

D) El títol de l'article 149.1.18 CE, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre les bases del règim jurídic de les administracions públiques i, per tant, sobre els col·legis professionals en la mesura que participen d'aquesta naturalesa, constitueix la clau de l'Estat per intervenir en la matèria de col·legis professionals i va ser a la seva empara que l'article 3.2 de la Llei estatal 2/1974 va ser declarat bàsic en la modificació d'aquesta Llei que va tenir lloc mitjançant la Llei 7/1997, ja citada. Però les seves competències s'han de considerar lligades únicament als aspectes bàsics i nuclears de les funcions administratives o públiques dels col·legis, sense que tampoc puguin envair el vessant que queda subjecte al dret privat.

III

Havent quedat globalment descrits al Fonament I els continguts del Projecte de llei objecte del present dictamen, procedeix que examinem seguidament, d'una manera detallada i en relació amb la seva possible inconstitucionalitat, per haver-se demanat expressament el parer d'aquest Consell sobre el seu contingut, els articles 2, 5 i 6, que es refereixen tots a la regulació de l'exercici de les professions titulades.

1. Abans, però, de determinar si el seu contingut concret s'ajusta o no al bloc de constitucionalitat cal fer algunes consideracions sobre el concepte de professió i, més concretament, sobre el de les professions anomenades titulades, amb el benentès, però, que aquest concepte presenta un estret lligam amb el dels col·legis professionals. En aquest sentit, es pot dir que les professions i la garantia del seu exercici són un *prius* lògic i jurídic per a l'existència dels col·legis professionals i que aquests darrers són, sens dubte, un element de la regulació de l'exercici de la professió.

A) La noció de professió és molt àmplia, de manera que ens limitem a fer una breu reflexió al respecte, per tal d'arribar al concepte que ara interessa, que és el de les professions titulades. En el seu sentit més ampli, es podria considerar la professió com a sinònim d'activitat econòmica individual que es duu a terme a partir d'uns coneixements específics o, també, com a qualsevol activitat lícita i duradora que una persona escull com activitat pròpia. Més estrictament, el Diccionari de la Llengua Catalana (IEC, 1995) la defineix com l'«ocupació que hom exerceix públicament». El Tribunal Constitucional, per la seva part, distingeix entre professió i activitat professional, entenent que aquella primera respon a un concepte més ampli que el d'activitat atès que a la seva vegada inclou, generalment, la realització d'un dispers feix d'activitats professionals, cadascuna de les quals es susceptible, en el seu cas, de tenir una diferent regulació. D'acord amb això, considera que la regulació jurídica d'una professió implica un contingut mínim de titulació, competència i funcions, drets i obligacions, normes deontològiques i organització corporativa que no exigeix, a *contrari sensu*, una activitat professional (STC 386/1993, de 23 de desembre, FJ 3). Altres característiques que el Tribunal considera definidores d'una professió són el seu caràcter permanent i retribuït (STC 74/1994, de 14 de març). Es pot dir, resumidament, que la professió es qualifica pel tipus d'activitat que suposa, que es caracteritza per les notes de publicitat, continuïtat i règim de llibertat en la seva acció, sota un règim d'autonomia i independència. En aquest sentit, les professions socialment configurades obliguen a la persona que les exerceix a adquirir un grau mínim de coneixements i perícia, com també a què les prestacions resultants del seu exercici assoleixin un nivell adequat segons aquest criteri.

El Tribunal Constitucional ha tingut present en la seva jurisprudència l'existència de les professions titulades i les ha definit com aquelles que suposen el condicionament de certes activitats a la possessió d'uns concrets títols acadèmics (STC 83/1984, de 24 de juliol, FJ 3), i en un sentit més precís, ha considerat que aquests títols es corresponen amb la possessió d'estudis superi-

ors i la ratificació d'aquests estudis mitjançant l'obtenció de l'oportú certificat o llicència (STC 42/1986, de 10 d'abril, FJ Primer; 122/1989, de 6 de juliol, FJ 3; 330/1994, de 15 de desembre, FJ 4). Encara es perfila més aquesta qüestió a la Sentència 111/1993, de 25 de març (FJ 9), en la qual es va establir la distinció entre una «capacitació oficial» (referint-se als agents de la propietat immobiliària) i un «título académico oficial» que es precisament lo que permite identificar a las profesiones tituladas.» (FJ 9). Adicionalment, considera que l'exercici d'una professió titulada és inequívocament identificable com a tal en raó d'una mateixa titulació, un idèntic règim professional i una actuació específica en un àmbit determinat (STC 386/1993, de 23 de desembre, FJ 3 i 6).

B) Després d'aquestes consideracions generals cal determinar a continuació quin és el panorama normatiu i competencial en el qual s'emmarca l'exercici de les professions titulades.

a) En primer lloc, cal fer alguna referència al Dret comunitari, per la transcendència que té per a la matèria continguda als articles 36 CE i 9.23 EAC. És clar que l'accés a la professió i el seu exercici són part integrant de la llibertat de circulació i que, per tant, en la regulació de les professions titulades incideixen dues rellevants llibertats comunitàries: la lliure circulació de persones i la de prestació de serveis en l'espai d'un mercat interior europeu [art. 3.1c) i 43 i ss del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea]. Aquestes llibertats, mitjançant la supressió dels corresponents obstacles, tenen com a objectiu, entre d'altres, que els nacionals dels Estats membres tinguin la facultat d'exercir una professió, per compte propi o d'altri, en un altre Estat membre que no sigui aquell en el qual han adquirit les seves qualificacions professionals. Per assolir aquest objectiu s'articula tot un sistema de reconeixement de qualificacions professionals entre els Estats membres que, recentment, ha racionalitzat, simplificat i millorat la Directiva 2005/36/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de setembre de 2005 (que substitueix més de 10 Directives anteriors elaborades sobre aquesta qüestió). La citada Directiva s'aplica a tots els nacionals d'un Estat membre, incloent els membres de les professions liberals, que es proposin exercir una professió regulada, per compte propi o d'altri, en un Estat membre diferent d'aquell en el qual van obtenir les seves qualificacions professionals, ja sigui sota els règims diferents de prestació transfronterera de serveis temporals i ocasionals o d'establiment amb caràcter permanent. S'entén per professió regulada, a l'efecte de l'aplicació d'aquesta normativa, aquella activitat o conjunt d'activitats professionals l'accés a les quals, el seu exercici o modalitat d'exercici estan subordinats de manera directa o indirecta, en virtut de disposicions legals, reglamentàries o administratives, a la possessió de determinades qualificacions professionals (art.1). Es tracta, per tant, d'un concepte ampli de professió, que inclou, entre d'altres supòsits, les professions titulades a les quals fem referència.

D'acord amb això, el preàmbul de la Norma comunitària estableix que: «La garantía que confiere la presente Directiva a las personas que hayan adquirido sus

calificaciones profesionales en un Estado miembro para acceder a la misma profesión y ejercerla en otro Estado miembro con los mismos derechos que los nacionales, debe entenderse sin perjuicio del cumplimiento por el profesional migrante de las condiciones de ejercicio no discriminatorias que pueda imponerle este último Estado miembro, siempre que tales condiciones estén justificadas objetivamente y sean proporcionadas». Per tant, els Estats membres estan obligats a tenir en consideració les qualificacions professionals adquirides en un altre Estat membre, tot i que també poden imposar a la persona que exerceixi una professió en el seu territori requisits específics motivats per l'aplicació de les normes professionals, justificades per l'interès general (normes en matèria d'organització de la professió, normes professionals que inclouen les deontològiques, i normes de control i de responsabilitat). Es pretén així evitar que alguns ciutadans es puguin sostreure de manera abusiva de l'aplicació del dret dels Estats en matèria de professions. Així mateix, en absència d'harmonització de les condicions mínimes d'accés a les professions regulades pel règim general, el Estats membres d'acollida poden imposar mesures compensatòries, proporcionades i que tinguin en compte l'experiència professional del ciutadà d'un altre Estat membre, consistents en proves d'aptitud, períodes de pràctiques, etc.

b) El text de la Constitució espanyola no proclama expressament la llibertat professional, però es poden esmentar diverses previsions que hi incideixen directament o indirecta. Aquest és el cas de l'article 35 CE, que proclama el dret a la lliure elecció de professió; l'article 36 CE, que estableix la reserva de llei per a regular l'exercici de les professions titulades, i la regla competencial de l'article 149.1.30 CE, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre la: «Regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals [...]». L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, com s'ha dit en el Fonament anterior d'aquest dictamen, conté una regla competencial expressa en aquesta matèria, ja que atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva sobre l'exercici de les professions titulades, sens perjudici d'allò que disposen els articles 36 i 139 de la Constitució.

L'article 35 CE reconeix el dret a la lliure elecció de professió o ofici i és evident que aquesta llibertat d'elecció, en el moment en què l'individu adopta la decisió personal d'elegir una professió, es manifesta en la llibertat d'exercici de la professió escollida. Tot i que aquest precepte no parla de reserva de llei, resulta evident que la dita reserva vindria imposada per l'article 53.1 CE, i hauria de respectar un contingut essencial d'aquesta llibertat d'elecció.

A continuació, l'article 36 CE estableix una reserva de llei expressa per regular l'exercici d'un tipus concret de professió, que és la titulada. La raó d'aquesta previsió és, precisament el fet que la professió titulada es caracteritza perquè el seu exercici es sotmet a una sèrie de condicionaments. En aquest sentit, i per tal d'evitar els abusos que la transformació de professions lliures en professions titulades pot comportar, la Constitució ha sotmès aquesta matèria a la reserva de llei. Ha de ser,

doncs, la decisió de la col·lectivitat expressada en una llei i fonamentada en interessos públics i no una decisió sectorial o corporativa basada en interessos particulars, la que estableixi la regulació de l'exercici professional titulat, sobretot en el seus aspectes més restrictius: tant respecte al condicionament previ per poder accedir al seu exercici, com seria el cas de l'exigència de titulació, com respecte al seu exercici concret, com podria ser, en el seu cas, l'exigència de col·legiació, aspecte aquest que s'examinarà més endavant amb més detall. Cal advertir abans, però, que amb caràcter previ a la Constitució es van dictar moltes normes que regulaven l'exercici de les professions, reglamentàries i de dubtosa cobertura legal. De la interpretació conjunta d'aquestes normes, algunes encara vigents i a vegades de caràcter sectorial, s'obté la imatge de les professions, que és complexa, per la diversitat de regulacions i el seu caràcter fragmentari i pel rang normatiu de les disposicions que les afecten que, no obstant això es vàlid, ja que la doctrina constitucional no exigeix de manera retroactiva la reserva de llei que imposa l'article 36 CE (STC 111/1993, de 25 de març, FJ 4).

Aquesta decisió de convertir una professió lliure en una de titulada pot tenir també altres implicacions importants en les situacions jurídiques dels professionals que l'exerceixen o l'han d'exercir: aquest seria el cas, per exemple, dels professionals que, sense posseir el títol, realitzaven aquesta activitat professional. En relació amb aquesta darrera qüestió, només cal apuntar que la titulació acadèmica no pot ser «un dret adquirit per la professió», ja que no prevalen els «drets» de la professió sinó l'interès públic de la comunitat que subjau en aquesta professió concreta. Això no vol dir que, a la pràctica, i com a regla general, s'adoptin en aquests casos solucions de compromís com permetre als professionals que han acreditat aquesta condició abans de la transformació del títol, continuar exercint sense aquell o establir facilitats per obtenir el nou títol.

Dit això, cal dilucidar quin és l'abast de la reserva de llei pel que fa a l'exercici de les professions titulades. La jurisprudència constitucional entén que «correspon al legislador, d'acord amb les exigències de l'interès públic i les dades produïdes per la vida social, considerar quan existeix una professió, quan aquesta deixa de ser enterament lliure i passa a ser una professió titulada», així com també que el legislador pot regular aquesta matèria respectant, però, el contingut essencial de la llibertat professional (STC 42/1986, de 10 d'abril, FJ Primer). Aquest contingut essencial pot modular-se en funció del tipus de professió de què es tracti però, breument i resumidament, es pot dir que consisteix, precisament, en el fet que l'activitat professional es realitzi dintre d'un marc de llibertat responsable, de manera que qui actua com a professional assumeixi la responsabilitat de donar als seus actes el contingut, l'abast i el sentit que ell considera que han de tenir en les circumstàncies en les quals es desenvolupa l'activitat.

És evident que la determinació dels pressupòsits i les condicions exigibles per a l'exercici de qualsevol professió d'aquest tipus formen part necessària d'aquesta reserva de llei i que un pressupòsit per a l'exercici de

les professions titulades, com es desprèn del que s'ha exposat al principi d'aquest Fonament, és l'obtenció del títol professional o acadèmic que habiliti per a practicar-la; és a dir, la determinació del títol exigible per al seu exercici. Així mateix, un altre aspecte clarament lligat a l'anterior, referit als efectes més immediats que produeix aquest títol, és la determinació de les atribucions de competència professional que actuen com a factor que delimita la professió en concret. I, finalment, també ho és l'adopció d'altres mesures restrictives del lliure exercici com, en el seu cas, la decisió de convertir una professió titulada en col·legiada.

Amb caràcter general, el Tribunal Constitucional considera que les normes que característicament regulen una professió són la titulació requerida, el camp en el qual es desenvolupa la professió, les obligacions i els drets dels professionals, les normes deontològiques que han de seguir i, en suma, la seva organització corporativa. Entenem, però, que aquest contingut no exigeix en la seva totalitat rang formal de llei i que pot ser complementat per via reglamentària. No obstant això, s'han de regular per llei els seus aspectes principals i, sobretot, els aspectes que tenen efectes restrictius sobre el lliure exercici de la professió o altres drets fonamentals.

L'article 36 CE no és una norma d'atribució competencial, atès que no prejutja a quin legislador, estatal o autonòmic, i amb quin abast li correspon la regulació legal a què fa esment, de forma que cal recórrer a altres paràmetres d'interpretació constitucional per delimitar aquesta qüestió.

El Tribunal Constitucional ha establert un lligam entre la regulació de les professions titulades i l'article 149.1.30 CE, com es pot constatar, entre altres, a la Sentència 122/1989, de 6 de juliol (FJ 3), quan diu:

«[...] la competencia reservada al Estado por el citado art. 149.1.30 de la Constitución comprende como tal «la competencia para establecer los títulos correspondientes a cada nivel y ciclo educativo, en sus distintas modalidades, con valor habilitante tanto desde el punto de vista académico como para el ejercicio de las profesiones tituladas, es decir, aquellas cuyo ejercicio exige un título (*ad ex*: Graduado Escolar, Bachiller, Diplomado, Arquitecto Técnico o Ingeniero Técnico en la especialidad correspondiente, Licenciado Arquitecto, Ingeniero, Doctor), así como comprende también la competencia para expedir los títulos correspondientes y para homologar los que no sean expedidos por el Estado». Y esta misma doctrina se reitera en la STC 82/1986. Es claro, por tanto, que la competencia que los órganos centrales del Estado tienen para regular las condiciones de obtención, expedición y homologación de los títulos profesionales se vincula directamente a la existencia de las llamadas profesiones tituladas, concepto éste que la propia Constitución utiliza en el art. 36, y que implícitamente admite, como parece obvio, que no todas las actividades laborales, los oficios o las profesiones en sentido lato son o constituyen profesiones tituladas. [...] corresponde al legislador, atendiendo a las exigencias del interés público y a los datos producidos por la vida social, determinar cuándo una profesión debe pasar a ser profesión titulada, y no es dudoso que, con arreglo al texto del art. 149.1.30 de la

Constitución, es el legislador estatal quien ostenta esta competencia exclusiva.»

Però, com es pot constatar, també en aquesta mateixa Sentència i en altres de posteriors ha desvinculat aquest títol competencial estatal de creació o regulació dels títols acadèmics i professionals, de les altres activitats laborals, oficis o professions en sentit ampli (STC 122/1989, de 6 de juliol, FJ 3) i, en consonància amb aquesta idea, ha distingit expressament aquells aspectes que considera que es corresponen amb la creació d'una professió titulada, en els termes abans exposats, de la determinació d'altres requisits previs (autoritzacions, superació de proves d'aptitud, habilitacions etc.) per a l'exercici de certes activitats professionals. Així, entre d'altres, les Sentències 122/1989, de 6 de juliol, FJ 3; 111/1993, de 25 de març, FJ 8; 386/1993, de 23 de desembre, FJ 6, etc. Per totes, es reproduïx part del Fonament Jurídic 5 de la Sentència 122/1989, de 6 de juliol:

«Es cierto, sin embargo, que en la reserva al Estado de la competencia enunciada en el art. 149.1.30 de la Constitución subyace el principio de igualdad de derechos de todos los españoles en cualquier parte del territorio del Estado (art. 139.1 de la Constitución), y que, por lo mismo, dicho principio está estrechamente vinculado a aquella competencia (STC 82/1986, fundamento jurídico 12). Pero no cabe admitir, sin más que por la sola apelación al principio de igualdad, corresponda al Estado, en ausencia de otro título competencial específico, la regulación de las condiciones de acceso y ejercicio de toda actividad profesional, pues ello chocaría abiertamente con lo dispuesto en el art. 149.1.30, que no reserva al Estado el control o la habilitación de cualesquiera actividades profesionales, sino sólo le encomienda la regulación de las condiciones de obtención, expedición y homologación de los títulos profesionales, en el sentido propio que ha de darse a este concepto y que ya expusimos más arriba.»

En definitiva, no pot ser negada la transcendència que té la normativa estatal *ex* article 149.1.30 CE en la delimitació de l'àmbit d'actuació de les professions titulades, ja que al legislador estatal, d'acord amb la doctrina del Tribunal Constitucional, li correspon lligar a un títol acadèmic i/o professional determinades activitats professionals que el caracteritzen. Però, addicionalment, la normativa autonòmica, partint del contingut i efectes reconeguts als títols, podrà regular les modalitats (circumstàncies i requisits) del seu exercici concret.

c) No es pot tancar aquest part del nostre estudi sense fer referència a l'article 139 CE, en la mesura que el mateix article 9.23 EAC s'hi remet. Aquesta ha de ser una referència breu, que no entrarà en l'àmplia polèmica que ha suscitat l'aplicació del referit precepte constitucional. En primer lloc, s'ha d'assenyalar que no es tracta d'un precepte atributiu de competències (STC 95/1984, de 18 d'octubre; 52/1988, de 24 de març; 14/1989, de 26 de gener; 66/1991, de 22 de març; 100/1991, de 13 de maig; etc.), sinó que el Tribunal Constitucional l'ha concebut com a límit a l'exercici de les competències autonòmiques i, en ocasions, com a pauta interpretativa del sistema de repartiment de competències, però utilitzant-lo com argument adicional i com-

plementari del títol competencial en conflicte (STC 32/1983, de 28 d'abril; 87/1985, de 16 de juliol i 96/1984, de 19 d'octubre).

En relació amb l'apartat 1 de l'article 139 CE, el Tribunal Constitucional l'ha diferenciat d'altres principis constitucionals com el dret a la igualtat de l'article 14 CE (la divergència entre normes que emanen de poders legislatius diferents no pot donar lloc a una pretensió d'igualtat a l'empara d'aquest precepte: STC 319/1993, de 27 d'octubre, FJ 5); ha especificat que no pot emparar una rigorosa i monolítica uniformitat de l'ordenament en tot el territori de l'Estat (STC 37/1981, de 16 de novembre, FJ 2), si bé ha admès que pretén garantir una determinada uniformitat normativa i preservar una posició comú a tots els ciutadans de l'Estat, més enllà de les diferències que inexcusablement resulten del legítim exercici de l'autonomia (STC 319/1993, de 27 d'octubre, FJ 5 i 122/1988, de 22 de juny, FJ 5). Però aquest precepte no hauria de tenir una invocació separada del subsegüent apartat 2, que estableix una clàusula de prohibició, consistent en objectar, pel que ara interessa, les mesures que directament o indirecta obstaculitzin la llibertat de circulació i l'establiment de les persones en tot el territori de l'Estat. Respecte a aquesta darrera previsió, el Tribunal Constitucional, en la Sentència 66/1991, de 22 de març (FJ 2), ha tingut l'ocasió d'assenyalar que: «[...] no toda medida que incida en la libre circulación de bienes –y personas– por el territorio nacional es necesariamente contraria al art. 139.2 de la Constitución sino que únicamente lo será cuando persiga de forma intencionada la finalidad de obstaculizar la libre circulación o genere consecuencias objetivas que impliquen el surgimiento de obstáculos que no guarden relación y sean desproporcionados respecto del fin constitucionalmente lícito que pretenda la medida adoptada [STC 37/1981, fundamento jurídico 2.º]. Asimismo, hemos precisado que las regulaciones autonómicas que [...], al disponer la prohibición que se impugna en este proceso prevengan la intervención de los poderes públicos en el ámbito económico, introduciendo un régimen diverso del o de los existentes en el resto de la Nación es admisible con tal que dentro del ámbito competencial respectivo, «resulte proporcionada al objeto legítimo que se persigue, de manera que las diferencias y peculiaridades en ellas previstas resulten adecuadas y justificadas por su fin [STC 88/1986, fundamento jurídico 6.º]». Y, en fin, desde sus primeras resoluciones [STC 26/1981, fundamento jurídico 15], ha venido a decir el Tribunal que, no siendo los derechos que la Constitución reconoce garantías absolutas, las restricciones a que puedan quedar sometidos son tolerables siempre que sean proporcionadas, de modo que, por adecuadas, contribuyan a la consecución del fin constitucionalmente legítimo al que propendan, y, por indispensables, hayan de ser inevitablemente preferidas a otras que pudieran suponer para la esfera de libertad protegida, un sacrificio menor».

Per valorar la legitimitat constitucional de la mesura en qüestió a què fa referència l'article 139.2 CE cal, en definitiva, que aquesta mesura resulti legítima des d'altres criteris constitucionals (competencials, respecte dels drets fonamentals, etc.) i afecti en un sentit restric-

tiu o, en general, pertorbador, el tràfic intercomunitari o estatal. El paràmetre més important d'enjudiciament de la dita mesura serà la seva proporcionalitat i l'adequació a la finalitat que la justifica. Respecte al criteri de proporcionalitat, ens remetem a les consideracions que sobre aquest principi vàrem elaborar al Dictamen núm. 224, de 22 de gener de 2002 (F. IV). Pel que fa al caràcter indispensable o necessari de la mesura, només cal enunciar que el Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees utilitza el criteri de la substituïbilitat amb l'objectiu de rebutjar aquelles mesures que tenen una alternativa igualment vàlida, amb efectes menys restrictius per a la lliure circulació.

2. Després de les consideracions anteriors, passem a examinar la constitucionalitat dels preceptes 2, 5 i 6, del Projecte de llei que es dictamina i respecte als quals se sollicita el nostre parer, així com també, per connexió, aquells preceptes que hi tinguin una relació directa.

L'article 2, als efectes de la llei que es dictamina, estableix un concepte de professió titulada, entenent que «són professions titulades les que es caracteritzen per l'aplicació de coneixements i tècniques per a l'exercici de les quals cal tenir un títol acadèmic universitari, acreditatiu de la completa superació d'un pla d'estudis, que habiliti per a l'exercici professional d'acord amb la normativa vigent i, si s'escau, per a complir les altres condicions establertes per llei.»

El contingut del concepte de «professió titulada», que s'ha descrit, coincideix substancialment amb el mateix concepte elaborat per la doctrina constitucional a l'efecte de l'aplicació de l'article 149.1.30 CE, al qual s'ha fet referència anteriorment en aquest mateix Fonament, tot i que afegeix una ulterior especificació: el títol acadèmic universitari a què fa referència ha de ser acreditatiu de la completa superació d'un pla d'estudis. Però la qüestió que ara planteja aquest precepte no és el seu contingut material sinó si pot establir-lo el legislador català en virtut de les seves competències constitucionalment i estatutàriament assumides. D'acord amb el que s'ha exposat amb anterioritat, correspon a l'Estat la creació de les professions titulades d'àmbit estatal, a partir de la regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació dels títols acadèmics i professionals corresponents, així com també li correspon regular els aspectes principals que permeten identificar les atribucions professionals de cadascuna d'aquelles. En aquest sentit, no sembla que pertoqui al legislador català delimitar un concepte, sense més especificació, que, fins al moment, la doctrina i la jurisprudència ordinària i constitucional, a la llum de l'article 36 CE, han considerat inherent a una competència exclusiva estatal (art. 149.1.30 CE) i respecte al qual el titular d'aquesta competència té la capacitat de decidir l'abast que li dona o donarà (que pot ser el que s'admet actualment o pot evolucionar).

Per tant, el precepte examinat no vulnera la Constitució si s'interpreta que configura un nou concepte de professió titulada d'àmbit autonòmic, que quedaria al marge de l'abast de la competència estatal, ja que només s'aplicaria en aquells supòsits en els quals no fos necessari un títol acadèmic o professional expedit i homologat per

l'Estat. Les mateixes consideracions són aplicables per connexió al que disposa l'apartat 2 de l'article 4.

L'article 5 conté tres apartats. L'apartat 1 conté una declaració general sobre les condicions d'accés a l'exercici de les professions titulades, enteses aquestes darrereres en un sentit ampli (totes les que exigeixen un títol acadèmic). Així, i només pel que fa a les professions titulades d'àmbit estatal, en la mesura que el precepte es remet a les «condicions habilitants establertes legalment» i que aquesta remissió preserva, en el seu cas, les competències estatals en la matèria, no es fan objeccions d'inconstitucionalitat. El segon, atès que es remet a la normativa comunitària, de directa aplicació en aquesta qüestió, com hem tingut ocasió d'explicar anteriorment, no ofereix tampoc cap retret d'inconstitucionalitat. I el tercer, planteja algunes qüestions que s'examinaran seguidament.

Aquest apartat tercer estableix que l'accés a l'exercici professional pot quedar condicionat, si així ho estableix una llei i en els termes que aquesta disposi, a una formació pràctica prèvia o a l'obtenció d'una acreditació d'aptitud, amb la participació dels col·legis professionals i de les universitats.

En primer lloc i des d'una perspectiva formal, una previsió com la que es dictamina, que suposa un condicionament o restricció que afecta el lliure exercici professional (art. 35 CE), requereix la seva adopció mitjançant una llei, d'acord amb el que preveu l'article 36 CE i la interpretació que del seu contingut s'ha fet. En aquest sentit, el precepte que s'analitza no ofereix cap objecció d'inconstitucionalitat, ja que es remet a una llei i als termes que aquesta disposi.

Seguidament, a partir d'una primera anàlisi competencial del mateix precepte, es pot dir que el legislador català, d'acord amb les competències assumides sobre l'exercici de les professions titulades (art. 9.23 EAC), pot valorar la necessitat d'establir requisits complementaris per a l'exercici de les activitats professionals titulades, considerades en un sentit ampli, i sempre que es tingui en compte allò que es deriva de la competència exclusiva estatal sobre els títols acadèmics i professionals. Aquests requisits d'accés a l'exercici professional, com ara l'exigència d'una formació pràctica prèvia o l'obtenció d'una acreditació de sol·licitud, s'han d'examinar però des de la perspectiva de l'article 139 CE.

El precepte que es dictamina inclou, en principi, qualsevol tipus de professió titulada. Així, quan es tracti de professions col·legiades i siguin aquestes d'àmbit estatal, els requisits anteriors només podran exigir-se prèviament a l'adscripció a col·legis de l'àmbit territorial de Catalunya i sempre que es tracti d'exercir una prestació de serveis professionals de caràcter permanent, per aplicació del principi de col·legiació única (art. 3.2 de la Llei 2/1974, al qual ens referirem més endavant). A més, tant en aquest darrer supòsit com també quan es tracti d'altres professions titulades no col·legiades (ja siguin aquestes d'àmbit estatal o autonòmic), la mesura en qüestió s'haurà d'analitzar cas per cas, per tal de determinar si compleix les condicions de proporcionalitat i d'adequació a la finalitat desitjada i conclou que no obstaculitza la llibertat de circulació de serveis, ni vulnera el principi d'igualtat dels drets i les obligacions

de tots els ciutadans en qualsevol part del territori de l'Estat.

Des d'una altra perspectiva, la del Dret comunitari, ja s'ha vist que la Directiva 2005/36/CE contempla la possibilitat que els Estats membres estableixin requisits de formació complementària, proves d'aptitud etc. per a la prestació en el seu territori dels serveis professionals dels ciutadans d'altres Estats de la Unió. Per aquest motiu, com s'ha dit en el raonament anterior, s'hauria d'analitzar cadascun dels supòsits concrets per tal de determinar si les mesures que estableixi el legislador català a l'empara de l'article 5.3 del Projecte de llei, en cas d'aplicar-se als dits professionals i quan aquests prestin serveis amb caràcter temporal o ocasional, obstaculitzen o no la seva llibertat de circulació i de prestació dels serveis professionals.

En conclusió el precepte examinat no vulnera la Constitució.

L'article 6 del Projecte de llei enumera una sèrie de requisits generals que han de complir les persones per poder exercir una activitat professional titulada. Més concretament, la lletra a) del seu primer apartat estableix que cal «Tenir el títol acadèmic i les condicions que determina l'article 5».

D'acord amb la menció genèrica que es fa al «títol acadèmic» no queda clar si l'àmbit d'aplicació d'aquest precepte es refereix a les mateixes professions titulades de què parla l'article 2 (només les professions que deriven de títols acadèmics universitaris) o bé si té un sentit més ampli, la qual cosa crea una certa confusió.

Dit això, cal examinar, però, el contingut de la norma esmentada, des de la perspectiva de la seva constitucionalitat. Així, respecte la citada lletra a) del seu apartat 1, directament relacionada amb els requisits que configuren una professió com a titulada, hem de fer extensives les consideracions efectuades per a l'article 2 del Projecte de llei. No obstant això, i en la mesura que es remet a l'article 5 i, per tant, a les condicions que, en el seu cas, estableixi el legislador estatal competent en funció de la matèria de què es tracti, podem considerar-lo ajustat al bloc de constitucionalitat.

A tall d'exemple de les possibles contradiccions que es pretenen salvar amb aquesta interpretació, es pot citar la Llei estatal 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries, que té com a objecte la regulació dels aspectes bàsics de les professions sanitàries titulades, en allò que es refereix al seu exercici per compte propi o d'altri (art. 1). Alguns dels seus preceptes tenen també caràcter exclusiu en virtut de la competència estatal sobre títols acadèmics i professionals (disposició final primera). Més concretament, caldria referir-se al seu article 2 que, quan defineix les professions titulades sanitàries, contempla la possibilitat de declarar formalment, com a professió sanitària titulada i regulada, i mitjançant una norma amb rang de llei, una determinada activitat desproveïda de titulació. Així, a continuació, el mateix precepte afegeix: «De conformitat amb el que estableix la Llei 10/1986, de 17 de març, sobre odontòlegs i altres professionals relacionats amb la salut dental, tenen caràcter de professió sanitària la de protètic dental i la d'higienista dental».

Pel que fa a la resta de les previsions normatives, referides tots elles a normes generals d'obligatòria observança per a l'exercici concret de les activitats professionals, no presenten, en principi, cap objecció de constitucionalitat.

IV

En aquest Fonament s'estudiarà la constitucionalitat dels articles 35 i 36 del Projecte de Llei i altres connexos, com són els articles 50, 51, 52, 54 i les disposicions addicionals tercera i quarta i la disposició transitòria sisena, als quals la sol·licitud de dictamen es refereix especialment, sens perjudici d'estendre també el nostre examen a l'article 53, per la seva evident relació temàtica amb la dita sol·licitud i perquè, *prima facie*, ofereix dubtes sobre la seva constitucionalitat.

Per la innovació que suposa el contingut de l'article 35 respecte la pràctica jurídica dels col·legis professionals, iniciem aquesta part del nostre estudi amb un comentari sobre aquest.

1. Aquest precepte que, com hem dit és, sens dubte, un dels més innovadors de tot el Projecte de Llei que dictaminem i és el que tracta els aspectes més rellevants de les matèries objecte de la seva regulació –la creació dels col·legis professionals i l'exercici de les professions col·legiades– està dividit en quatre apartats, que estableixen la normativa següent:

L'apartat 1 disposa:

- a) La limitació de la col·legiació a les professions, l'exercici de les quals requereixi un títol universitari oficial;
- b) La concurrència, en aquestes professions, de motius d'interès públic que en justifiquin la col·legiació, entenent com a tals aquelles la titulació de les quals les habiliti específicament per a l'exercici d'actes o prestacions essencials en relació amb la salut, el patrimoni, els béns o els serveis col·lectius o que afectin directament els drets fonamentals i les llibertats públiques;
- c) Que, a més, les funcions inherents a les expressades professions tinguin una especial rellevància social o econòmica.

L'apartat 2 preceptua que la creació dels col·legis professionals es faci per decret i que, a més dels requisits fixats a l'apartat 1, cal que:

- a) Hi hagi un nombre de professionals en exercici lliure suficientment ampli que ho justifiqui;
- b) No hi hagi la possibilitat d'integració del col·lectiu sol·licitant en un col·legi professional preexistent;
- c) Ho demani un nombre suficientment representatiu dels professionals afectats.

L'apartat 3 declara únicament que les disposicions previstes a l'apartat 2 poden ser objecte de desenvolupament i concreció per via reglamentària.

I l'apartat 4 estableix, com a requisit previ a l'aprovació del decret de creació d'un col·legi, la tramesa d'una proposta del Govern al Parlament i l'emissió per aquest d'un pronunciament favorable al contingut de la proposta, sense el qual la creació del col·legi no es podrà dur a terme.

Passem a continuació a examinar i valorar cada un dels precedents apartats, breument i separada, a fi de fixar i raonar l'opinió del Consell en referència a la seva adequació a la Constitució i a l'Estatut.

Constatem, respecte de l'apartat 1, el sentit clarament restrictiu que es desprèn de la limitació de les professions subjectes a col·legiació a les que disposin d'un títol acadèmic universitari que, a més, sigui oficial.

Per tant, queden fora de l'organització col·legial totes aquelles professions que tot i disposar d'un títol acadèmic universitari, que s'exigeix per a totes les professions anomenades titulades, d'acord amb el que preveu l'article 2 del Projecte de Llei, no sigui aquest títol oficial. D'acord amb això, per tal de delimitar l'abast del precepte que s'examina, cal determinar que s'entén per «títol oficial» en el nostre ordenament jurídic. En aquest sentit, la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, considera que són títols oficials i amb validesa a tot el territori de l'Estat aquells que figurin en el Catàleg de Títols Oficials Universitaris que aprovi el Govern, de manera que la resta dels títols o diplomes, que estableixin les universitats en virtut de la seva autonomia, mancaran dels efectes acadèmics plens i de l'habilitació per a l'exercici professional que les disposicions legals atribueixin als oficials, raó per la qual la seva denominació no ha de coincidir amb la d'aquells (art. 34). A continuació, la Llei orgànica estableix altres previsions sobre el procediment d'homologació dels plans d'estudis i dels títols, corresponents a ensenyaments implantats per les comunitats autònomes i que condueixen a l'obtenció dels títols universitaris oficials i vàlids per a tot el territori estatal, així com també sobre el procediment d'homologació, de convalidació, d'adaptació i d'equivalència dels títols estrangers (art. 35 i 36).

Participen d'aquest mateix caràcter restrictiu les altres exigències requerides per a la col·legiació, detallades més amunt, relatives a l'interès públic de les prestacions i a llur rellevància social o econòmica. Aquestes limitacions, unides a altres que també cal tenir en compte, com per exemple, l'ampliació de l'abast de l'àmbit territorial dels nous col·legis a tot el territori de Catalunya, que imposa l'article 41 del Projecte, com a regla general, reduiran, en endavant i considerablement, la creació de nous col·legis. No obstant això, cal reconèixer que, al mateix temps, aquesta normativa contribueix a l'enaltiment del rang social dels col·legis professionals, en coherència amb les elevades funcions, principalment públiques, que els atribueix l'article 37 del Projecte de Llei mateix.

Totes aquestes característiques responen obertament a una determinada opció política del legislador català, respecte de la qual no hi ha res a objectar des del punt de vista constitucional.

L'apartat 2, contràriament a la norma aplicada amb caràcter general ininterrompudament i incontrovertida a Catalunya i a l'Estat, de creació dels col·legis professionals per mitjà de llei (els col·legis professionals creats per decret són anteriors a la Constitució; per exemple: Col·legi Professional Sindical de Delineants, creat per Decret 219/1973, de 8 de febrer o Col·legi d'Agents de la Propietat Immobiliària, creat per Decret de 17 de

desembre de 1948), disposa que, en endavant, la creació de cada col·legi s'ha de fer per decret del Govern i suprimeix, per tant, l'exigència de les lleis singulars o de cas únic. Però l'apartat 4 del mateix article, com a conseqüència d'aquesta supressió, estableix que prèviament a l'aprovació del decret de creació d'un col·legi professional, el Govern n'ha d'enviar la proposta al Parlament i, si aquest no emet un pronunciament favorable a la proposta, la creació del col·legi no podrà dur-se a terme.

Existeix, per tant, una correlació entre els apartats 2 i 4 de l'article 35 en qüestió, en tant que l'apartat 2 disposa la creació per decret dels col·legis professionals i l'apartat 4 en regula el procediment, cosa que legitima que els examinem després conjuntament.

Passem, doncs, seguidament a referir-nos als requisits assenyalats amb les lletres a), b) i c) que, respectivament, per a la creació d'un col·legi exigeixen: que hi hagi un nombre de professionals en exercici lliure que ho justifiqui; que no hi hagi la possibilitat d'integrar el col·lectiu sol·licitant en un col·legi ja existent, i que ho demani un nombre suficientment representatiu dels professionals afectats. Tots tres requisits són coherents amb la línia restrictiva a què ja hem alludit més amunt, però sense objecció respecte a llur constitucionalitat.

Quant a l'apartat 3, que contempla la possibilitat de desenvolupament reglamentari de les disposicions de l'apartat 2, remet a un reglament posterior el desenvolupament o la concreció d'aquelles disposicions a les quals el Projecte ja dota d'entrada d'un cert contingut, a part de l'habilitació genèrica al Govern que, en el mateix sentit, conté la disposició final del Projecte de llei.

L'apartat 4, com hem indicat abans, serà examinat conjuntament amb l'apartat 2, en l'incís que disposa la creació per decret dels col·legis professionals, a continuació del comentari a l'article 36.

L'article 36 del Projecte de llei té també una forta incidència pel que fa a la creació dels col·legis, en imposar-ne la incorporació com a requisit necessari per a l'exercici de les professions col·legiades i en excloure d'aquesta adscripció obligatòria el personal al servei de les administracions públiques.

2. Article 36

Aquest article es divideix en dos apartats: el núm. 1, que imposa la incorporació al col·legi professional corresponent com a requisit necessari per a l'exercici de les professions col·legiades; i el núm. 2, que exonera d'aquesta obligació el personal al servei de les administracions públiques de Catalunya, pel que fa a l'exercici amb caràcter exclusiu de les funcions i activitats pròpies de llur professió, que exerceixen per compte d'aquelles.

Examinarem a continuació, separadament, el contingut d'aquests dos apartats, en relació amb el problema de llur constitucionalitat.

A) Apartat 1:

La condició de corporacions de dret públic, atorgada als col·legis professionals, com a mínim a partir de la

Llei estatal 2/1974, de 13 de febrer, és preconstitucional, però va ser confirmada posteriorment per l'article 15.2 de la Llei 12/1983, de 14 d'octubre, del procés autonòmic. De fet, la inclusió dels col·legis professionals en el Text constitucional de 1978 és quelcom innovador que no té precedent en altres constitucions estrangeres en el moment d'aprovar-se la Constitució (únicament la Constitució soviètica, de 7 d'octubre de 1977, establia alguna previsió sobre els col·legis d'advocats, si bé aquests no presenten una equivalència material amb els del món occidental). Aquesta condició, però, no ve imposada pel Text constitucional, del qual únicament se'n deriven dos límits: un límit exprés, consistent en una estructura interna i un funcionament democràtics, i un d'implícit, que és el respecte al contingut essencial del dret a la lliure elecció de professió o ofici *ex* article 35 CE. Per tant, es pot dir que la Constitució conté una garantia institucional que avala l'existència d'aquests col·legis però que no imposa cap model concret, la configuració del qual correspon al legislador competent. En aquest sentit, el Tribunal Constitucional (STC 330/1994, de 15 de desembre, FJ 9) ha declarat expressament que:

«Interesa recordar que la Constitución no impone en su art. 36 un único modelo de Colegio profesional. Bajo esta peculiar figura con rasgos asociativos y corporativos pueden englobarse por el legislador estatal, en ejercicio de su competencia para formalizar normas básicas de las Administraciones públicas ex art. 149.1.18 de la Constitución, situaciones bien distintas como son las que corresponden al ejercicio de funciones públicas en régimen de monopolio o de libre concurrencia en el mercado como profesión liberal, y con colegiación forzosa o libre. Del mismo modo, no tiene por qué erigirse, en los supuestos legales de colegiación voluntaria, una inexistente obligación constitucional de colegiarse, en un requisito habilitante para el ejercicio profesional. Y es asimismo posible que los Colegios profesionales asuman la defensa de actividades profesionales que no configuren, en realidad, profesiones tituladas. Todos estos extremos pueden ser regulados libremente por el legislador estatal, desarrollando el art. 36, y con cobertura competencial en el art. 149.1.18, ambos de la Constitución. Además, según dijimos en la STC 132/1989 (fundamento jurídico 7.º), las excepciones al principio general de libertad de asociación han de justificarse, cuando se obligue al individuo a integrarse forzosamente en una agrupación de base asociativa, por la relevancia del fin público que se persigue, así como por la dificultad de obtener ese fin sin recurrir a la adscripción forzosa al ente corporativo.»

D'acord amb la normativa actualment vigent, el legislador ha optat per l'adscripció obligatòria com a condició prèvia per a l'exercici de les professions col·legiades. Aquesta opció té el seu reflex a l'article 3.2 de la Llei 2/1974, que no obstant presentar la mateixa redacció en aquest extrem concret des del seu origen, no va tenir la condició formal de norma bàsica fins que no ho va declarar expressament la Llei 7/1997, de 14 d'abril, ja citada. Seguidament, el segon paràgraf del mateix precepte prescriu que, en cas que una professió s'organitzi per col·legis territorials, s'han de respectar els efec-

tes del que s'anomena el principi de «col·legiació única»; és a dir, que serà suficient amb incorporar-se a un sol col·legi professional (el del domicili professional únic o principal) per poder exercir en tot el territori de l'Estat. Aquesta possibilitat d'exercir en un territori diferent al de col·legiació se supedita, però, al deure o obligació de comunicació prèvia del professional al col·legi del referit territori.

a) Respecte a l'adscripció obligatòria als col·legis professionals, cal fer, però, algunes consideracions addicionals, que resulten d'interès per a aquest dictamen. Així, des de la perspectiva de la seva possible afectació a altres drets fonamentals i, més concretament, al dret d'associació en el seu vessant del dret a no associar-se, el Tribunal Constitucional, entre d'altres, a la Sentència 89/1989, d'11 de maig, ha considerat que:

«La colegiación obligatoria, como requisito exigido por la Ley para el ejercicio de la profesión, no constituye una vulneración del principio y derecho de libertad asociativa, activa o pasiva, ni tampoco un obstáculo para la elección profesional (art. 35 C.E.), dada la habilitación concedida al legislador por el art. 36. Pudo, por tanto, dicho legislador establecerla lícitamente, en razón a los intereses públicos vinculados al ejercicio de determinadas profesiones, como pudo no hacerlo si la configuración, esencia y fines de los Colegios fueran otros, acomodando requisitos y fines, estructura y exigencia garantizadoras, de acuerdo con el art. 36, y, por lo demás, con la naturaleza de los Colegios.

La misma consideración institucional y parecidas exigencias y requisitos son los seguidos en los países de nuestro entorno, e incluso, respecto a la colegiación obligatoria, en la jurisprudencia del Tribunal Europeo de Derechos Humanos, [...]. [...], el art. 22 se refiere al derecho de asociación de los individuos como ciudadanos y el 36 establece el marco supralegal de determinados ciudadanos en cuanto profesionales y deja a la Ley que imponga las condiciones necesarias para su ejercicio, y en atención, cabe añadir, a que dicho art. 36 ni ordena ni prohíbe la colegiación obligatoria, diferenciando los Colegios de otros entes con base asociativa. Se puede afirmar, pues, con aquellas Sentencias del Tribunal Europeo de Derechos Humanos, que la obligación de inscribirse los profesionales en el Colegio y someterse a su disciplina no supone una limitación injustificada, y menos una supresión del derecho garantizado en el art. 22 C.E. y reconocido en el 11 del Convenio Europeo de Derechos Humanos.

Porque, [...] la adscripción obligatoria no impide en modo alguno que los profesionales colegiados puedan asociarse o sindicarse en defensa de sus intereses, ya que no puede afirmarse fundadamente que exista incompatibilidad o contradicción constitucional interna entre los arts. 22, 28 y 36 de la C.E., siendo así que dicha colegiación no impone límite o restricción al derecho de asociarse o sindicarse, participando –como se dijo en la STC 123/1987, fundamento jurídico 5.º– en la fundación de organizaciones sindicales o afiliándose a las ya existentes» (FJ 8).

En aquest sentit és il·lustrativa la Decisió de la Comissió Europea de Drets Humans, de 8 de juliol de 1992, on diu textualment que: «[...] la pertinença obligatòria

de los ciudadanos a instituciones de derecho público no es contraria al artículo 11.1 del Convenio, disposición que no ofrece una protección salvo en lo concerniente a las asociaciones privadas y sindicatos, pero no a las instituciones oficiales». Encara amb més raó si es tracta d'una professió d'interès general que es dota d'una organització estructurada per assolir finalitats d'aquesta naturalesa i que assumeix funcions tan importants com la potestat disciplinària i la representació i la defensa de la professió.

Respecte a la incidència que pot tenir l'obligació de col·legiar-se per poder exercir una determinada professió en la lliure elecció de professió, el Tribunal Constitucional ha avalat igualment la legitimitat d'aquest obstacle o condicionament, que pot establir el legislador sempre que resulti justificat, prèvia valoració de la rellevància social i econòmica i l'interès públic de les funcions de la professió afectada (STC 89/1989, d'11 de maig, FJ 5; 131/1989, de 19 de juliol, FJ 4 i 111/1993, de 25 de març, FJ 4, entre d'altres).

Pel que fa al Dret comunitari, tot i que tendeix cap a la creació d'un marc jurídic que suprimeixi els obstacles que s'oposen a la llibertat d'establiment dels prestadors de serveis i a la lliure circulació de serveis entre els Estats membres, respecta l'organització institucional administrativa interna de cadascun dels Estats membres per a la regulació dels serveis professionals i, en conseqüència, admet l'organització de l'exercici de determinades professions de forma col·legiada. Un exemple exprés del reconeixement de la institució professional col·legial és la Proposta de Directiva del Parlament Europeu i del Consell relativa als serveis en el mercat interior (COM 2004, de 13 de gener) a la qual es fa referència a títol indicatiu. Concretament, perquè reconeix la importància del paper que juguen els col·legis professionals en la regulació de les activitats de serveis i en l'elaboració de les normes professionals. Amb aquesta idea els insta a dur a terme altres funcions en aquest sector (cooperació a nivell comunitari per fomentar la qualitat dels serveis o per elaborar un codi de conducta professional: art. 31 i 39), considerant-los també elements clau per fomentar la lliure defensa de la competència.

Quant a la legitimitat de l'adscripció obligatòria a un col·legi professional per a l'exercici d'una determinada professió per part d'un nacional d'un altre Estat membre, cal distingir dos supòsits. El primer es refereix a l'exercici d'una professió de manera permanent en un altre Estat. En aquest cas, s'accepta l'obligatorietat de l'adscripció ja que la llibertat d'establiment s'exerceix en les mateixes condicions fixades per la legislació del país d'establiment per als seus propis ciutadans (art. 43 TCE). Si es tracta, per tant, d'una prestació de caràcter permanent, el prestatari del servei no es pot sostreure a les normes de l'Estat d'acollida (STJCE, de 3 de desembre de 1974, as. *Van Binsbergen*); en el cas que ens ocupa, les d'organització professional (Directiva 2005/36/CE).

El segon supòsit es refereix a la prestació de serveis de caràcter no permanent o temporal i a la seva relació amb l'article 49 TCE. Aquest precepte, que té eficàcia directa, prohibeix les restriccions a la lliure prestació de

serveis dintre de la Comunitat per als nacionals dels Estats membres establerts en un país de la Comunitat que no sigui el destinatari de la prestació, i el seu contingut obliga tant les autoritats estatals com qualsevol ens amb capacitat per regular una determinada activitat (STJCE, de 12 de desembre de 1974, as. *Walrave*).

El Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees ha considerat que l'exercici de la llibertat emparada per l'article 49 TCE només es pot obstaculitzar mitjançant mesures nacionals si aquestes compleixen quatre requisits: que s'apliquin de manera no discriminatòria; que estiguin justificades per raons imperioses d'interès general; que siguin adequades per garantir la realització de l'objectiu que persegueixen i que no vagin més enllà d'allò necessari per assolir l'esmentat objectiu (STJCE de 26 de gener de 2006, as. *Comissió contra Regne d'Espanya i de 4 de juliol de 2000, as. Haim*).

És per aquest motiu que, en uns casos similars als de l'adscripció col·legial, que ara ens ocupa, el Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees, en la Sentència de 3 d'octubre de 2000 as. *Corsten*, ha considerat contrària a l'article 49 TCE la supeditació de l'exercici temporal d'activitats artesanals a la inscripció en un registre d'oficis (que suposava l'afiliació obligatòria a les cambres d'indústria i artesanía i el pagament de les quotes corresponents). O també l'obligació d'inscripció en un registre d'agents de la propietat industrial (inscripció supeditada al control d'aptitud professional) per a poder prestar serveis davant una oficina de patents (STJCE, de 13 de febrer de 2003, as. *Comissió c. República italiana*).

De tot el que s'ha exposat es desprèn, en conclusió, que si bé l'adscripció obligatòria a un col·legi professional no és qüestionada pel dret i la jurisprudència comunitàries amb caràcter general, en cas de prestació temporal o ocasional de serveis, l'esmentada adscripció no es podria exigir per ser contrària al dret a la lliure prestació de serveis, d'acord amb l'article 49 TCE. En aquesta mateixa línia se situa, a més, el Projecte de llei que es dictamina (art. 13).

Una altra qüestió important que planteja el requisit de la col·legiació obligatòria per a l'exercici d'una professió titulada és l'abast que en aquest extrem concret ha de tenir la reserva de llei *ex* article 36 CE, tema que s'analitzarà amb més detall en tractar la constitucionalitat de l'article 35.2 del Projecte de llei.

b) Després del que s'ha exposat, resulta, però, obligat posar en relleu que la heterogeneïtat i la dispersió normativa és la característica general del règim jurídic dels col·legis professionals i ho és, especialment, en aquest vessant de l'accés a la professió, atès que si bé la regla general és que per a les professions col·legiades és requisit imprescindible l'adscripció al col·legi respectiu, en altres casos l'adscripció pot ser voluntària. Dintre d'aquest darrer supòsit trobem exemples a nivell estatal, com és el cas dels col·legis oficials de geòlegs (Llei 73/1978, de 26 de desembre) i dels mediadors d'assegurances privades (Llei 9/1992, de 30 d'abril). I, a nivell de Catalunya, el dels col·legis oficials de periodistes (en aquest cas la voluntarietat de la inscripció no es va implantar originàriament sinó amb la modificació

que va fer la Llei 1/1988, de 26 de febrer, de la Llei 22/1985, de 8 de novembre, de creació del col·legi), de disseny gràfic (Llei 11/2003, de 13 de juny) i de l'audiovisual (Llei 24/2003, de 4 de juliol). La qüestió de l'obligatorietat o no de l'adscripció és important ja que, a la pràctica, determina que el col·legi dugui a terme funcions públiques d'indubtable rellevància per a la professió en qüestió o, simplement, que el col·legi no tingui més repercussió en l'àmbit de l'exercici professional que la derivada de l'autoritat moral que pugui exercir sobre els seus col·legiats i de la influència social de les seves decisions, la qual cosa sembla, en realitat, un contrasentit.

Malgrat tot, aquesta possibilitat de crear un col·legi professional d'adscripció voluntària ha estat acceptada pel Tribunal Constitucional en nombroses ocasions en exposar la seva teoria general sobre l'absència d'un determinat model col·legial constitucionalment garantit (per totes, STC 131/1989, de 19 de juliol, FJ 4), tot i que també l'ha acceptat en algun cas concret, com en el de la Sentència núm. 330/1994, de 15 de desembre (FJ 9), per als mediadors d'assegurances privades; activitat aquesta que no es tractava d'una professió titulada en sentit propi. En aquesta Resolució, el Tribunal posa de manifest, però, que els col·legis que agrupen aquesta activitat professional tenen reduïda la seva dimensió pública, ja que una part important de les funcions d'aquesta naturalesa es realitzen directament pels òrgans competents de l'Administració pública.

Prescindint d'aquest panorama, cal examinar a continuació l'article 3.2 de la Llei 2/1974, des del seu vessant competencial i, més concretament, en relació amb l'abast de la competència estatal prevista a l'article 149.1.18 CE, en la mesura que, com hem dit, els col·legis professionals participen de la naturalesa de les administracions públiques (STC 76/1983, de 5 de agost; 23/1984, de 20 de febrer i 123/1987, de 15 de juliol, entre d'altres). Sobre aquest particular el Tribunal Constitucional, a la Sentència 20/1988, de 18 de febrer (FJ 4), ha declarat que:

«Ciertamente es que el carácter de Corporaciones públicas de los Colegios Profesionales no logra oscurecer la naturaleza privada de sus fines y de sus cometidos principales, por lo que, como ya se dijo en la STC 123/1987, de 15 de julio, estos entes públicos «realizan una actividad que en gran parte es privada, aunque tengan atribuidas por la Ley o delegadas algunas funciones públicas». Pero no es menos verdad que la dimensión pública de los entes colegiales, en cuya virtud, como antes se dijo, están configurados por la Ley bajo formas de personificación jurídico-pública que la propia representación actora no discute, les equipara sin duda a las Administraciones públicas de carácter territorial, si bien tal equiparación quede limitada a los solos aspectos organizativos y competenciales en los que se concreta y singulariza la dimensión pública de aquéllos. De ahí que, en la STC 76/1983, de 5 de agosto, este Tribunal declarara que «corresponde a la legislación estatal fijar los principios y reglas básicas a que han de ajustarse su organización y competencias las Corporaciones de Derecho público representativas de intereses profesionales». Y aun cuando en tal declaración no se invocara

explícitament el art. 149.1, 18.º, de la Constitució, y se dijera sólo que las remisiones estatutarias a los preceptos constitucionales allí citados «permite entender que la Ley a que se refiere el art. 36 ha de ser estatal en cuanto a la fijación de criterios básicos en materia de organización y competencia» de las Corporaciones públicas profesionales, es del todo claro que el fundamento constitucional de esta legislación básica estatal no puede encontrarse sino en el mencionado art. 149.1, 18.º, de la Constitución.»

I un dels aspectes que la doctrina constitucional ha considerat bàsics ha estat la decisió respecte a l'obligatorietat de l'adscripció als col·legis professionals com a requisit imprescindible per poder exercir una professió titulada d'àmbit estatal. La circumstància que el mateix legislador estatal hagi excepcinat l'aplicació de la regla general de l'adscripció obligatòria continguda a l'article 3.2 Llei 2/1974 en alguns supòsits (que s'han produït principalment amb anterioritat a la declaració formal d'aquest precepte com a norma bàsica l'any 1997 i que podria ser mereixedora de crítica, si bé no ha de ser aquest l'objecte del nostre dictamen), no ha influït en el posicionament del citat Tribunal, que també ha considerat bàsiques aquestes excepcions. Citem, a títol d'exemple sobre aquesta qüestió, la Sentència 330/1994, de 15 de desembre, que considera que, fins i tot per aquells col·legis que tenen reduïda la seva naturalesa pública i, per tant, en els quals el nivell de la competència estatal bàsica també ha de reduir-se, l'obligatorietat (o no) de l'adscripció s'insereix en les competències estatals de l'article 149.1.18 CE. El Dictamen núm. 269, d'1 de setembre de 2005, d'aquest Consell, també manté aquest parer quan, referint-se als col·legis professionals diu que: «Naturalment, en la mesura que ens trobem davant d'administracions públiques <impròpies>, que només són equiparables a les administracions territorials en la mesura que exerceixen algunes funcions públiques, l'afectació a les bases de l'Estat només serà constitucionalment lícita en les matèries relatives a aquestes funcions, com poden ser el règim disciplinari, les facultats d'autorització i control de les activitats col·legials, la imposició o prohibició de la col·legiació obligatòria i la regulació de consells d'àmbit estatal.» (F VII). En el mateix sentit s'expressa el nostre Dictamen núm. 176, de 26 de juny de 1992, Fonament II.

En tot cas, aquest tema no suscita problemes competencials en el cas de l'article 36.1 del Projecte de llei que es dictamina, atès que el seu redactat coincideix substancialment amb la prescripció de l'article 3.2 de la Llei 2/1974 i que es remet als «termes establerts per la legislació vigent»; remissió que es pot entendre que abasta tant les prescripcions bàsiques del legislador estatal, en els termes abans exposats com, en el seu cas, les del Parlament de Catalunya.

Una altra qüestió és a qui correspon determinar quines han de ser les professions titulades col·legiades, la qual cosa no prejutja l'article 3.2 de la Llei 2/1974. Només cal ara apuntar que correspondrà als poders públics valorar, per raons d'interès públic i per la rellevància social i econòmica de les funcions inherents a una professió, decidir quines tenen aquest caràcter de col·legiades.

B) Apartat 2:

Aquest apartat estableix una excepció a la regla general que prescriu la col·legiació obligatòria, segons acabem de raonar, cosa que li confereix una certa aparença discriminatòria que vulneraria l'article 14 CE, en tant que aquest estableix el principi d'igualtat de tots davant la llei.

Però com és sabut, la igualtat requereix que es tractin desigualment les situacions que són desiguals. I aquest és el cas de la norma que ara examinem, que es dirigeix a un col·lectiu homogeni de professionals, que es distingeix perquè exerceixen la professió exclusivament al servei de les administracions públiques; és a dir, d'una manera palesament diferent del lliure exercici que es correspon amb la resta de professionals. A més, els que treballen per a les administracions estan també subjectes a la normativa i disciplina d'aquestes, la qual cosa supleix abastament la garantia que ofereixen els col·legis professionals respecte de les professions col·legiades.

Avala aquest criteri la jurisprudència del Tribunal Constitucional, com s'acredita amb la sola invocació d'una Sentència, la núm. 76/2003, de 23 d'abril que, a la vegada, cita i transcriu els fragments d'interès d'altres tres anteriors del mateix Tribunal, com són les Sentències 69/1985, de 30 de maig (FJ 5); 131/1989, de 19 de juliol (FJ 4) i 194/1998, d'1 d'octubre (FJ 3) i que, a més, és la primera de més de vint sentències posteriors que recullen la seva doctrina, essent la més recent la Sentència 201/2005, de 18 de juliol.

Transcrivim seguidament la part final del Fonament Jurídic 6 de la Sentència primerament citada, la núm. 76/2003, com a significativa mostra del que venim afirmant i que, en relació amb l'exigència de la col·legiació dels funcionaris públics i del personal al servei de les administracions públiques, declara:

«b) Por lo que se refiere, en concreto, a la exigencia de colegiación obligatoria de los funcionarios públicos o del personal que presta su servicio en el ámbito de la Administración pública, este Tribunal tuvo ya ocasión de declarar que «es perfectamente admisible que las exigencias establecidas con carácter general, como es el requisito de la colegiación obligatoria, cedan o no sean de aplicación en casos [...] de que quienes ejerzan la profesión colegiada lo hagan únicamente como funcionarios o en el ámbito exclusivo de la Administración pública, sin pretender ejercer privadamente, con lo cual «viene a privarse de razón de ser al sometimiento a una organización colegial justificada en los demás casos» (STC 69/1985, F. 2)». En tales supuestos, «la Administración asumiría directamente la tutela de los fines públicos concurrentes en el ejercicio de las profesiones colegiadas que, con carácter general, se encomiendan a los colegios profesionales. Corresponde, pues, al legislador y a la Administración pública determinar por razón de la relación funcional con carácter general, en qué supuestos y condiciones, al tratarse de un ejercicio profesional al servicio de la propia Administración e integrado en una organización administrativa y por tanto de carácter público, excepcionalmente dicho requisito, con el consiguiente sometimiento a la

ordenación y disciplina colegiales, no haya de exigirse, por no ser la obligación que impone proporcionada al fin tutelado» (STC 131/1989, de 19 de julio, F. 4; doctrina que reitera la STC 194/1998, F. 3). Y al respecto se recuerda también en la última de las Sentencias citadas que «la obligación de incorporación a un colegio para el ejercicio de la profesión se justifica no en atención a los intereses de los profesionales, sino como garantía de los intereses de sus destinatarios» (“*ibidem*”).»

En consonància amb això anterior resulta, doncs, admissible excepcionar un grup de professionals d'aquest requisit general de col·legiació per exercir una mateixa professió quan, d'una banda, es tracti de funcionaris públics que exerceixen la seva activitat professional exclusivament en l'àmbit de l'Administració pública, que és la destinatària immediata dels seus serveis i, d'altra, sigui l'Administració mateixa qui assumeixi directament la tutela dels interessos concurrents en l'exercici de la professió i la garantia que aquest exercici s'ajusti a les regles o normes que assegurin tant la seva eficàcia com l'eventual responsabilitat en aquest exercici.

Des d'una perspectiva competencial, interessa ara determinar si correspon a la Generalitat decidir, segons els casos i en virtut de les competències estatutàriament assumides, el règim d'adscripció col·legial dels seus funcionaris públics, com fa l'article 36.2 del Projecte de llei que es dictamina. En aquest sentit, considerem que l'article 9.23 EAC empara una valoració com la que ens ocupa, que té com a finalitat decidir si l'organització administrativa a la qual serveix el funcionari públic li permet exercir les seves tasques professionals en el si de l'Administració de forma satisfactòria, sense necessitat de col·legiar-se o, dit d'una altra forma, si la col·legiació obligatòria esdevé un instrument imprescindible per a l'ordenació de l'activitat professional del citat funcionari al servei exclusiu de l'Administració catalana i per tutelar les finalitats i els interessos públics inherents a la citada activitat.

D'aquest parer és també el Tribunal Constitucional quan, a la Sentència 76/2003, de 23 d'abril (FJ 8), abans esmentada, diu que:

«Finalmente, el demandante de amparo considera que también ha resultado vulnerado el principio de igualdad (art. 14 CE), dado que la colegiación obligatoria de los Secretarios, Interventores y Tesoreros de la Administración local no es exigida en todas las Comunidades Autónomas, pues en la normativa de algunas de ellas se excepciona el cumplimiento de tal requisito en relación con los funcionarios o personal que preste servicios en sus Administraciones.

Sin necesidad de entrar en otro tipo de consideraciones, es suficiente para desestimar en este extremo la queja del recurrente en amparo con recordar, como este Tribunal ya tiene declarado, que el principio constitucional de igualdad no impone que todas las Comunidades Autónomas ostenten las mismas competencias, ni, menos aún, que tengan que ejercerlas de una manera o con un contenido y unos resultados idénticos o semejantes, pues la autonomía significa precisamente la capacidad de cada nacionalidad o región para decidir cuándo y

cómo ejercer sus propias competencias, en el marco de la Constitución y del Estatuto, y si, como es lógico, de dicho ejercicio derivan desigualdades en la posición jurídica de los ciudadanos residentes en cada una de las distintas Comunidades Autónomas, no por ello resulta necesariamente infringido el principio de igualdad (art. 14 CE; STC 37/1987, de 26 de marzo, F. 10; 227/1988, de 9 de julio, F. 4; 150/1990, de 4 de octubre, F. 7; 186/1993, de 7 de junio, F. 3; 319/1993, de 27 de octubre, F. 5; 173/1998, de 23 de julio, F. 10; 13/2001, de 7 de junio, F. 4; 37/2002, de 14 de febrero, F. 12).»

En definitiva, el legislador autonòmic pot decidir en quins supòsits i en quines condicions pot excepcionar-se la submissió del seus funcionaris públics a una organització col·legial i, per tant, el precepte que es dictamina és constitucional.

3. Seguidament, en aquest apartat es plantejarà la problemàtica de l'adequació a la Constitució i a l'Estatut, dels apartats 1, 2 i 4 de l'article 35 del Projecte de llei.

A) Apartats 1 i 2 de l'article 35

En aquest sentit, es tracta de determinar a continuació quin és l'abast de la reserva de llei que conté l'article 36 CE i si aquesta s'ha d'estendre a la creació dels col·legis professionals i, per derivació, si és necessària també una norma amb rang legal per determinar quan una professió passa a tenir la qualificació de col·legiada.

L'article 36 CE, tantes vegades esmentat, preceptua: «La llei regularà les peculiaritats pròpies del règim jurídic dels col·legis professionals i l'exercici de les professions titulades. L'estructura interna i el funcionament dels col·legis hauran de ser democràtics.».

Aquest precepte, com és de veure, té un doble abast: per una banda, es refereix als col·legis professionals i, per altra, a l'exercici de les professions titulades, amb diferent terminologia, pel que fa a l'abast de la citada reserva de llei.

La llei, tant l'estatal com l'autonòmica, atès que el precepte, com ja s'ha posat en relleu anteriorment, no pot ser considerat com una norma d'atribució de competència legislativa a l'Estat, regularà: en el primer cas, les peculiaritats pròpies del règim jurídic dels col·legis professionals, expressió que participa d'una certa imprecisió i ambigüïtat, i que es presta a més d'una interpretació però que té els seus antecedents en altres sectors (per ex, el règim jurídic de les administracions públiques). I, en el segon, l'exercici de les professions titulades que, com ja s'ha dit, ha de respectar en tot cas el contingut essencial de la llibertat professional i els altres drets fonamentals.

a) Examinem en primer lloc aquesta qüestió en relació amb l'abast de la reserva legal respecte la creació singular dels col·legis professionals. Com ja hem dit abans, la Constitució no dota de contingut a aquesta reserva de llei dimanant de l'article 36 CE i diferent de la que estableix l'article 53.1 CE, limitant-se a exigir que l'estructura interna i el funcionament dels col·legis hauran de ser democràtics. Per tant, no es pot parlar d'un contingut material indisponible per al legislador, que té àmplies potestats per regular aquests aspectes (STC 386/1993, de 23 de desembre; 83/1984, de 24 de juli-

ol). Així, respecte al significat de la reserva de llei que es comenta, la Sentència 89/1989, d'11 de maig, ha dit que:

«[...] cierto es que la C. E., como antes se ha dicho, si bien constitucionaliza la existencia de los Colegios Profesionales, no predetermina su naturaleza jurídica, ni se pronuncia al respecto, pero hay que convenir que con su referencia a las peculiaridades de aquéllos y a la reserva de Ley, remitiendo a ésta su regulación (art. 36), viene a consagrar su especialidad –“peculiaridad”– ya reconocida, de otro lado, por la legislación citada. Es el legislador, por tanto, dentro de los límites constitucionales y de la naturaleza y fines de los Colegios, quien puede optar por una configuración determinada –STC 42/1986–, dado, además, que la reserva legal citada no es equiparable a la que se prevé en el art. 53.1 C. E. respecto de los derechos y libertades en cuanto al respeto de su contenido esencial, puesto que en los Colegios Profesionales –en la dicción del art. 36– no hay contenido esencial que preservar –STC 83/1984–, salvo la exigencia de estructura y funcionamiento democráticos.» (FJ 5). En el mateix sentit, STC 123/1987, de 15 de juliol (FJ 4) i 20/1988, de 18 de febrer (FJ 3).

En aquest tema no es planteja el dubte sobre la incidència plena de la reserva de llei respecte a una regulació general de les peculiaritats del règim jurídic dels col·legis professionals, com la que fa el Projecte de llei dictaminat. En aquest sentit, entenem per règim jurídic dels col·legis professionals els principis i les regles que configuren aquests tipus d'entitats i que determinen les relacions entre els seus membres, i entre el col·legi i les persones o entitats alienes a ell. Però, en canvi, la necessitat que l'acte de creació en concret o singular de cada col·legi tingui rang formal de llei no és una qüestió pacífica a la doctrina.

Sobre aquest darrer extrem, resulta d'interès l'anterior citada Sentència del Tribunal Constitucional que, a continuació de l'anteriorment transcrita argumentació, afegeix que:

«Otra cosa es que el legislador, al hacer uso de la habilitación que le confiere el art. 36 C. E., deberá hacerlo de forma tal que restrinja lo menos posible, y de modo justificado, tanto el derecho de asociación (art. 22) como el de libre elección profesional y de oficio (art. 35), y que al decidir, en cada caso concreto, la creación de un Colegio Profesional, en cuanto, tal, haya de tener en cuenta que el afectar la existencia de éste a los derechos fundamentales mencionados, sólo será constitucionalmente lícita cuando esté justificada por la necesidad de servir un interés público.» (FJ 5).

Igualment, la Sentència 20/1988, de 18 de febrer (FJ 4), declara que:

«Como ha declarado este Tribunal en anteriores ocasiones –STC 76/1983, de 5 de agosto; 23/1984, de 20 de febrero y 123/1987, de 15 de julio–, los Colegios Profesionales son corporaciones sectoriales que se constituyen para defender primordialmente los intereses privados de sus miembros, pero que también atienden a finalidades de interés público, en razón de las cuales se configuran legalmente como personas jurídico-públicas o Corporaciones de Derecho público cuyo

origen, organización y funciones no dependen sólo de la voluntad de los asociados, sino también, y en primer término, de las determinaciones obligatorias del propio legislador, el cual, por lo general, les atribuye asimismo el ejercicio de funciones propias de las Administraciones territoriales o permite a estas últimas recabar la colaboración de aquéllas mediante delegaciones expresas de competencias administrativas, lo que sitúa a tales Corporaciones bajo la dependencia o tutela de las citadas Administraciones territoriales titulares de las funciones o competencias ejercidas por aquéllas. Se trata de una legítima opción legislativa que no sólo no contradice el mandato del art. 36 de la Constitución, sino que guarda una estrecha conexión instrumental con el régimen de ejercicio de las profesiones tituladas a que este mismo precepto constitucional se refiere.»

b) No es pot, doncs, tancar aquesta anàlisi sense examinar un altre aspecte de l'abast de la reserva de llei de l'article 36 CE, estretament lligat a l'anterior: la regulació de l'exercici de les professions titulades. En concret, es tracta de determinar si la prescripció d'un requisit d'accés que caracteritza l'exercici de les dites professions, com és l'obligatorietat de la incorporació prèvia al col·legi professional corresponent, exigeix adoptar-se mitjançant una norma amb rang legal. No hi ha dubte que la col·legiació obligatòria és un *príus* imprescindible per poder exercir una determinada activitat professional, que suposa sotmetre el professional sota el control d'una corporació professional i les normes que emanen d'aquesta. I, des del moment en què es tracta d'un condicionament d'obligatori compliment per poder exercir, estem davant d'una mesura que limita el dret d'associació des del seu vessant negatiu o dret a no associar-se, així com també el dret al lliure exercici de la professió. Des d'una perspectiva de fons o del seu contingut material, ja hem tingut l'ocasió d'exposar anteriorment, arran de l'estudi de l'article 36.1 del Projecte dictaminat, que la mesura d'adscripció col·legial obligatòria no vulnera cap dels dos drets fonamentals. El fet, però, que aquesta mesura afecti o restringeixi els esmentats drets obliga a insistir en la seva excepcionalitat; en la necessitat que estigui justificada per a la consecució de finalitats públiques i, des d'una perspectiva formal, en la necessitat que s'adopti mitjançant una norma amb rang legal.

També s'ha posat en relleu anteriorment en aquest dictamen, en tractar els articles 2 i següents del Projecte de llei, que la decisió de convertir una professió no titulada en titulada no pot quedar al lliure arbitri de les parts interessades, sinó que requereix ser adoptada pel legislador, segons les exigències de l'interès públic i les dades produïdes per la vida social, ja que suposa condicionar l'exercici professional a l'obtenció d'un títol i a les habilitacions que s'hi vinculen. Amb més raó encara requereix una decisió del poder legislatiu convertir la professió titulada en col·legiada, per l'evident limitació que s'ha dit que té aquesta decisió sobre els drets fonamentals d'associació i l'exercici lliure de l'activitat professional. A partir de la idea que l'adscripció obligatòria a un col·legi per poder exercir una determinada professió ha de tenir un tractament excepcional respecte al principi general de llibertat, correspon, doncs, al legislador valorar, en cada cas, si aquest trac-

tament es justifica en funció de la rellevància de la finalitat pública que es persegueix, així com també valorar si és impossible o, com a mínim molt difícil, obtenir aquesta mateixa finalitat sense acudir a l'adscripció forçosa a un ens corporatiu.

La jurisprudència del Tribunal Constitucional és explícita en aquest mateix sentit. Citem, per exemple, la Sentència 194/1998, d'1 d'octubre que, en el seu Fonament Jurídic 5, diu que:

«Junto a ese requisito, la Constitución exige que sea el legislador quien deba determinar qué profesiones quedan fuera del principio general de libertad, valorando cuáles de esas profesiones requieren, por atender a los fines mencionados la incorporación a un Colegio Profesional, así como, en su caso, la importancia que al respecto haya de otorgar a la exigencia de una previa titulación para el ejercicio profesional. Así lo establece el art. 36 CE, al afirmar que «la ley regulará las peculiaridades propias del régimen jurídico de los Colegios Profesionales y el ejercicio de las profesiones tituladas». En efecto, como hemos dicho, la exigencia de adscripción forzosa a un Colegio Profesional supone, de un lado, una limitación al principio general de libertad y, más en concreto, del libre ejercicio de la profesión y de otro, una excepción a la regla general de libertad negativa de asociación que forma parte del contenido constitucionalmente protegido del art. 22 CE. Por ambos motivos, y según también hemos reiterado, es el legislador el que debe decidir cuándo el ejercicio de una profesión exige la colegiación obligatoria.»

A l'últim, la Sentència 76/2003, de 23 d'abril, a més de reiterar i confirmar la doctrina de la Sentència precedent (n'invoca algunes més com les STC 89/1989 d'11 de maig, 35/1993, de 8 de febrer i 74/1994 de 14 de març) i ser recollida per una abundant jurisprudència posterior, declara que:

«[...] la calificación de una profesión como colegiada, con la consecuente incorporación obligatoria, requiere, desde el punto de vista constitucional, la existencia de intereses generales que puedan verse afectados o, dicho de otro modo, la necesaria consecución de fines públicos constitucionalmente relevantes. La legitimidad de esa decisión dependerá de que el colegio desempeñe, efectivamente, funciones de tutela del interés de quienes son destinatarios de los servicios prestados por los profesionales que lo integran, así como de la relación que exista entre la concreta actividad profesional con determinados derechos, valores y bienes constitucionalmente garantizados; extremos que podrán ser considerados por este Tribunal» (STC 194/1998, F. 4.)» (FJ 6.a)

c) El que fins ara hem exposat ens permet avançar unes conclusions sobre l'àmbit i l'abast de la reserva de llei en matèria de col·legis professionals i l'exercici de les professions titulades.

La reserva constitucional de llei afecta de forma diferenciada les dues matèries abans esmentades, i és especialment intensa quan la norma incideixi de forma directa en l'exercici de les professions titulades i estableixi una limitació a l'exercici d'aquest dret i al dret fonamental d'associació en el seu vessant negatiu.

La Constitució contempla com a dret fonamental el dret a no associar-se (art. 22 CE en el seu vessant negatiu) i reconeix el dret a la lliure elecció de professió o ofici (art. 35 CE). D'acord amb l'article 53.1 CE «només per llei, que en tot cas haurà de respectar el contingut essencial, podrà regular-se l'exercici d'aquests drets i llibertats».

Conseqüentment, la decisió sobre la qualificació d'una professió titulada com a col·legiada, quan la col·legiació és obligatòria, en la mesura que suposa suprimir el dret de llibertat d'associació, en el seu vessant negatiu, i limita el dret a la lliure elecció de professió o ofici, requereix una norma amb rang de llei. Com hem dit, correspon al legislador valorar en cada cas si aquest tractament es justifica en funció de la rellevància de la finalitat pública que es persegueix, així com també valorar si és impossible o, com a mínim molt difícil, obtenir aquesta mateixa finalitat sense acudir a l'adscripció forçosa a un ens corporatiu.

Qüestió diversa és la creació formal d'un col·legi professional un cop aquella decisió s'hagi adoptat pel legislador. La reserva de llei de l'article 36 CE fa referència a una matèria organitzativa, «les peculiaritats pròpies del règim jurídic dels col·legis professionals». A més, es refereix al règim general de la institució «col·legis professionals». En aquest sentit, el Projecte de llei que comentem dóna resposta a aquesta reserva legal, ja que estableix les peculiaritats del règim jurídic dels col·legis professionals a Catalunya.

Certament, la decisió sobre el caràcter col·legiat d'una professió titulada, en règim de col·legiació obligatòria, pot adoptar-se en el mateix acte legislatiu en el qual es crea el col·legi professional. Però també es poden separar aquestes dues decisions. És per aquesta raó que hem d'insistir en el nostre raonament segons el qual la decisió que requereix norma legal és la relativa a la qualificació d'una professió com a col·legiada quan l'adscripció al col·legi s'imposa com una obligació per poder exercir la professió, malgrat que aquesta decisió pugui estar integrada formalment en l'acte de creació d'un determinat col·legi professional.

En aquest sentit, cal analitzar també quin és l'abast de la reserva de llei en el moment de la qualificació d'una professió com a col·legiada.

Com hem dit, tot i que *prima facie* la doctrina del Tribunal Constitucional sembla requerir llei singular per a la creació d'un col·legi professional (STC 89/1989, d'11 de maig; 122/1989, de 6 de juliol; STC 386/1993, de 23 de desembre; STC 194/1998, d'1 d'octubre; i STC 162/2003, de 15 de setembre), el cert és que la reserva de llei es circumscriu essencialment a decidir en quins supòsits l'exercici d'una professió exigeix la col·legiació obligatòria o bé a efectuar el necessari judici de valor sobre la incidència de la professió de la qual es tracti en l'interès públic, atesa la seva especificitat i singular rellevància social.

En aquest ordre d'idees, no ofereix problemes la delegació al Govern quan la llei general fixa criteris objectius clars, com ho és el requeriment d'un «títol universitari oficial». Ara bé, aquesta delegació i la viabilitat del decret només seria possible si la llei general regu-

lés amb precisió els paràmetres i els criteris que acotin el marge de maniobra interpretativa del Govern, a l'hora d'aprovar la creació d'un col·legi professional d'adscripció obligatòria.

No es tracta de l'exigència d'un simple automatisme. Però tampoc és admissible una simple delegació o xec en blanc al Govern que li permeti actuar amb notòria discrecionalitat a l'hora de decidir la conveniència o no de la creació d'un col·legi professional per decret.

d) D'acord amb el que acabem d'exposar podem entrar ja en l'examen del Projecte de llei.

L'article 36.1, com ja hem examinat, adopta la decisió que tots els col·legis professionals han de ser d'adscripció obligatòria. Conseqüentment, la creació d'un col·legi comporta una limitació dels drets reconeguts als articles 22 i 35 CE per a la professió afectada. En no haver-se fixat en el text del Projecte quines professions són col·legiades, aquesta decisió s'haurà d'adoptar en el moment de la creació dels diferents col·legis professionals. Cal veure, doncs, si la regulació de la creació dels col·legis, article 35 del Projecte, dóna satisfacció al principi de reserva legal.

Ara bé, com també hem assenyalat, la reserva legal no és absoluta i el legislador hagués pogut remetre l'acte formal de creació dels diferents col·legis a un decret del Govern si la llei hagués establert els criteris de caràcter objectivable per tal de procedir a la creació d'un col·legi amb un contingut clar i precís, convertint la potestat normativa del Govern en un acte quasi reglat.

Quan la Constitució ha establert una reserva de llei per tal de limitar el dret d'associació i el dret de lliure exercici professional ha volgut que sigui el legislador el que determini en quins supòsits això és possible. L'existència o no d'una especial rellevància social o econòmica o l'existència de motius d'interès públic, que justifiquin que una professió s'exerceixi com a professió col·legiada, és una decisió que correspon al legislador, i aquest no pot reenviar-la al poder decisor del Govern. És aquesta decisió la que la Constitució vol que adopti l'òrgan representatiu de la col·lectivitat, i per aquesta raó el legislador no pot renunciar a la seva funció amb una remissió de la decisió al Govern sotmesa només a conceptes jurídics indeterminats que requereixen per a la seva apreciació un ampli marge de valoració, tal com es fa a l'apartat 1 de l'article 35.

Certament, l'apartat 2 de l'article 35 estableix uns criteris de contingut més reglat, encara que continuen deixant al Govern un ampli marge de discrecionalitat, en utilitzar conceptes també indeterminats («nombre de professionals en exercici lliure suficientment ampli [...]»; «ho demani un nombre suficientment representatiu [...]

Cal concloure, doncs, que l'apartat primer de l'article 35 del Projecte, en habilitar el decret per crear els col·legis professionals i, per tant, determinar quines professions són col·legiades, sense establir uns paràmetres suficientment determinats i reglats per tal de prendre aquesta decisió, vulnera la reserva de llei establerta a la Constitució pels articles 22, 35, 36 (en allò que fa referència a l'exercici de les professions titulades) i 53.1 i

és inconstitucional. I per connexió, també és inconstitucional l'apartat segon del mateix precepte.

B) Resta per examinar una última qüestió que planteja l'article 35. El seu apartat 4 imposa, amb caràcter previ a l'aprovació del decret de creació del col·legi professional, la remissió de la corresponent proposta al Parlament, amb la finalitat que aquest emeti un pronunciament favorable en el qual haurà de comprovar si concorren els requisits i les condicions de creació establerts als seus apartats 1 i 2. Aquest pronunciament és vinculant per al Govern, si bé res no es diu sobre la seva naturalesa normativa. Cal veure, doncs, si aquest singular procediment d'aprovació del decret, amb la intervenció prèvia parlamentària, permet entendre que se salva el principi de reserva de llei.

a) Abans d'entrar en el fons de la qüestió, hem de ressenyar els dubtes que ens suscita aquesta fórmula totalment nova en el nostre ordenament, que consisteix a establir una espècie d'autorització parlamentària prèvia per a l'exercici de la potestat reglamentària del Govern i que, a parer nostre, no s'acomoda plenament al sistema de relacions entre Govern i Parlament establert per l'Estatut.

En efecte, el Govern no ha estat configurat com un òrgan comissionat pel Parlament per a l'exercici de les seves funcions, ni tampoc no és un òrgan de simple execució. L'article 37.1 de l'Estatut atribueix al Govern funcions executives i administratives, entre les quals és evident que s'inclou la potestat reglamentària amb similar contingut al de l'article 97 CE, que atorga al Govern de l'Estat l'exercici de la potestat reglamentària d'acord amb la Constitució i amb les lleis. Per tant, un cop existeix la corresponent habilitació legal, no es pot mediatitzar la potestat reglamentària del Govern sotmetent-la al compliment d'instruccions o directrius del Parlament, ja que s'estaria desnaturalitzant aquesta potestat.

Com és obvi, la potestat reglamentària del Govern està plenament sotmesa a la llei, atès el superior rang i força d'aquesta i en aplicació estricta dels principis de legalitat i de jerarquia normativa declarats per l'article 9.3 CE; però això no significa que el legislador pugui sotmetre el seu exercici a una autorització parlamentària prèvia, que va més enllà del respecte als esmentats principis i que, sigui quina sigui la seva singular naturalesa jurídica, és clar que no es pot qualificar com a llei. L'article 149 del Reglament del Parlament de Catalunya (en endavant RPC), que se cita en l'exposició de motius com a regla habilitadora d'aquesta autorització, reforça el que acabem d'afirmar, ja que l'únic que imposa és un pronunciament previ —la qual cosa és una intervenció atípica d'intermediació— en la línia de les funcions parlamentàries d'impuls de l'acció política, i no un pronunciament favorable vinculant.

Per tant, entenem que la segona frase continguda en aquest apartat 4 mereix un examen acurat, així com possibles precisions encaminades a evitar les disfuncions que, eventualment, podria ocasionar.

b) Dit això a manera d'introducció, i entrant ja en el fons de la qüestió, hem de decidir ara si l'esmentada intervenció parlamentària resol els problemes derivats

de l'incompliment del principi de reserva de llei, una vegada hem conclòs que la creació de col·legis professionals en les condicions previstes pels apartats 1 i 2 del precepte examinat està plenament afectada per aquesta reserva quan la col·legiació és obligatòria. Dit de manera més simple: ¿és aquesta autorització un acte que pugui suplir a la llei i, per tant, podem entendre que compleix àmpliament l'exigència continguda a l'article 53.1 CE («només per llei, que en tot cas haurà de respectar el seu contingut essencial, podrà regular-se l'exercici d'aquests drets i llibertats»)?

b.1) Des d'una perspectiva històrica, la reserva de llei, en especial quan afecta l'estatut de llibertat del ciutadà, va néixer, com ha reconegut la jurisprudència constitucional, a fi d'«asegurar que la regulació de los àmbitos de libertad que corresponden a los ciudadanos depende exclusivamente de la voluntad de sus representantes, por lo que tales ámbitos han de quedar exentos de la acción del Ejecutivo y, en consecuencia, de sus productos normativos propios, que son los reglamentos» (STC 235/2000, de 5 d'octubre, FJ 5, que es remet a doctrina consolidada). És per això que sectors importants de la doctrina científica han insistit en el caràcter institucional de la reserva, més enllà del seu contingut purament formal, en un doble sentit: la reserva de llei és, d'una banda, «reserva de Parlament», exigència de decisió per l'òrgan que, només ell, representa als ciutadans; i per una altra, és «reserva de procediment legislatiu», ja que només així es poden garantir les exigències de debat públic i de lliure exposició de les posicions defensades pels diferents grups parlamentaris, particularment els de l'oposició, en el marc del pluralisme polític.

La solució adoptada pel precepte examinat, tal com es desprèn de les consideracions contingudes en l'exposició de motius, sembla assumir de forma plena aquestes consideracions, ressaltant el caràcter institucional de la reserva i oblidant, en canvi, el seu caràcter formal. En efecte, es diu, estem davant d'una intervenció del Parlament; una intervenció, a més, que és adoptada pel procediment legislatiu que, «si bé no té naturalesa formal de llei incorpora materialment els principis de transparència, publicitat i pluralisme propis d'un debat i una decisió parlamentaris»; i, finalment, una intervenció decisòria, que vincula al titular de la potestat reglamentària. Encara que no sigui mitjançant llei formal, se'ns diu, aquesta intervenció incorpora tots els elements materials propis de la llei com a expressió de la voluntat general acordada pels representants del poble, i com a tal ha de ser considerada.

b.2) Doncs bé, sense negar la importància dels arguments adduïts (tot i que cal insistir que l'article 35.4 no exigeix tramitació de l'autorització pel procediment legislatiu, ni tan sols no es remet a l'article 149 RPC) entenem que no són suficients per arribar a la conclusió que la resolució parlamentària de què es tracta esdevé una llei i, per tant, no ho són tampoc per justificar que es respecta un principi tan sensible com és la reserva de llei, més encara si aquesta es refereix a la regulació de drets, el contingut essencial dels quals està constitucionalment garantit. I això fonamentalment per dues raons:

En primer lloc, sembla obvi recordar que la reserva de llei, per la seva pròpia naturalesa, requereix llei, orgànica en alguns casos, ordinària en d'altres, però en qualsevol cas un instrument normatiu amb rang i força de llei i, per tant, identificat com a tal amb el seu propi *nomen iuris*. La reserva de llei no es respecta només mitjançant decisió parlamentària, fins i tot si aquesta és adoptada per un procediment assimilable al legislatiu; ans al contrari, exigeix una decisió normativa que conté normes jurídiques, genera drets i obligacions i és directament aplicable i al·legable per si mateixa davant de jutges i tribunals i davant de les administracions públiques; és a dir, una llei formal. Cap d'aquestes característiques no pot deduir-se de l'autorització parlamentària referida, que ni conté cap norma, ni té eficàcia per si mateixa ni, per aquest motiu, és invocable per les persones afectades davant els tribunals.

En suma, una llei no és qualsevol acte o decisió parlamentària, independentment del seu *iter* procedimental, sinó només aquell que ha estat adoptat en l'exercici de la potestat legislativa, exigència aquesta que sembla haver-se oblidat en el precepte examinat. En efecte, l'autorització esmentada no és en si mateixa un acte de naturalesa legislativa, ni formalment ni materialment; ans al contrari, és un acte certament difícil de definir, però que amb una interpretació sistemàtica i tenint en compte la ubicació de l'article 149 RPC (capítol III del títol IV, «Impuls i control de l'acció política i de govern», clarament diferenciada del capítol II, «procediment legislatiu») podria ser considerat com a expressió de l'esmentada funció parlamentària d'impuls de l'acció política, però mai com a exercici de la potestat legislativa. Funció que, com sabem, si bé pot donar lloc a responsabilitat política del Govern, no el vincula jurídicament ni pot comportar cap sanció pel seu incompliment.

En segon lloc, la naturalesa d'aquesta intervenció parlamentària pot plantejar problemes de seguretat jurídica. I això és així perquè, d'una banda, presenta característiques que materialment l'assimilen a la llei (contingut reservat, procediment legislatiu per a la seva aprovació, límits imposats a l'exercici de la potestat reglamentària); però, per una altra banda, el cert és que no és llei. La conseqüència més greu d'aquesta contradicció apareix de forma immediata: aquesta fórmula permet adoptar decisions i regulacions que estan reservades a la llei, però que, en canvi, estarien excloses del control de constitucionalitat o estatutòria que només pot operar respecte a lleis «autèntiques», fent impossible el recurs o la qüestió d'inconstitucionalitat o el control que eventualment pugui realitzar aquest Consell Consultiu. I tot això, insistim, en una matèria tan sensible com és la regulació dels drets del capítol II del títol I de la Constitució.

b.3) Segons l'exposició de motius, la fórmula proposada presenta avantatges respecte a la solució tradicional (exigència de llei per a la creació de cada col·legi) com són la impossibilitat que el legislador, mitjançant l'esmentada llei singular desvirtuï el disseny establert per la llei general i, encara més important, el ple reconeixement de la tutela judicial a les persones interessades, els drets de les quals són afectats per la imposició de la

col·legiació obligatòria, tutela que no podrien exercir atesa la garantia jurisdiccional de la qual gaudeix la llei singular de creació.

Doncs bé, no sembla que aquests avantatges siguin tan clars, sobretot el primer d'ells, ja que res no impedeix al legislador modificar en qualsevol moment la seva posició anterior per la regla *contrarius actus*, fins i tot mitjançant la derogació tàcita. I, pel que fa a la garantia representada per la possibilitat del control judicial de l'acte administratiu de creació del col·legi, caldria preguntar-se sobre l'abast d'aquest control quan afecta un decret que és la conseqüència directa i, probablement, l'expressió literal d'una autorització parlamentària que s'ha tramitat mitjançant idèntic procediment que les lleis.

En tot cas, ambdós hipotètics beneficis es poden aconseguir amb solucions menys costoses per a la integritat del principi de reserva de llei. Aquest Consell Consultiu coincideix en la crítica a les lleis singulars o de cas únic, de les quals en ocasions se n'ha produït un cert abús, més encara tenint en compte que la jurisprudència constitucional, en la seva crucial Sentència 166/1986, de 19 de desembre (FJ 10 i 11), va imposar límits estrictes a la seva utilització. Així, res no impediria, com s'ha indicat anteriorment, que el legislador, en aquesta o en una altra llei general, determinés amb major concreció la concurrència dels requisits exigits per l'apartat 1 d'aquest mateix article, de manera que fossin objectivables i no actuessin com una habilitació oberta al Govern sinó com una remissió normativa dotada de les suficients característiques de certesa i determinació, cosa que no succeeix amb la redacció proposada; i posteriorment, respectant aquestes exigències, la creació específica de cada col·legi podria adoptar-se mitjançant decret.

A més, tampoc no sembla que la fórmula proposada ofereixi avantatges apreciables des del punt de vista de l'agilitat en el tràmit de creació de nous col·legis sinó més aviat tot el contrari, atès que l'autorització parlamentària s'ha d'adoptar, d'acord amb allò establert per l'article 149 RPC, pel procediment legislatiu. És a dir, un procediment en el qual la proposta de decret presentada pel Govern fa les vegades de projecte de llei, i va seguit de l'obertura del termini per a la presentació d'esmenes (a la totalitat o a l'articulat) i dels tràmits habituals de ponència, comissió i, en el seu cas, ple.

Per totes aquestes raons entenem que la fórmula d'intervenció parlamentària prevista a l'apartat 4 de l'article 35, independentment dels dubtes que en si mateixa pot suscitar, no salva la inconstitucionalitat que hem declarat dels seus apartats 1 i 2, per no ser instrument adequat per respectar el principi de reserva de llei.

Per tant, en no complir la finalitat prevista en el Projecte de llei, la inconstitucionalitat dels apartats 1 i 2 de l'article 35 comporta que hagi de decaure la regulació continguda en l'apartat 4 de l'article 35, precepte que hem de declarar inconstitucional per connexió amb els apartats 1 i 2 de l'esmentat article 35.

4. Les consideracions que s'han fet sobre l'abast de la reserva de llei que contempla l'article 36 CE en relació amb l'article 35, apartats 1 i 2 del Projecte de llei, que

es dictamina, s'han de fer extensives a les previsions normatives dels articles 50, 51, 52.1, 54 i de les disposicions addicionals tercera i quarta del citat Projecte, per tal de poder determinar si aquests preceptes s'ajusten al bloc de constitucionalitat. Per tancar aquesta part del nostre estudi, ens referirem també a la disposició transitòria sisena.

a) L'article 50, dedicat al procediment de fusió de col·legis professionals, contempla la creació d'un nou col·legi professional, a partir de dos o més ja existents, de la mateixa professió i de diferent àmbit territorial. Aquesta fusió pot articular-se: a) a partir de l'extinció dels col·legis que hi participen i que en formen un de nou (amb transmissió a aquest de llur patrimoni) o b) a partir de l'absorció d'un o de diversos col·legis professionals per un altre, que n'haurà de modificar la denominació i l'àmbit territorial. En ambdós supòsits es garanteix la voluntarietat de l'acord adoptat pels òrgans que representen les persones col·legiades, que haurà d'aprovar-se posteriorment per decret del Govern.

D'acord amb el que s'ha exposat en tractar l'article 35.1 i 2 del Projecte, i en la mesura que en els supòsits de fusió abans detallats la creació del nou col·legi no suposa la determinació d'una nova professió com a col·legiada, entenem que no es necessària l'aprovació de la fusió i respectiva creació del nou col·legi mitjançant una norma amb rang legal i, per tant, l'article 50 és constitucional.

b) L'article 51 regula un altre supòsit de modificació de l'àmbit territorial dels col·legis professionals per via d'escissió la qual, en consonància amb la finalitat del Projecte de llei, ha de tenir caràcter excepcional. En termes generals, l'escissió suposa la divisió total del col·legi (que es dissol) en dos o més nous col·legis professionals. Un cas, però, específic d'escissió és la segregació, que té lloc quan una part del col·legi s'esqueixa per crear-ne un de nou, sense que l'altre desapareixi. Amb alguna diferència, els procediments d'escissió i de segregació es caracteritzen també per la voluntarietat de l'acord adoptat pels òrgans dels col·legis afectats; acord que ha d'adoptar-se mitjançant decret del Govern.

Segons això anterior, la creació dels nous col·legis, fruit de l'escissió o de la segregació, comporta simplement l'alteració de l'àmbit territorial d'actuació dels col·legis implicats i no suposa la determinació *ex novo* d'una professió titulada com a col·legiada. Per aquesta raó, d'acord amb el que s'ha dit respecte de l'article 35.1 i 2, no juga en aquest cas la reserva de llei i el precepte dictaminat s'adequa a la Constitució.

c) L'article 52.1 prescriu que si la fusió de col·legis professionals i la seva segregació comporten la creació d'un nou col·legi per a l'exercici d'una professió que requereixi una titulació diferent de la del col·legi d'origen, s'ha d'aprovar per un decret del Govern, amb els requisits i els efectes regulats per l'article 35, amb l'informe previ del consell o consells de col·legis professionals corresponents.

Aquest precepte, com hem vist anteriorment, s'està referint a dos supòsits diferents d'alteració de l'organització col·legial. En el cas que ens ocupa, però, si bé les

dues operacions tenen conseqüències i implicacions diferents, tenen en comú que en ambdues es crea un nou col·legi i que, pel que ara més interessa, la creació d'aquest, que segueix el procediment de l'article 35, suposa la qualificació *ex novo* d'una professió com a col·legiada.

D'acord amb les consideracions exposades en l'estudi del citat article 35, apartats 1 i 2, i en la mesura que la declaració d'una professió com a col·legiada requereix d'una norma amb rang legal perquè es restringeixen els drets d'associació i de llibertat professional (art. 22 i 35 CE), l'article 52.1 del Projecte de Llei, dictaminat, és inconstitucional.

També en relació amb la fusió de col·legis professionals, cal referir-se a la disposició addicional tercera, que té com a finalitat reduir el nombre de col·legis existents a Catalunya; una finalitat que és present en la resta del Projecte de Llei i que obeeix a raons d'oportunitat legislativa. En aquest sentit, el precepte es limita a recollir un mandat perquè la Generalitat promogui la fusió voluntària dels col·legis territorials d'una mateixa professió i de col·legis de professions anàlogues. Tractar, doncs, de fomentar o afavorir una determinada actuació d'aquestes entitats es quelcom que pot correspondre als poders públics autonòmics per mandat del legislador. Altra cosa és com es durà a terme després del corresponent procediment de fusió voluntària, però això és una qüestió que pertany a l'aplicació posterior del precepte (en aquest extrem ens remetem al que es diu respecte als articles 50 i 52 del Projecte). En definitiva, la disposició dictaminada s'ajusta a la Constitució.

d) L'article 54 atribueix al Govern la potestat de dissoldre un col·legi professional davant la passivitat del col·legi afectat, sempre i quan concorri alguna de les causes de dissolució que enumera l'article 53 del mateix Projecte. La regla general és que es tracti d'un procediment voluntari i que sigui el col·legi mateix el que inici el procediment de dissolució quan concorrin algunes de les causes previstes legalment. Però el Projecte de Llei també contempla la possibilitat que el Govern dissolgui la corporació quan aquesta no ho faci, sempre que concorrin les esmentades causes, les quals tenen, totes elles, una justificació, ja sigui de caràcter objectiu o subjectiu (en aquest darrer cas, resultat d'un acord adoptat internament i democràtica).

Des d'una perspectiva formal, entenem que aquest supòsit no s'insereix en la reserva de Llei de l'article 36 CE, ja que la dissolució d'un col·legi no restringeix, en principi, cap dret fonamental. Des de la perspectiva d'atorgar aquesta facultat al Govern, tampoc no es pot fer cap objecció, ja que es tractaria d'una actuació regulada, que no pot tenir lloc de forma arbitrària i que ha de permetre en tot cas la intervenció en el procés de les entitats implicades, tot observant les següents garanties: la concurrència d'alguna de les causes taxades a la llei; la realització d'un requeriment previ al col·legi afectat per poder iniciar el procés; l'audiència d'aquest i l'informe del consell de col·legis professionals i, també, altres garanties com la previsió en el decret d'un procediment de liquidació, el nomenament de les persones encarregades i la destinació del romanent; tot això, respectant els estatuts del col·legi afectat.

L'estudi de constitucionalitat d'aquest precepte ens porta, però, a l'anàlisi d'una de les causes de dissolució a la qual es remet. Es tracta de valorar si la causa prevista a la lletra a) de l'article 53, que permet al Govern dissoldre un col·legi quan consideri que ha tingut lloc «La pèrdua dels requisits legals necessaris perquè la professió tingui caràcter col·legial», és contrària a la reserva de Llei que estableix l'article 36 CE.

Amb ocasió de l'examen de constitucionalitat de l'article 35.1 del Projecte de Llei, ja hem assenyalat que la reserva de Llei sobre l'exercici de les professions titulades no afecta qualsevol aspecte d'aquest exercici sinó que la seva exigència i el seu concret abast rauen, precisament, en la limitació d'altres drets fonamentals (art. 22 i 35 CE). D'acord amb això, hem dit que l'apreciació dels requisits per titllar una professió de col·legiada (almenys tal com estan redactats aquests requisits en el Projecte de Llei que es dictamina) correspon al legislador i també la creació del col·legi corresponent si es duu a terme en el mateix acte legislatiu. Cal veure, doncs, si la dissolució d'un col·legi, per apreciació de la no concurrència d'aquests mateixos requisits en una professió que, fins al moment, té caràcter col·legial, requereix igualment una decisió del legislador o no la requereix.

Aquesta causa de dissolució, que no mereix però cap comentari quan es tracti de col·legis professionals d'incorporació voluntària, ha de ser objecte d'alguna consideració addicional en el cas dels col·legis d'adscripció obligatòria creats per Llei singular amb anterioritat al Projecte que es dictamina. Es planteja llavors la qüestió de si el Govern pot deixar sense efecte i mitjançant decret una decisió que, en el seu moment, va adoptar el legislador.

En una primera aproximació i sense entrar en un estudi detallat d'aquesta qüestió, per excedir de l'objecte del nostre dictamen, es pot dir que estem davant d'una deslegalització, que suposa la reducció del rang normatiu d'una matèria regulada per una norma legal en el moment en què es dicta la norma deslegalitzadora, de manera que a partir d'aquesta i en la seva virtut, la dita matèria podrà ser regulada per normes reglamentàries.

En aquest sentit, des de la perspectiva que ara interessa, de la necessitat constitucional de regular per Llei l'exercici de les professions titulades (art. 36 CE), aquesta deslegalització del procés de dissolució d'un col·legi ja existent no presenta objeccions d'inconstitucionalitat. En efecte, la reserva constitucional i específica de Llei que ens ocupa té la seva raó de ser, com s'ha dit, en la limitació dels drets fonamentals d'associació, en el seu vessant negatiu, i de lliure elecció i exercici de la professió. En conseqüència, fora d'aquest àmbit concret, el legislador pot operar i habilitar una deslegalització d'una matèria que, com seria el cas del procés de dissolució d'un col·legi d'adscripció obligatòria, no suposa la limitació dels drets fonamentals esmentats sinó que, ans al contrari, comporta l'eliminació d'obstacles o condicionaments per al seu exercici.

Per totes aquestes raons, hem de concloure que la lletra a) de l'article 53 i l'article 54 del Projecte de Llei s'ajusten a la Constitució.

e) Arribats a aquest punt, cal examinar, per la seva evident relació amb la qüestió de l'abast de la reserva de llei, la disposició addicional quarta del Projecte de llei que es dictamina. Aquesta disposició addicional excepcional allò que estableix l'article 36.2 del Projecte de llei, en el sentit que exclou de la seva efectiva aplicació determinats professionals de l'àmbit sanitari.

L'expressat article 36, en el seu incís 2, com s'ha dit abans en aquest dictamen, exonera el personal al servei exclusiu de les administracions públiques de Catalunya de l'obligació d'incorporar-se als col·legis professionals corresponents, establint una excepció al règim general de col·legiació; excepció que les administracions públiques poden preveure legítimament quan assumeixin en tots els aspectes el rol dels col·legis. No obstant això anterior, la disposició a la qual ara ens referim concretament estableix que, quan es tracti de professionals metges, odontòlegs i d'infermeria al servei de les administracions públiques, les funcions dels quals comprenquin la realització d'actes professionals que tenen com a destinataris immediats els ciutadans, l'efectivitat de la regla general de no col·legiació obligatòria per al personal al servei de les administracions públiques se supeditarà a la declaració prèvia del Govern, mitjançant decret a proposta dels departaments competents en la matèria; és a dir, aquest grup de professionals només quedarà exonerat de l'obligatòria adscripció al col·legi professional corresponent si el Govern dicta prèviament un decret, amb una declaració favorable en aquest sentit.

Aquesta disposició constitueix, doncs, una excepció d'una altra disposició també excepcional, però sense que la recolzi cap justificació com la que motiva l'article 36.2, dictaminat, tenint en compte, a més, que deixa fora altres professions que també es desenvolupen en aquest àmbit sanitari.

Però la qüestió principal que planteja aquest precepte es a qui correspon decidir quan queda sense efecte l'article 36.2 del Projecte. És a dir, si pertoca al legislador aquesta decisió, per efecte de la reserva de llei que estableix l'article 36 CE o si pot decidir-ho el Govern per no tractar-se d'un supòsit inclòs en l'esmentada reserva legal. Com hem indicat, en estudiar la constitucionalitat de l'article 35.1 i 2 del Projecte de llei, la reserva de llei esmentada té el seu fonament en la limitació dels drets fonamentals d'associació i de lliure elecció de professió o ofici.

En aquest sentit, si es fa una anàlisi acurada del contingut de la disposició addicional quarta del Projecte de llei, que es dictamina, es constata que la regla general que aquest precepte legal estableix és que els professionals de l'àmbit sanitari al servei de les administracions públiques a què fa referència s'hauran de col·legiar, si és que el Govern no decideix el contrari. Per tant, l'actuació que correspon al Govern en aquest context és decidir quan aquesta col·legiació no és obligatòria. Es tracta aquest d'un cas que presenta similars característiques al de la dissolució dels col·legis pel Govern, en el qual s'ha produït també una deslegalització habilitada pel propi legislador. Així, aquesta deslegalització que duu a terme la disposició addicional quarta del Projecte de llei, d'acord amb el que s'ha exposat sobre l'abast

concret de la reserva de llei per a l'exercici de les professions titulades, i en la mesura que atorga al Govern una facultat decisòria que no té com a resultat la limitació dels drets fonamentals dels articles 22 i 35 CE sinó que, al contrari, elimina un condicionament legal per exercir unes determinades professions sanitàries, és constitucional.

f) Disposició transitòria sisena

Aquesta disposició, en el seu primer incís, atribueix al Govern la possibilitat d'obrir un procés de revisió de l'organització col·legial catalana, atenent els nous requisits que imposa el Projecte de llei objecte de dictamen per a la creació de col·legis professionals. És a dir, és una facultat potestativa del Govern obrir o no aquest procés, sense que en aquest punt s'estableixi un límit temporal per a dur-lo a terme.

L'incís segon, a l'efecte del que acabem d'exposar, estableix l'adopció per part del Govern de mesures de suport i de foment encaminades a la voluntària conversió dels col·legis en associacions professionals i també a facilitar el procés de fusió entre col·legis professionals.

Si posem en relació els dos incisos que comprèn el precepte, tota vegada que el segon s'estableix als efectes del primer, la voluntarietat que imperaria en tal cas en la realització del procés, elimina qualsevol indicatiu d'inconstitucionalitat.

Però, fins i tot si els desvinculem, no es pot determinar ara si el procés a què fa referència el primer apartat, a causa del seu caràcter potestatiu, arribarà a realitzar-se o no, ni quan tindrà lloc, com tampoc l'abast que vulgui donar-li el Govern, dintre dels paràmetres de la nova llei. Per tant, el judici sobre la constitucionalitat d'aquesta possible actuació i el seu concret abast, ha de quedar pendent de les directrius que fixi el Govern en el moment de dur-la a terme. No obstant això, tractant-se de normes de caràcter transitori que, per la seva naturalesa, seran susceptibles d'afectar situacions jurídiques particulars, resultaria convenient fixar un termini màxim per dur a terme l'esmentat procediment.

Amb el precedent comentari d'aquesta disposició, finalitzem l'anàlisi de tots aquells preceptes que mereixen una atenció especial, d'acord amb la sol·licitud de dictamen.

CONCLUSIÓ

Atesos els raonaments continguts en els Fonaments precedents, opinem

Primer. Que l'article 2 i l'apartat 2 de l'article 4, del Projecte de llei d'exercici de professions titulades i de col·legis professionals, són constitucionals, interpretats d'acord amb el que s'expressa al Fonament III.2 d'aquest dictamen.

Segon. Que l'apartat 1 de l'article 35 i també, per connexió, els apartats 2 i 4, del Projecte de llei d'exercici de professions titulades i de col·legis professionals, són inconstitucionals.

Tercer. Que l'apartat 1 de l'article 36, del Projecte de llei d'exercici de professions titulades i de col·legis pro-

fessionals, és constitucional, interpretat d'acord amb el que s'expressa al Fonament IV.2, lletra A) d'aquest dictamen.

Quart. Que l'article 52.1, del Projecte de Llei d'exercici de professions titulades i de col·legis professionals, és inconstitucional.

Aquest és el nostre Dictamen, que pronunciem, emetem i signem en el lloc i la data indicats al començament.

Vot particular que formula el conseller senyor Agustí M. Bassols i Parés, a l'empara de l'article 50 del Reglament Provisional d'Organització i Funcionament del Consell Consultiu de la Generalitat de Catalunya, al Dictamen núm. 271, emès en data 21 de març de 2006.

I

1. El Dictamen sobre el Projecte de Llei d'exercici de professions titulades i de col·legis professionals, ha estat redactat d'acord amb l'opinió majoritària del Consell, coincident amb la meua, llevat d'unes poques excepcions.

En primer lloc, al meu criteri, l'article 35 del Projecte de Llei, en el seu apartat primer, és constitucional, contràriament a la conclusió segona del Dictamen, que sosté la seva inconstitucionalitat. Pel que fa a l'apartat segon del mateix article, coincideixo amb l'opinió de la majoria, reflectida en la indicada conclusió, en el sentit de considerar-lo inconstitucional, però per raons ben diferents de les que ha tingut en compte l'acord de dita majoria per arribar a idèntica conclusió.

A l'últim, la disposició addicional quarta, que no és mencionada a les conclusions del Dictamen per haver estat considerada constitucional, després del seu examen, és inconstitucional, al meu entendre.

2. Crec que no és tan sols correcte, sinó fins i tot pertinent, que completi la meua tasca com a ponent, exposant les raons en les quals fonamento les meves discrepàncies, sens perjudici del respecte que em mereixen les opinions oposades a les meves.

Segons es desprèn del que s'exposa al Fonament IV.3.A), apartats 1 i 2 de l'article 35, la conclusió segona del Dictamen, que considera inconstitucionals aquests dos apartats, es basa en el reconeixement que la reserva de llei establerta per la Constitució, per tal de limitar el dret d'associació en el seu vessant negatiu, és a dir «el dret de no associar-se», imposa al legislador que determini els supòsits a fi que això sigui possible. I el legislador no pot remetre aquesta decisió al Govern, sotmesa només a conceptes indeterminats que requereixen per a la seva apreciació un ampli marge valoratiu, tal com es fa a l'apartat 1 de l'article 35. En conseqüència, el Dictamen conclou que aquesta norma vulnera la reserva de llei establerta pels articles 22, 35, 36 i 53.1 de la CE i, per tant, és inconstitucional, com també ho és, per connexió, l'apartat 2 del mateix precepte.

3. Opino, ben al contrari, que aquest primer apartat de l'article 35 del Projecte de Llei, si bé certament no és vàlid per habilitar la creació per decret dels col·legis professionals –en això estic d'acord amb la majoria del Consell– considerat en si mateix, sense connexió amb

l'apartat 2 i posat en relació amb l'apartat 2 de l'article 34 i l'apartat 1 de l'article 36, té prou força i vigor normatiu per donar i definir, en termes perfectament constitucionals, una descripció o definició completa dels requisits i de les característiques pròpies dels col·legis professionals i dels condicionaments per a la seva creació, en els termes següents:

1er. Exigència d'un títol universitari oficial de les professions objecte de col·legiació.

2on. Concurrència de motius d'interès públic que ho justifiquin, (caracteritzats per prestacions de caràcter essencial o que afectin els drets fonamentals).

3er. Especial rellevància social o econòmica de les funcions inherents a la professió.

Si a aquestes característiques hi afegim la condició de incorporació de dret públic que atribueix als col·legis professionals l'article 34.2 del Projecte de Llei i l'adscripció obligatòria de les professions col·legiades que imposa l'article 36.1, obtenim una configuració precisa i completa dels col·legis professionals, tal com s'estableixen.

4. L'apartat 2 de l'article 35 és inconstitucional perquè disposa que la creació dels col·legis s'ha de fer per decret del Govern, no obstant la reserva de llei a la qual està sotmesa aquesta creació, segons s'exposarà en el curs del present vot particular. Comencem per indicar que estic d'acord naturalment en la constitucionalitat de les remissions o habilitacions legals a la potestat reglamentària dintre de certs límits i de determinades condicions.

A aquest propòsit, invoco la Sentència del Tribunal Constitucional 83/ 1984, de 24 de juliol, referent al principi de reserva de llei com a garantia essencial de l'Estat de Dret, de la qual transcriu els paràgrafs següents:

«Su significado último es el de asegurar que la regulación de los ámbitos de libertad que corresponden a los ciudadanos dependa exclusivamente de la voluntad de sus representantes, por lo que tales ámbitos han de quedar exentos de la acción del ejecutivo y, en consecuencia, de sus productos normativos propios, que son los reglamentos. El principio no excluye, ciertamente, la posibilidad de que las leyes contengan remisiones a normas reglamentarias, pero sí que tales remisiones hagan posible una regulación independiente y no claramente subordinada a la Ley, lo que supondría una degradación de la reserva formulada por la Constitución en favor del legislador.

Esto se traduce en ciertas exigencias en cuanto al alcance de las remisiones o habilitaciones legales a la potestad reglamentaria, que puedan resumirse en el criterio de que las mismas sean tales que restrinjan efectivamente el ejercicio de esa potestad a un complemento de la regulación legal que sea indispensable por motivos técnicos o para optimizar el cumplimiento de las finalidades propuestas por la Constitución o por la propia Ley.» (FJ 4)

És a dir, el que tracta d'assegurar aquesta jurisprudència (la Sentència parcialment transcrita i altres en el mateix sentit) és que els àmbits de llibertat dels ciutadans

siguin exclusivament regits pels seus representants i estiguin exempts de l'acció de l'Executiu; i, a l'ensem, impedir que les remissions legals puguin fer possible una regulació independent. Doncs bé, precisament aquesta deslegalització és el que es pretén amb el Projecte de llei objecte del nostre dictamen. És a dir, a partir d'una llei general, per remissió dels seus postulats per via de decret a la reglamentació dels diferents col·legis professionals de nova creació, eliminar la intervenció dels representants de la ciutadania, o sigui la creació del col·legi per llei, cosa que posa en relleu la inconstitucionalitat de l'apartat 2 de l'article 35, objecte d'aquest comentari.

5. No es pot tancar aquesta qüestió sense examinar un altre aspecte de l'abast de la reserva de llei estretament lligat a l'anterior: la regulació de l'exercici de les professions titulades.

Com s'ha exposat en el nostre Dictamen, en tractar els articles 2 i següents del Projecte de llei, la decisió de convertir una professió no titulada en titulada i, amb més raó encara, una professió titulada en col·legiada, no pot quedar al lliure arbitri de les parts sinó que ha de ser adoptada pel legislador, segons les exigències de l'interès públic, per l'evident restricció que comporta aquesta decisió respecte l'exercici lliure de l'activitat professional i el dret fonamental d'associació, que estableix l'article 22 CE, en el seu vessant negatiu, o sigui respecte el dret de no associar-se o, en aquest cas, més exactament, el dret de no col·legiar-se. La jurisprudència del Tribunal Constitucional és explícita en relació amb aquesta qüestió. Cito, com exemple, la Sentència 194/1998 d'1 d'octubre que en el seu Fonament Jurídic 5 declara:

«Junto a ese requisito, la Constitución exige que sea el legislador quien deba determinar qué profesiones quedan fuera del principio general de libertad, valorando cuáles de esas profesiones requieren, por atender a los fines mencionados la incorporación a un Colegio Profesional, así como, en su caso, la importancia que al respecto haya de otorgar a la exigencia de una previa titulación para el ejercicio profesional. Así lo establece el art. 36 CE, al afirmar que «la ley regulará las peculiaridades propias del régimen jurídico de los Colegios Profesionales y el ejercicio de las profesiones tituladas».

«En efecto, como hemos dicho, la exigencia de adscripción forzosa a un Colegio Profesional supone, de un lado, una limitación al principio general de libertad y, más en concreto, del libre ejercicio de la profesión y de otro, una excepción a la regla general de libertad negativa de asociación que forma parte del contenido constitucionalmente protegido del art. 22 CE. Por ambos motivos, y según también hemos reiterado, es el legislador el que debe decidir cuándo el ejercicio de una profesión exige la colegiación obligatoria.»

Recordem, en aquest punt, que l'adscripció obligatòria al col·legi professional corresponent ve imposada amb caràcter general en mèrits d'allò que disposa l'article 3.2 de la Llei 2/1974 de 13 de febrer, de col·legis professionals, declarat bàsic per la Llei de 14 d'abril de 1997. Així mateix, el Projecte de llei al qual es refereix el present vot particular imposa l'obligatorietat de la

incorporació al col·legi corresponent per a l'exercici de totes les professions col·legiades. Aquesta obligatorietat té la mateixa incidència, respecte als articles 22 i 35 de la CE i, per tant, als drets a la lliure elecció i exercici professional i d'associació en el seu vessant negatiu, o sigui al dret de no associar-se, més exactament en aquest cas al dret de no col·legiar-se, que la conversió d'una professió titulada en col·legiada, en tant que és la conjunció d'una i altra cosa, la creació del col·legi d'adscripció obligatòria i la declaració com a col·legiada d'una professió titulada, que produeix la restricció en els expressats drets fonamentals.

Per consegüent, una i altra decisió requereixen sengles habilitacions legals, d'acord amb l'article 53.1 CE. Ens trobem, doncs, davant de l'exigència de dues habilitacions legals per a un mateix problema, com si es tractés de les dues cares d'una mateixa moneda. I la manera més adient d'endegar aquesta duplicitat consisteix en l'elaboració d'una llei singular, cas per cas, o sigui per a la creació d'un col·legi d'adscripció obligatòria i la conversió en col·legiada de la professió corresponent. Aquesta es desenvoluparà en el si del col·legi, que n'ordenarà i en regularà l'activitat.

A la pràctica, fins ara, és com s'ha vingut actuant amb caràcter general.

Cito a continuació, una mica escollides a l'atzar, diverses Sentències del Tribunal Constitucional que il·lustren aquesta qüestió. Així, la Sentència 194/1998, d'1 d'octubre (FJ 5) disposa que:

«[...] como hemos dicho, la exigencia de adscripción forzosa a un Colegio Profesional supone, de un lado, una limitación al principio general de libertad y, más en concreto, del libre ejercicio de la profesión y de otro, una excepción a la regla general de libertad negativa de asociación que forma parte del contenido constitucionalmente protegido del art. 22 CE»

En el mateix sentit i, més concretament, la Sentència 89/1989, d'11 de maig (FJ 5), entén que:

«[...] el legislador, al hacer uso de la habilitación que le confiere el art. 36 C. E., deberá hacerlo de forma tal que restrinja lo menos posible, y de modo justificado, tanto el derecho de asociación (art. 22) como el de libre elección profesional y de oficio (art. 35), y que al decidir, en cada caso concreto, la creación de un Colegio Profesional, en cuanto, tal, haya de tener en cuenta que el afectar la existencia de éste a los derechos fundamentales mencionados, sólo será constitucionalmente lícita cuando esté justificada por la necesidad de servir un interés público.»

Cal remarcar la claredat d'aquesta resolució, altament significativa en alludir directament al cas concret de la creació de cada col·legi i a l'equiparació, a l'efecte de l'habilitació legal, amb l'exercici de les professions col·legiades.

Amb semblant sentit i significació, la Sentència del Tribunal Constitucional 132/1989, de 18 de juliol (FJ 7), expressa que:

«[...] no cabe excluir que el legislador, para obtener una adecuada representación de intereses sociales, o por otros fines de interés general, prevea, no sólo la

creación de entidades corporativas, sino también la obligada adscripción a este tipo de entidades, de todos los integrantes de un sector social concreto, cuando esa adscripción sea necesaria para la consecución de los efectos perseguidos.»

En conclusió, es pot afirmar, a l'empara de la jurisprudència constitucional, que la col·legiació obligatòria és un *prius* imprescindible per poder exercir determinades activitats professionals, que suposa la submissió al control d'una corporació i a la normativa disciplinària d'ordenació que dimanen d'aquesta. I, des del moment que es tracta d'un condicionament obligatori, estem davant d'una mesura que restringeix el dret d'associació des del seu vessant negatiu, com he exposat més amunt, però el fet que aquesta mesura restringeixi aquell dret obliga a insistir en la necessitat de la seva justificació i, des de la perspectiva formal, que s'adopti mitjançant una norma amb rang legal.

6. Al marge dels articles 22 i 35 CE i de l'article 53.1, sobre l'exigència de llei per a la regulació dels drets fonamentals objecte dels dos preceptes primerament esmentats, referida a l'exercici de les professions col·legiades i a la creació dels col·legis professionals, aquests darrers, com hem vingut dient, encara que en termes diferents als que es refereixen a l'exercici d'aquelles professions, estan subjectes a la reserva de llei que estableix l'article 36 CE.

Aquest tan repetit precepte, a més de l'exigibilitat de la llei per a la creació de col·legis professionals d'adscripció obligatòria, com a garantia dels també tan alludits drets fonamentals, segons s'ha vist de la jurisprudència constitucional citada més amunt, estan igualment subjectes a la reserva de llei, per raó de les seves peculiaritats.

Segons l'article 36 CE «La llei regularà les peculiaritats pròpies del règim jurídic dels col·legis professionals [...]». Entre aquestes peculiaritats no hi ha dubte que la més destacable, o si es vol, entre les més destacables i que distingeix els col·legis professionals de totes les altres modalitats associatives, es troba és el seu caràcter de corporació de dret públic i les competències i les atribucions que en defensa i gestió de l'interès públic els hi són conferides.

Es tracta d'organismes mixtes que, tal com els defineix l'article 33 del Projecte de llei que hem dictaminat, a més de la seva naturalesa corporativa com a instàncies de gestió d'interessos públics vinculats a una professió, poden exercir activitats i prestar serveis als col·legiats en règim de dret privat.

El Tribunal Constitucional ha aplicat sempre la reserva de llei de l'article 36 CE als col·legis professionals per raó de la referida peculiaritat, i en la creació de cadascun d'aquests, a part d'altres consideracions a les quals ja he fet referència, com es desprèn de les Sentències que es citen a continuació, per via d'exemple:

En primer lloc, la Sentència 123/1987, de 15 de juliol, que declara:

«[...] la Constitución en su art. 36 ha reconocido e institucionalizado las corporaciones de profesionales, conocidas con el nombre de Colegios, estableciendo

respecto de ellos una reserva de ley y el mandato de que su estructura interna y su funcionamiento sean democráticos. De acuerdo con la legislación vigente, cuya legitimidad constitucional no ha sido puesta en duda, se trata de corporaciones de Derecho público, como han señalado entre otras la STC 23/1984, de 20 de febrero, y la STC 76/1983, de 5 de agosto. Puede considerarse, como algún relevante sector doctrinal dice, que son corporaciones sectoriales de base privada, esto es, corporaciones públicas por su composición y organización, que, sin embargo, realizan una actividad que en gran parte es privada, aunque tengan atribuidas por la ley o delegadas algunas funciones públicas.» (FJ 3)

Seguidament, la Sentència del Tribunal Constitucional 20/1988, de 18 de febrer, que a la vegada en cita moltes altres, s'expressa en els termes que resulten de la transcripció de la seva part d'interès en el Fonament Jurídic 4, que diu:

«Como ha declarado este Tribunal en anteriores ocasiones –SSTC 76/1983, de 5 de agosto; 23/1984, de 20 de febrero y 123/1987, de 15 de julio–, los Colegios Profesionales son corporaciones sectoriales que se constituyen para defender primordialmente los intereses privados de sus miembros, pero que también atienden a finalidades de interés público, en razón de las cuales se configuran legalmente como personas jurídico-públicas o Corporaciones de Derecho público cuyo origen, organización y funciones no dependen sólo de la voluntad de los asociados, sino también, y en primer término, de las determinaciones obligatorias del propio legislador, el cual, por lo general, les atribuye asimismo el ejercicio de funciones propias de las Administraciones territoriales o permite a estas últimas recabar la colaboración de aquéllas mediante delegaciones expresas de competencias administrativas, lo que sitúa a tales Corporaciones bajo la dependencia o tutela de las citadas Administraciones territoriales titulares de las funciones o competencias ejercidas por aquéllas. Se trata de una legítima opción legislativa que no sólo no contradice el mandato del art. 36 de la Constitución, sino que guarda una estrecha conexión instrumental con el régimen de ejercicio de las profesiones tituladas a que este mismo precepto constitucional se refiere.»

En semblant sentit es produeix la Sentència del Tribunal Constitucional 89/1989, d'11 de maig, que declara:

«[...] al cumplirse por los Colegios Profesionales otros fines específicos, determinados por la profesión titulada, de indudable interés público (disciplina profesional, normas deontológicas, sanciones penales o administrativas, recursos procesales, etc.), ello justifica innegablemente la opción deferida al legislador para regular aquellos Colegios y para configurarlos como lo hace la Ley 2/1974 y las normas complementarias [...]». (FJ 7)

I afegeix:

«Los Colegios Profesionales, en efecto, constituyen una típica especie de Corporación, reconocida por el Estado, dirigida no sólo a la consecuencia de fines estrictamente privados, lo que podría conseguirse con la simple asociación, sino esencialmente a garantizar que el ejercicio de la profesión –que constituye un servicio al común– se ajuste a las normas o reglas que

aseguren tanto la eficacia como la eventual responsabilidad en tal ejercicio, que, en principio, por otra parte, ya ha garantizado el Estado con la expedición del título habilitante.» (FJ 5)

Estimo suficientment justificada la meua opinió sobre la reserva de llei referent a la creació de cada col·legi professional amb les mostres jurisprudencials transcrites.

II

Passo a referir-me seguidament a la disposició addicional quarta del Projecte de llei de constant referència. Segons es de veure vers al final del Fonament IV del Dictamen, aquesta disposició va ser examinada pel Consell en relació amb els dos dubtes que oferia la seva constitucionalitat. Per una part, una possible discriminació d'un grup del personal sanitari de l'Administració de la Generalitat, tot establint que l'exoneració de l'obligació de col·legiar-se, de la qual gaudeix tot el personal al servei exclusiu de l'Administració, requerria per aquell grup la declaració prèvia favorable per decret del Govern, a proposta dels departaments de la Generalitat competents en la matèria.

Com es pot llegir en el Dictamen, l'acord del Consell va expressar-se en aquestes paraules: «Aquesta disposició constitueix, doncs, una excepció d'una altra disposició també excepcional, però sense que la recolzi cap justificació com la que motiva l'article 36.2, dictaminat, tenint en compte, a més, que deixa fora altres professions que també es desenvolupen en aquest àmbit sanitari.»

Sembla que, per tant aquí, s'exposava una conclusió favorable a la inconstitucionalitat de la norma, però aquesta decisió no consta establerta en les conclusions finals del Dictamen.

L'altra qüestió plantejada respecte d'aquesta disposició no té interès en relació amb el present vot particular.

Com a resum i colofó de tot el que deixo exposat opino:

1er. Que l'apartat 1 de l'article 35 del Projecte de llei objecte de consulta és constitucional.

2on. Que l'apartat 2 del mateix article és inconstitucional, en disposar que els col·legis professionals es crearan per decret, perquè estan sotmesos a la reserva de llei.

3er. Que la disposició addicional quarta és inconstitucional per vulnerar l'article 14 CE per causa de discriminació.

4rt. En la resta, estic totalment d'acord amb les conclusions finals del Dictamen.

Joaquim Borrell i Mestre, conseller-secretari del Consell Consultiu de la Generalitat de Catalunya,

CERTIFICO que el present exemplar és còpia autèntica de l'original, el qual és a l'arxiu al meu càrrec.

Barcelona, 22 de març de 2006

Joaquim Borrell i Mestre

Vist i plau
El president
Joaquín Tornos i Mas

4.90. RÈGIM INTERIOR

4.90.10. CÀRRECS I PERSONAL

Cessament i nova adscripció de dues funcionàries

Acord: Mesa del Parlament, sessió de 22.03.2006

SECRETARIA GENERAL

Acord de 22 de març de 2006, de la Mesa del Parlament, de cessament i nova adscripció per reorganització parlamentària, de la senyora Margarida Sanjaume i Navarro i de la senyora Susanna Fosch i Sunyer.

En data 9 de gener de 2001, la Mesa del Parlament va acordar nomenar la senyora Margarida Sanjaume i Navarro, cap de l'Àrea d'Assessorament Lingüístic del Departament de Serveis Lingüístics del Parlament de Catalunya i la senyora Susanna Fosch i Sunyer, cap de l'Àrea de Transcripció del Departament de Serveis Lingüístics del Parlament de Catalunya.

En data 14 de març de 2006 s'ha procedit a elevar a la Mesa del Parlament per al seu coneixement i trasllat per a la seva aprovació a la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local la proposta d'organització parlamentària dels departaments de Serveis Lingüístics, Edicions i Comunicació i de la Secretaria General.

Per aquesta proposta organitzativa es suprimeix el Departament de Serveis Lingüístics i l'Àrea d'Assessorament Lingüístic d'aquest i es modifiquen les funcions i es canvia d'adscripció departamental l'Àrea de Transcripcions. Així mateix, entre d'altres llocs de treball es creen els de Coordinador/a d'assessorament lingüístic en comunicació i de Coordinador/a dels Serveis d'Assessorament Lingüístic, adscrits al Departament de Comunicació i a la Secretaria General respectivament.

Com conseqüència de l'anterior i atesa la supressió de l'Àrea d'Assessorament Lingüístic i la modificació i canvi d'adscripció de l'Àrea de Transcripcions, es produeixen els cessaments de la senyora Margarida Sanjaume i Navarro i de la senyora Susanna Fosch i Sunyer com a caps dels esmentats llocs de treball d'acord amb l'article 1.2 del text refós dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya així com els articles 75 i 78 del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.

Atesa la vàlua i experiència de la senyora Margarida Sanjaume i Navarro com a cap de l'Àrea d'Assessorament Lingüístic i el fet que la majoria de les funcions de l'esmentada Àrea passen a ser desenvolupades pel coordinador o coordinadora dels Serveis d'Assessorament Lingüístic i que reuneix el perfil adequat per a proveir aquest lloc de treball, es proposa l'adscripció

provisional de la senyora Margarida Sanjaume i Navarro com a cap de l'Àrea d'Assessorament Lingüístic, d'acord amb el que disposa l'article 76 de l'esmentat Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre.

Així mateix, atesa la vàlua i experiència de la senyora Susanna Fosch i Sunyer com a cap de l'Àrea de Transcripcions i en especial com a assessora lingüística en llenguatge verbal i mediàtic i que reuneix el perfil adequat per a proveir el lloc de treball de Coordinador/a d'Assessorament Lingüístic en Comunicació, es proposa l'adscripció provisional de la senyora Susanna Fosch i Sunyer a aquest lloc de treball, de conformitat amb l'esmentat article 76 del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre.

En ús de les competències atribuïdes pels Estatuts del Règim i el Govern Interiors del Parlament de Catalunya, la Mesa del Parlament;

ACORDA

Primer. El cessament de la senyora Margarida Sanjaume i Navarro i de la senyora Susanna Fosch i Sunyer com a cap de l'Àrea d'Assessorament Lingüístic i de l'Àrea de Transcripció del Departament de Serveis Lingüístics respectivament.

Segon. L'adscripció provisional de la senyora Margarida Sanjaume i Navarro al lloc de treball de Coordinador/a dels Serveis d'Assessorament lingüístic de la Secretaria General i de la senyora Susanna Fosch i Sunyer al lloc de treball de Coordinador/a d'Assessorament Lingüístic en Comunicació.

Tercer. Aquests cessaments tenen efectes l'endemà de la data de publicació de la reorganització parlamentària de referència. I les adscripcions provisionals tenen efectes a partir de l'endemà d'aquests cessaments i de conformitat amb la data de la presa de possessió.

Quart. Contra aquest acord, que exhaureix la via administrativa, els interessats poden interposar, d'acord amb el que estableix la Llei de l'Estat 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, del 13 de gener, recurs potestatiu de reposició davant la Mesa del Parlament, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà d'haver estat publicat en el *Bulletí Oficial del Parlament de Catalunya*, o bé recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà d'haver estat publicat en el *Bulletí Oficial del Parlament de Catalunya*, d'acord amb la Llei de l'Estat 29/1998, del 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, els interessats poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos.

Palau del Parlament, 22 de març de 2006

Imma Folchi i Bonafont
Secretària general
